

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/13, joulukuu 2013- tammikuu 2014, 12. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Julkisten palvelujen alasajoon ei suostuta

Sähkönsiirto kansallistettava s. 6
Jälleen Dneprin länsipuolella s. 12
Kiina vuonna 2012 s. 15
Barentsinmeren "merirosvot" s. 17

Kuva: Juhana Kieksi

Hallitus hyväksyi peruspalveluihin jälleen miljardin leikkaukset. Maakunnissa ja kunnissa ajetaan väkivalloin mm. terveydenhuoltoon ja koulutukseen kestävämpiä supistuksia. Ihmiset ovat mm. Salossa, Loimaalla ja Vaasassa osoittaneet, että tätä ei hyväksytä. Samaa toimintaa on kaikkialla voimistettava.

Sivut 2, 5 ja 6

Sivut 2-3

- Torjutaan rakennemuutos
- Yhteistyön Eurooppaan
- Rakennepaketin miljardit
- Työttömyyttä hoidettava
- Kestävyyssvaje - miksi?

Sivut 4-5

- Työurien pidentäminen?
- Mainostenjakajat taistelevat palkoistaan
- Väki marssi Loimaalla
- Sydänkirurgia katkolla Vaasassa

Sivut 6-7

- Fennovoima vastatuulella
- Sähkönsiirto kansallistettava
- Suomi jälleen ajopuuna
- STP:lle työsuojelu-ohjelma

Sivut 8-9

- Marx jälleen ajankohtainen
- Finanssikriisi ja Marx

Sivut 10-11

- Kiasmalla puhuttua
- Työkansan uudenvuoden tervehdykset

Sivut 12-13

- Taistelut siirtyivät Dneprin länsipuolelle
- Vaalit Venezuelassa

Sivut 14-15

- Voiton suhdeluvusta
- Lenin ja Suomi
- Kiina vuonna 2012

Sivut 16-17

- Mannerheim viimeinen korttiko?
- Workers World USA:ssa
- Barentsinmeren merirosvot

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Muinainen ja nykyinen ilmastomuutos
- Olkiluoto 3 maailmanennätys?
- Ukrainan tilanteesta

"Pääoma"-seminaari pohti kapitalismin kriisiä

Kuva: Heikki Männikkö

Vahvana jylläävä uusliberalistinen talouspolitiikka pyrkii voittojen maksimointiin. Ihmisten perusturvan ja toimeentulon heikentäminen on muodostunut suurelle pääomalle voittoja ja kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. On syntynyt uusi kiinnostus työväenliikkeen klassikkojen Marxin ja Engelsin tuotantoon. Tätä osoitti 16.11. pidetty "Pääoma"-seminaari, joka keräsi ison joukon asiasta aidosti kiinnostunutta väkeä.

Sivut 8, 9 ja 14

Itsenäinen Suomi olisi monessa vahvempi

Kuva: Heikki Männikkö

"Eurokraattien" vallankaappaus etenee. EU:n komissiolle siirretään hiljalleen jäsenmaiden budjettivaltaa. Suunnitteilla olevaan EU:n ja USA:n vapaakauppasopimukseen sisältyvä yritysten investointisuoja siirtäisi vallan sijoittajille ja estäisi mm. Suomea kehittämästä lainsäädäntöään. Kiasman aukiolla Itsenäisyyspäivänä pidetyissä puheissa vaadittiin irtiotta EU:sta ja Eurosta ja vallan palauttamista takaisin kansalle.

Sivut 7 ja 11

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki

0407330466

Helsinki 17.12.2013

Rakennemuutos torjuttava- kansanvaltaa vahvistettava

Suomessa ja muualla läntisessä maailmassa kapitalistiluokka ja porvaristo joutuivat II maailmansodan jälkeen taipumaan kansan enemmistön asemaa parantaviin myönnytyksiin. Sosialismin ”uhka” oli todellinen monessa Euroopan maassa. Joissain tapauksissa ”ongelma” ratkaistiin sotilasvallan pystyttämällä ja demokratian tukahduttamisella. USA:n Eurooppaan myöntämän Marshall-avun tavoitteena oli niin ikään padota sosialismin kasvavaa vetovoimaa.

Painetta porvariston niskaan kasasi Neuvostoliiton ja sen itäeurooppalaisten liittolaisten olemassaolo. Aivan kuten siirtomaavallan ikeestä vapautusta janoavat kansat myös länsimaiden työväenluokka sai innoitusta sosialistisen leirin antamasta esimerkistä. Tuossa tilanteessa monissa kapitalistisissa länsimaissa ryhdyttiin rakentamaan hyvinvointivaltiota.

Pääoman valtaa jouduttiin kovan paineen alla rajoittamaan. Elettiin nykyistä huomattavasti säännellymmässä taloudessa ja valtion rooli taloudessa ja elinkeinotoiminnassa oli nykyistä merkittävästi suurempi.

Näinä aikoina voimme päivittäin seurata uutisointia Kataisen hallituksen rakennemuutoksista. Sitä seurattessa on ensiarvoisen tärkeää muistaa edellä kuvattu historiallinen tausta. Porvaristo ei ole koskaan tehnyt ainuttakaan myönnytystä kansan hyväksi vapaaehtoisesti ilman ulkoista tai sisäistä painetta. Näin oli vuoden 1918 tapahtumien aikoihin ja näin oli II maailmansodan jälkeen. Porvaristo on päinvastoin pyristellyt kansanvaltaa vastaan joka käänteessä. Viimeistään 1970-luvulta lähtien kansainväliset pääomapiirit voimistivat kansanvastaista hyökkäystään. Chilen tapahtumat vuonna 1973 olivat varoittava esimerkki niille, jotka kuvittelivat kapitalistileirin antautuneen kansalaisten vaatimusten edessä.

Viimeiset pari vuosikymmentä osoittavat, että pakon edessä tehtyjä myönnytyksiä ryhdytään purkamaan heti, kun olosuhteet sen sallivat. Neuvostoliiton ja sosialistisen leirin romahdettua ja vasemmiston menetettyä asemansa katosi myös kansalaisia suojaava ulkoinen ja sisäinen paine. Nykyinen rakennemuudistus ei ole mitään muuta kuin hallitsevan eliitin häikäilemätön hyökkäys kansaa vastaan ja kapitalistisen harvinaisvalan sementoimiseen tähtäävä toimenpiteiden sarja.

Talouden demokratisoinnin ja pääoman vallan rajoittamisen sijaan rakennemuutoksella vahvistetaan markkinavetoisuutta ja heikennetään julkisen vallan roolia. Kaikki mikä liikkuu, pyritään yksityistämään. Jopa strategisesti tärkeistä valtion omistuksista pyritään hankkiutumaan eroon. Työllisyyttä tai aluepolitiikkaa ei enää haluta ohjata julkisen vallan toimesta, vaan ne alistetaan markkinoiden mielivallalle. Työttömiä syyllistetään ja aiotaan rangaista ”osallistavalla sosiaaliturvalla”. Työntekijöiden asemaa heikennetään palkkojen nollaratkaisulla, jotka heikentävät ostovoimaa ja lamauttavat taloutta.

Eduskunnan vasemmistopuolueet ovat puolensa valinneet. Ne istuvat porvarivetoisessa hallituksessa kokoomuksen rinnalla ja hyökkäävät kiivaasti kansaa vastaan. Sdp:n puheenjohtaja Jutta Urpilainen jopa kehuskelee asialla: ”On rehellistä sanoa, että Sdp herätti Suomen rakennemuutoksiin”, Urpilainen totesi puoluevaltuuston kokouksessa.

On noustava vastarintaan nykyisen katastrofaalisen kehityksen torjumiseksi. On vahvistettava kansanvaltaa. On voimistettava edistykselisten voimien yhteistyötä.

Toimituksen pääkirjoitus

Tommi Lievemaa

Irti EU:n pakkopaidasta-demo-kraattisen yhteistyön Eurooppaan

Tilannetta ei helpota se, että sosialidemokraattinen vasemmisto kautta Euroopan on myynyt periaatteensa ja arvonsa, kun se on mukautunut pääoman valtaa vahvistavaan uusliberalistiseen politiikkaan. Se on tehnyt näin säilyttääkseen omat valta-asemansa ja etuoikeutensa reaaliosialismin romahduksen jälkeisessä maailmassa. Sosialidemokraattisen vasemmiston mukautuminen uusliberalismiin on johtanut tilanteeseen, jossa näyttää siltä, ettei nykyisenkaltaiselle kapitalismille ole uskotavaa vaihtoehtoa.

Todellisuudessa nykyiselle kapitalismille löytyy vaihtoehtoja. Nykytilanne suorastaan huutaa vaihtoehtoista talousjärjestelmää, kun on käynyt selväksi, että nykyinen järjestelmä palvelee lähinnä etuoikeutettuja ja rikkaita. Suomi ei tänä päivänä ole ainoastaan luokkayhteiskunta, vaan äärimmäisen jyrkkä ja epäoikeudenmukainen luokkayhteiskunta. Kansalaisten oikeustajua on koeteltu viime aikoina, kun on paljastunut, että yhteiskunnan eliitti elää aivan omissa todellisuudessaan.

Köyhiä kyykytetään – eliitti juhlii

Tämä eliitti nauttii palkoista ja eduista, joista tavallinen kansalainen voi vain uneksia. Monen tavallisen työntekijän muutaman vuoden palkkaa vastaavat kuukausiansiot, yli miljoonan asuntoedut sekä ökyautot – näitä on kansalaisten vaikea ymmärtää, kun samaan aikaan karsitaan peruspalveluita. Samat henkilöt, jotka kahmivat itselleen ja kavereilleen täysin kohtuuttomia etuisuuksia muun muassa eläkeyhtiöissä, ovat kunnanvaltuustoissa ja

EU-parlamenttivaalien lähestyessä valtaeliitti ja -media pyrkivät luomaan asetelmaa, jonka mukaan EU:ssa on valittava kahden vaihtoehdon välillä: joko ”tervejärkinen”, yhä syvenevän integraation EU-myönteinen tie tai sitten ”itseensä käpertyneiden” ahdasmielinen, muukalaiskammoinen tie. Äärioikeistolaiset, puolifasistiset populistipuolueet esitetään ainoana EU-kriittisenä ja -vastaisena vaihtoehtona. Valtakoneisto yrittää porvarillisen median avustuksella vaieta täydellisesti edistyksellisen vasemmiston Euroopan tulevaisuuden suuntaa koskevista tavoitteista.

eduskunnassa ensimmäisenä karsimassa hyvinvointipalveluita tieteenkin rahapulaan vedoten.

Toimeentulosta kamppailevia vähävaraisia juoksutetaan puolestaan sosiaaliluokulta toiselle ja heiltä vaaditaan jos jonkinlaista todistusta muutaman tukiropon takia. Leipäjonot ovat jääneet pysyväksi ilmiöksi, mikä on todellinen yhteiskunnan häpeäpilkku. Valtiovalta on ulkoistanut sille kuuluvan heikompiaisista kansalaisista huolehtimisen vapaaehtoisjärjestöille, seurakunnille jne.

Tälle menolle on viimeistään nyt pantava stoppi. Päättäjät puhuvat kauniisti yhteisistä talkoista ”Suomen pelastamiseksi”. Talkoot koskevat kuitenkin vain osaa kansalaisista. Erityisen paljon ”Suomen pelastamiseksi” joutuvat ponnistelemaan työttömät ja muut vähävaraiset. Myös pienipalkkaisten työntekijöiden on uhrauduttava ”yhteisen hyvän” eteen. Poliittista- ja talouselämän eliittiä eivät nämä talkoot näytä koskevan lainkaan.

EU on demokratian vastaisen suurpääoman projekti

Suomi on kaulaansa myöten EU-suossa. Maamme on monin sopimuksin ja muin sitein sidottu EU:n kuristuspolitiikkaan. Hiljattain EU-komissio huomautti Kataisen hallituksen budjettiesityksen olevan liian helläkälinen. Kansalaisia kurittavien rakennemuutistusten toteutuksesta ei kuulemma ole riittävää varmuutta. Komission tehtävänä on valvoa fundamentalistisen kapitalismin toteutumista unionissa, ja tarvittaessa jakaa harhautuneille sanktioita. Suomen hallituksen kova, oikeistolainen politiikka ei ilmeisesti ole tarpeeksi radikaalia EU-komission makuun.

Kansainvälistä yhteistyötä tarvitaan nykymaailmassa. Yhteistyötä voidaan toteuttaa monella tavalla, joista EU:n tily, epädemokraattinen sanelupolitiikka on yhteistyön tekemisen tavoista

kaikkein kehoimmasta päästä. Oikeastaan sanelupolitiikkaa ei edes voi kutsua yhteistyöksi.

Kohti solidaarista kansainvälisyyttä

Vasemmisto on aina historiansa aikana painottanut kansainvälisyyden merkitystä. Työväenliike on syvimmältä olemukseltaan internationaalinen. Hyvä esimerkki tästä on Latinalainen Amerikka, missä on monin paikoin hylätty IMF:n ja USA:n pakkovalta ja siirrytty toisenlaiselle tielle. Muun muassa Venezuela, Bolivia, Ecuador ja Nicaragua ovat ottaneet askeleita sosialismin suuntaan. Kuuba on tietysti vallankumouksen majakka alueella. Näiden maiden yhteistyö vaikkapa ALBA:n puitteissa on innoittava esimerkki toisenlaisesta, veljeyteen, solidaarisuuteen ja osapuolien kaikkinaiseen tasavertaisuuteen pohjautuvasta, maiden rajat ylittävästä yhteistoiminnasta. Kuuban järjestämä kehitysmaiden lääkäreiden maksuton koulutus on malliesimerkki aidosta sosialistisesta internationalismista.

EU puolestaan on alusta saakka ollut suurpääoman luomus. Sen tehtävänä on ajaa kapitalistien - tänä päivänä lähinnä Saksan - etua Euroopassa, mistä syystä se on perusolemukseltaan jyrkkästi demokratian vastainen. EU-komissio on unionin anti-demokraattisuuden ruumiillistuma. Kourallinen kapitalistien käskynhaltijana toimivia byrokraatteja sanelee yksinvaltaisesti, kuinka EU-alueen puolen miljardin ihmisen tulee elää. Ero ei voisi olla jyrkempi Latinalaisen Amerikan maiden väliselle edistykselliselle yhteistyölle. Eurooppa on vapautettava EU:n pakkopaidasta. On otettava suunta kohti itsenäisten valtioiden väliseen tasavertaisuuteen ja solidaarisuuteen perustuvaa demokraattista yhteistyötä.

Tommi Lievemaa
STP:n ehdokas toukokuun 2014 EU-parlamentin vaaleissa.

Rakennepaketin miljardin leikkaukset entisen lisäksi

Hallituksen perjantaina 29.11.2013 hyväksymät runsaan miljardin leikkaukset sisältävät muun muassa: (1) vanhuspalveluista otetaan pois 300 miljoonaa euroa, (2) oppilaitosten rahoituksesta - 260 milj. euroa, (3) pienemmistä sairaaloista synnytys- ja leikkauspäivystykset lopettamalla - 60 milj. euroa ja (4) kansanopistoja ja kansalaisopistoja vähentämällä - 15 milj. euroa.

Leikkauslista jatkuu siten, että (5) aikuishammashuollon ympärivuorokautinen päivystys lopettamalla otetaan 15 milj. euroa ja (6) pelastustoimen alueita vähennetäällä -7,5 milj. euroa.

Pisteenä ii:n päälle (7) työhönottovelvoite ulotetaan 150 kilometrin päähän ja niin, että työmatka ei saa kestää yli 3 tuntia, jolloin 8 tunnin työpäivän pituus työaikoineen venyy 11 tuntiin ja matkakulut kasvavat, mikä on vaikea asia etenkin pienituloisille. Joukossa on järkeviäkin asioita, mut-

ta tämä lista kertoo perussisällöstä.

Hallituksen aloittaessa oli ja puolivälitarkistuksessa oli yli miljardin leikkauspaketti kummasakin. Lisäksi nyt päätetyn miljardin päälle kuntien on omin toimin nostettava veroja tai tehtävä leikkauksia miljardilla. Siten näistä tulee yht. yli neljä miljardia. Kun arvonlisäveron korotus laitetaan tähän päälle sekä muut tavallisille kansalaisille tulevat verojen ja maksujen korotukset, ollaan noin 5,5 miljardissa verojen ja maksujen korotuksia sekä leikkauksia, jotka kohdis-

tuvat tavallisiin kansalaisiin. Summa on runsaat puolet Lipposen ensimmäisen hallituksen leikkauspaketista vuonan 1995.

Tämän lisäksi on ollut lähinnä hallituksen aloittaessa muutama sata miljoonaa tuloeroja tasaa- via suuriin tuloihin ym. kohdistuvia veronkorotuksia ja aluksi tehtiin työmarkkinatuen tasokorotus, mutta tällainen tuloerojen tasaa- minen on sitten jäänyt taka-alalle. Työllistämistoimia on vähemmän kuin edellisen hallituksen aikaan.

Hallituksen aloittaessa piti veron korotuksia olla puolet ja leikkauksia puolet. Kun yhtiövero on alennettu toista miljardia (26 %:sta 20 %:iin), veronkorotuksia on kaikkina suunnilleen neljännes kaikesta eikä puolta kuten hallitusohjelman lähtökohta oli.

Pekka Tiainen

Tilaan

K

kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Palkkatuella tärkeä merkitys nuoriso- ja pitkäai- kaistyöttömyyden hoidossa

Pekka Tiainen 24.11.2013
Valtiotieteen tohtori (talous-
tiede), Neuvotteleva virka-
mies työ- ja elinkeinomis-
teriossa

Nuoriso- ja pitkäaikais- työttömyyttä ei hoidettu

Tulee käsittää, että 1990-luvun la-
man jälkihoito epäonnistui siinä,
että työllistämistä alettiin vähen-
tää työttömyyden aletessa, vaikka
pitkäaikaistyöttömyys oli edelleen
hoitamatta. Vuoden 2008 kriisissä
nuorten ja pitkäaikaistyöttömyy-
den nousun katkaisuun ei varattu
varoja, vaikka edessä oleva nousu
tiedettiin.

**Nuorten ja pitkäaikaistyöt-
tömien lukumäärä** työkkäreissä
(te-toimistot) on kasvanut finanssi-
kriisin vuosina yhteensä 50 000:lla.
Ennakkoon hyvin tiedossa oli, että
huononeminen tulisi tapahtumaan,
kun talous alkoi liukua alaspäin
vuonna 2008 ja romahtaa. Tärkeitä
elvytystoimia tehtiin, mutta täsmä-
toimet nuoriso- ja pitkäaikaistyöt-
tömyyden kasvun estämiseen jäi-
vät tekemättä. Ongelma kulminoi-
tuu siihen, että palkkatuen käyttöä
ei lisätty työllistymiskynnyksen ylit-
tämiseksi tietyn työttömyysajan jäl-
keen ja puuttui muita aktiivisen työ-
voimapolitiikan täsmätoimia.

Valtionvelka ja kilpailu vain tekosyitä

On virheellistä perustella, että val-
tion velan takia rahoitusta ei voitai-
si lisätä. Päinvastoin juuri siksi tarvi-
taan täsmäelvytystä sen keskiössä
työllisyystoimet. Ne eivät lisää vii-
saasti toteutettuna valtion velkaa
millään merkittävällä tavalla. Palk-
katuessa ja suorassa työllistämises-
sä palkka tulee työttömyysturvan
tilalle ja työssä oleva maksaa vero-
ja enemmän kuin työtön. Peukalo-
sääntö on, että kaksi kolmnes-
ta tulee rahoitettua saman tien tä-
tä kautta, vaikka julkinen sektori

Palkkatukien merkittävä lisääminen on välttämätön osa nuoriso- ja
pitkäaikaistyöttömyyden hoitoa. Viivyttely kasaa ongelmia. Halli-
tuksen rakennepaketilla ollaan tekemässä suursäästöjä. Menemät-
tä keskustelemaan laajemmin tästä ratkaistava kysymys on, että
työllistämis- ja palkkatukimäärärahoja on välttämätöntä merkit-
tävästi lisätä. Tulee käsittää, että ne maksavat itse itsensä suurim-
malta osin suoraan takaisin, koska työssä maksetaan enemmän ve-
roja kuin työttömänä ja palkka tulee työttömyysturvan tilalle. Li-
säksi vältetään pitkittävän työttömyyden ja syrjäytymisen kustan-
nukset ja sen aiheuttamat vahingot.

Kuva: Heikki Männikkö

**Kansalaisten budjettiriihen yhteydessä 28.-29.8.13 Helsingin työttö-
mien toiminnanjohtaja Anna-Maria Kantola totesi: ”Äsken tuli nuori-
sotakuu voimaan. Se käynnistyi huonosti. Kuulin, että kuntakokeilu-
kunnissa alle 29 vuotiaista nuorista 27 % on hukassa. Ei tiedetä, mis-
sä on 27 % kunta-kokeilu-alueen nuorista. Palkkatukea ja työllisyys-
määrärahoja leikataan samanaikaisesti työllisyysasteen laskiessa. Tä-
mä kehitys kiihtyy. Nyt ulisi lisätä palkkatukien määrää, koska se on
edullisin vaihtoehto työttömyyden sijaan. Käsittämättömästi kunnat
maksavat sakkoja, että eivät kykene aktivoimaan työttömiä.**

maksaa palkan. Samalla työtä saa-
vien työttömien toimeentulo para-
nee. Jos työllistetään yrityksiin palk-
katuella mukaan tulee yksityistä ra-
haa ja julkinen sektori saa lisäänty-
neinä verotuloina ja säästöinä työt-
tömyyden kustannuksissa enem-
män kuin palkkatuen. Työn tekemi-
sestä tuleva hyöty tulee kansanta-
louteen ja osa siitä tulee valtiolle,
kunnille ja sosiaaliturvarahastoille.

**On samoin virheellistä vedo-
ta kilpailun vääristämiseen,** jota
ei tapahdu, kun kaikki voivat työl-
listää nuoria ja pitkäaikaistyöttömiä
samoilla ehdoilla. Työllistäminen ei
myöskään syrjäytä muita, kun työl-

listämisuella vaikeasti työllistyvät
nostetaan samalle viivalle muiden
kanssa.

**Työllistämiseen ei voida men-
nä heti työttömyyden alkaessa,**
vaan vasta työttömyyden kestänytä
tietyn aikaa, koska suuri osa työttö-
mistä työllistyy ilman työvoimatu-
kia. Ne tulee työttömyyden pitkitty-
misen katkaisuun ja vaikean työllis-
tämisen hoitamiseen. Tässä kuiten-
kin epäonnistutaan, jos ei varoja ei
käytetä rohkeasti ja riittävästi. Sillä
ei hoideta koko työttömyyttä, mut-
ta se on välttämätön osa työllisyys-
politiikkaa.

Puheet velkaantumisesta,

Kestävyysvaje – mistä, miksi?

**Vuositolkulla on
suorastaan mant-
rana hoettu työ-
urien pidentämi-
sistä ja eläkeiän
nostamisesta, sil-
lä työvoima lop-
puu. Tarvitaan siis rakennemuut-
os. Kuitenkin hallituksen älyttö-
miä päätöksiä perustellaan työ-
paikkojen luomisella. Sillä halli-
tus perusteli muun muassa mal-
tillisen tupon tarvetta. Nyt saa-
tua sopimusta sanotaan kasvun
ja työllisyyden sopimukseksi.**

Virallisissa ennusteissa on vuositol-
kulla lapioitu niskaamme väestön
ikäntymisen ja työvoiman loppu-
misen paskaa. Niinpä kaikki usko-
vat, että siitä tulee talouteen hur-
ja kestävyysvaje. Tästä on kasvanut
elämää suurempi petos, jonka ovat
nielleet kaikki instanssit, eduskun-
ta, hallitus, ministeriöt, puolueet
ja ammattiyhdistysliike. Näin härs-
ki valhe on voinut syntyä vain suur-
pääoman ideapajoissa, sen ajatus-
hautomoissa.

**Vuonna 2007 ilmestyi Työ-
ministeriön selvitys Työvoima
2025.** Se antaa tarkalle lukijalle
synkän kuvan tulevasta kehityk-
sestä. Siitä suurpääoma hätääntyi,
siksi se on vaiettu kuoliaaksi. Sa-

malla sen ajatushautomoille anneti-
in tehtävä, joka osoittaa tulevai-
suden vähemmän synkäksi. Tulos
saatiin nopeasti: väestö ikääntyy,
elinaika pitenee!

**Tilastokeskus ennusti loka-
kuussa 2008,** että vuonna 2020
väestömäärä on 5,5 miljoonan kor-
villa. Sen jälkeen alkaa supistuminen.
Tämän jälkeen kaikki muutui.
Jo lokakuun 2009 ennuste ker-
toi, että 2040 väkiluku on 6,0 mil-
joonaa ja se kasvaa iankaikkisuu-
teen. Lokakuu 2012 ennusteessa sa-
ma meno jatkui, joten 65 täyttänei-
tä ennusteessa on 1 567 511, joka
on 26,9 prosenttia väestöstä. Vuo-
teen 2010 verraten 80 vuotta täyt-
täneitä on kaksinkertainen määrä
497 939 ja kaudella 1960–75 syn-
tyneet 1 069 572 lasta ovat kaikki
elossa ja maassa!

**Tämän perusteella sanotaan,
että huoltotase heikkenee** ja
ikäntyneiden valtavat laumat ai-
heuttavat 10 miljardin euron kestä-
vyysvajeen. Mutta – syntyvyyden,
elinajan pidentymisen ja maasta-
muuton jälkeen 65 vuotta täyttä-
neitä on vain 779 000, joka on 15
prosenttia väestöstä.

Tosiasiassa väestö nuorenee
joten vanhuusväestön hyvään hoi-

toon, arvokkaaseen elämään voi ja
pitää panostaa, sillä vaikka menot
vanhusta kohden kasvaisivat ikään-
tyneiden vähentyessä vähenevät
myös kokonaiskustannukset.

o o o

**Mistä ja kuinka kestävyysva-
je oikeasti syntyy?** Se syntyy en-
nen kaikkea työn vähenemisestä ja
verojen leikkauksista. Kahtena vii-
me vuotena henkilöverotuksessa
on menetetty yli 2 miljardia euroa. Jo
tehtyjen päätösten seurauksena va-
rallisuus- ja yritysverojen sekä Kela-
maksujen poisto merkitsee 2 miljard-
in euron menetystä. 2012 työttö-
myysturvamenoina maksettiin 562
tuhannelle henkilölle 3,5 miljard-
ia euroa, 17 prosenttia enemmän
kuin edellisvuonna. Näistä syntyy
yhteensä 7,5 miljardin euron kes-
tävyysvaje.

**Tulevina vuosina tuotanto ja
tuottavuus kasvavat todella hi-
taasti,** mutta tuottavuus hieman
nopeammin. Siksi työn puute li-
sääntyy 284 tuhannella työvuodel-
la, 846 tuhanteen työvuoteen ja to-
dellinen työttömyysaste 29,2 pro-
senttiin työvoimasta. Samalla pit-
käaikaistyöttömien määrä lähes
kaksinkertaistuu ja palkkaa saa-

vilpailun vääristämisestä, mui-
den syrjäyttämisestä tai muut täl-
laiset vastaväitteet työllistämistä
vastaan tarkoittavat ainoastaan si-
tä, että asiaa ei hoideta. Ministe-
riökohtaisiin menoihin perustuvat
budjettikehykset ovat virheellinen
lähtökohta. Palkkatukia lisättäessä
ja menoja kasvatettaessa tulee ottaa
huomioon, että verotulot toi-
saalla kasvavat ja menot toisaalla
vähenevät.

Perustulo ei ole ratkaisu

Erääksi ratkaisuksi työttömyyteen
on tarjottu kansalaispalkkaa tai pe-
rustuloa. Tätä on perusteltu sillä,
että ihmisille turvataan jokin tulo
ja ottamalla vastaan työtä voi sit-
ten tulotasoa nostaa. Tämä ei kui-
tenkaan ratkaise sitä ongelmaa, et-
tä työttömyyden perussyy on, et-
tä työtä ei ole. Työllisyysmäärära-
hojen lisääminen työllistämiseen
ja palkkatuet ovat välttämätön osa
vastausta tähän ongelmaan. Tämä
yhteiskunnan vastuu työllistämi-
sestä jää perustuloa perusteltaes-
sa pois. Se sysää vastuuta yksilöil-
le ja johtaa yhteiskunnan vastuun
välttämiseen. Yhteiskunnan vastuu
rajataan toimeentulon, perustulon,
maksuun, mutta ei työllistämiseen.

**Perustulolähtökohta poik-
keaa puhtaasta uusliberalismis-
ta siinä,** että yhteiskunta ottaa vas-
tuuta toimeentulosta, mutta yhtyy
uusliberalismiin siinä, ettei ota vas-
tuuta työllistämistä. Tästä syystä
perustulolähtökohta ei tuo ratkai-
sua nuoriso- ja pitkäaikaistyöttö-
myyteen.

Lähtökohta ei voi olla kykytys

Palkkatukea käyttämällä voidaan
maksaa työehtosopimusten mu-
kainen palkka ja työn hinta on
työnantajalle alempi, kun työttö-
myys on jatkunut tietyn ajan. Työt-
tömyysturvaa ei tarvitse heikentää,
koska tarjotaan työtä, ja jos asiallis-
ta työtä ei ota, ei saa työttömyys-
turvaa. Tämä on positiivista vastik-
keellisuutta. Positiivisuus tulee siitä,

että on merkittävästi lisärahoitusta
ja sitä kautta avautuu lisämahdolli-
suuksia saada työtä. Negatiivinen
vastikkeellisuus, jota myös keppi-
linjaksi voi kutsua, lähtee siitä, et-
tä nuoret ja pitkään työttömänä ol-
leet eivät haluaisi työtä ja heidät on
siksi kyykyttämällä saatava työhön
tai muuhun. Siihen helposti ajaudu-
taan, jos ei lisätä rahoitusta, kun pe-
lätään, että se velkaannuttaa. Posi-
tiivinen lähtökohta ei lähde kyy-
kyttämisestä, vaan arvostuksesta
ja mahdollisuuksien tarjoamisesta.
Se on taloudellisesti mahdollis-
ta, kun ymmärretään työllisyyden
hyödyt kustannusten vastapainok-
si ja että hyödyistä suuri osa tulee
saman tien.

Oikea nuorisotakuu on keskeisesti työllistämistä

Jos yhteiskunnan epäonnistumisel-
la täystyöllisyyden toteuttamisessa
ja nuorten ja pitkäaikaistyöttömyy-
den ratkaisemisessa perustellaan,
että yhteiskunnan olisi jätettävä
tämä markkinavoimille, tuloksia ei
saada senkään vertaa. On päinvas-
toin edellytettävä, että yhteiskun-
ta tehostaa ja lisää toimiaan kus-
tannuksia pelkäämättä. Nuorisota-
kuun tekeminen todelliseksi edel-
lyttää työllistämisen saamista kes-
keiseksi osaksi politiikkatoimia. Toi-
seksi se edellyttää, että nuoriso- ja
pitkäaikaistyöttömyyttä hoidetaan
samanaikaisesti eikä niin, että hoi-
detaan toista näistä toisen kustan-
nuksella.

Pekka Tiainen
Toimituksen otsikointi

Korjaus:

Edellisessä Kansan Äänessä olleessa
uusliberalismia käsitelleessä kirjoi-
tuksessa oli yhdessä kohtaa Clinton
kun pitää olla Carter. Tulee olla: ”Yh-
dysvalloissa Carter leikkasi menoja
inflaation ollessa korkeaa ja työttö-
myys paheni. Kriisi pohjusti Reaga-
nin valtaan nousun ja tuli reaconi-
micsiksi (Reagan economics) kut-
suttu talouspolitiikka.2

leva. Sen mukaan 2010 Suomes-
sa pienipalkkaisten osuus kaikis-
ta palkansaajista oli olematon –
6 prosenttia! Siinä Eurostat antoi
totuudelle pitkät. Verohallituksen
mukaan pienipalkkaisia oli 1,2 mil-
joonaa, 42,9 prosenttia kaikista.
Heidän tulonsa oli alle 24 000 eu-
roa, keskimääräin 993 euroa kuu-
kaudessa.

**Kaikista tuloista viime vuon-
na todella suurituloisia oli 3,4
prosenttia tulonsaajista.** Heillä
tulo oli yli 75 000 euroa ilman ylä-
rajaa. Pienituloisia oli 74,0 prosent-
tia tulonsaajista. Heidän tulonsa oli
alle 35 000 euroa, keskimääräin 1
447 euroa kuukaudessa. On siinä
herroilla naurussa pitelemistä.

**Vuositolkulla on hoettu val-
heita väestön ikääntymisestä,**
tarvetta työurien pidentämiseen
ja eläkeiän nostamiseen sillä työ-
voima loppuu. Hokemien oikeaa
sisältöä ei kerrota. Kun se vihdoin
valkenee työläisille, se johtaa väis-
tämättä tekoihin, jotka muuttavat
maailmaa.

**Itse kullekin – rauhallista
jouluja ja hyvää uutta vuotta!**

Kai Kontturi

Työurien pidentäminen on keino laskea palkkoja

Eläkeiän nostaminen on kummitellut siitä lähtien, kun Matti Vanhanen keksi sen Rukan hangilla. Nyt oikeistopoliitikot ja -media hokevat mantran lailla työurien pidentämisen välttämättömyyttä. Kukaan ei sano, mitä hyötyä on työvoiman määrän lisäämisestä tilanteessa, jossa työttömyysaste kasvaa kohisten.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Suurpääoman äänitorvet sanovat uusliberalismin lyöneen taistelevan työväenliikkeen matalaksi. Manifestissaan Marx ja Engels jo perustelivat, että näin voikäydä väliaikaisesti, mutta kyllä se sieltä taas nousee.

Eläkeiän asteittainen nostaminen on jokseenkin luonnollista tilanteessa, jossa töitä on tarjolla. Meillä on vahvat kannustimet työuran jatkamiseen. Ongelma on, että perinteisessä teollisuustyössä tai matalapalkkatyössä ihmiset jäävä joukoittain sairauseläkkeelle. Suurin syy työurien lyhytteen on, että työnantajat komentavat 50 tai 60 ikävuoden ylittäneet kilometritehtaalle.

Eläkeratkaisuja on viisasta tarkastella alakohtaisesti. Sorsan IV hallitus julisti 1985, että työvoimapula on pahin uhkamme. Työuri-

en pidentämisen tarvetta on perusteltu myös työvoimapulalla.

Todelliset syyt nyt käytävään keskusteluun löytyvät maailmalla niskan päällä tällä hetkellä olevista talousteorioista. Näiden mukaan työn tarjonnan eli työttömien työnhakijoiden määrän lisäys johtaa myös työn kysynnän kasvuun yrityksissä. Työn ylitarjonta aiheuttaa työmarkkinoilla sen, että palkkاپaineet laskevat. Alhaisempi palkka kannustaa yrityksiä sitten palkkaamaan työntekijöitä ja investoimaan.

Halvan työvoiman avulla pääoman tuotto sekä yritysten kannattavuus paranevat ja kaikki voittavat. USA:n taloustieteilijöiden laskelmien mukaan työttömyyden palkkajousto on -0,1 eli kun työttömyys kaksinkertaistuu, palkat laskevat 10 %.

Teoria, jonka mukaan työttömyyden lisäys tai nälkäpalkat lisäisivät investointeja ja tuotantoa, on kyseenalainen. Tällä hetkellä kun ulkomaankauppa ei vedä eurokriisin ja USA:n taantumien takia, vanhempien ikäluokkien siirtäminen työttömäksi -eläkkeelle menon sijasta - ei lisää taloudellista toime-liaisuutta.

Siksi Suomen hallitukset ovat koko uusliberalismin- runsaan 20 vuoden ajan - pyrkineet pitämään työttömyyden hyvin korkeana. Siksi pääomapiirit ja heidän kätyrinsä - ahot, viinaset, lipposet, vanhaset, kataiset, urpilaiset jne. haluavat pitää yli 63-vuotiaatkin työttöminä. Toinen peruste tälle on se, että työttömyyskorvaukset ovat pieniä eläkeisiin verrattuna ja viimeisten vuosien työttömyys alentaa rajusti eläkeiden määrää.

Järkevää olisi suurtyöttömyyden aikana laskea eläkeikää tilapäisesti, niin että nuoret pääsisivät töihin. Jos päättäjämme uskoisivat kestävyysvajeeseen, työvoimapulaan jne, he eivät kaikin tavoin pyrkisi pitämään nuoria työttöminä. On kansantaloudellisesti järkevää antaa yli 60-vuotiaiden mennä eläkkeelle nyt työttömyysaikana ja pyrkiä estämään 27-vuotiaiden eläkeläisten esiinmarssi.

Eläkevaari

Oikeasta työstä oikea palkka

4.-5. joulukuuta Helsingin käräjäoikeus käsitteli helsinkiläisen mainostenjakajan ja Helsingin Jakeluxpert Oy:n välistä palkkakiistaa. Käräjäoikeuden punnittavana oli, koskeeko mainostenjakajia PAU:n alalle neuvottelema työehtosopimus vai Suomen Mainosjakajien Etujärjestön, noin neljä kertaa huonompi sopimus. Käräjäoikeuden päätös selviää tammikuussa.

Kuva: Vastavoiman fb-sivut

Vastavoima teki alkukesästä kierroksen Helsingin keskustan ravintoloihin muistuttaen työnantajia maahanmuuttajien ja työmarkkina-asemaltaan heikompiensaisten väärästä kohtelusta ja palkkauksesta

Jos tuomioistuin määrää PAU:n sopimuksen alalle yleissitovaksi, on mainostenjakajien mahdollisuus hakea palkkasaataviaan joulukuusta 2009 alkaen.

PAU katsoo, ettei SME ry todellisuudessa edusta työntekijöitä. Vuonna 2009 työtuomioistuin määräsi PAU:n sopimuksen alalle yleissitovaksi, mutta siihen työnantajat eivät tyytyneet. Työnantajat perustivat viikon sisällä kaksi yhdistystä: Suomen Mainosjakajien Etujärjestö SME ry:n ja työnantajaliitto Suoramainonnan ja kaupunkilehtien erillisjakelun yhdistys ry:n. SME

ry:n hallituksessa toimii tällä hetkellä osoitteettomia erillisjakeluita tarjoavan Janton-konsernin edustaja Olli-Pekka Sinkko.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että työnantaja pystyy sopimaan jakajien palkat itse itsensä kanssa.

Nämä keltaiset ammattiliitot ovat tuttuja Francon diktatuurin ajoilta, muistuttaa PAU:n tiedottaja Juha Pöyry.

Mainostenjakajien palkka jää noin kolmeen euroon tunnissa.

EU:n vastustus nousee

Euron vastustus nousee euromaissa koko ajan. Pari esimekkiä suuntauksesta.

Saksassakin nousee euron vastainen puolue

Tunnetut eurokriitikot perustivat eurovastaisen puolueen Saksaan viime keväänä. Vaihtoehtoinen Saksa -liikkeen taustalla on taloustieteilijöitä, toimittajia ja yrittäjiä.

Vaihtoehtoinen Saksa -liikkeen taustavoimat ovat kyllästyneitä tapaan, jolla eurokriisiä on hoidettu. Liike vaatii esimerkiksi, että Euroopassa noudatettaisiin Maastrichtin sopimuksen kieltoa tukea muiden Euroopan unionin jäsenmaiden julkistaloutta.

Vaihtoehtoinen Saksa esittää muun muassa rinnakkaisvaluuttojen käyttöönottoa euron lisäksi. Liikkeen jäsenistä tunnetuin lienee Saksan teollisuuden keskusliiton BD:n entinen puheenjohtaja Hans-Olaf Henkel. Mukana on myös professoreja, jotka ovat vienneet lain-

vastaisena pitämänsä kriisinhoidotimet Saksan perustuslakituomioistuimeen.

Puolue ei ylittänyt 5 prosentin äänikynnystä syyskuun parlamenttivaaleissa. Sen seuraava tavoite on kesäkuun EU-vaalit.

Kreikan uusi puolue vaatii paluuta drakmaan

Vasemmistopuolue Syriza entinen puheenjohtaja Alekos Alvanos on perustanut Kreikkaan "Varasuunnitelma-puolueen", jonka tarkoituksena on viedä maa ulos eurosta.

Alvanos johti Syriza vuo-sina 2004-2008. Hän kritisoi Syri-zan eurolinjauksia. Alvanoksen mukaan paluu drakmaan ei yksin ratkaise Kreikan ongelmia.

Eurosta eroaminen on edellytys pelastukselle ja elpymiselle, mutta se ei yksinään riitä. Tarvitaan myös muita muutoksia, esimerkiksi pankkien kansallistamista ja maksujen keskeyttämistä ulkomaisille rahoittajille.

KÄ/toim

Väärää talouspolitiikkaa

EU-Suomesta on Kataisen ja Urpilaisen käsissä saatu köyhä ja kipeä toistamalla tarpeeksi usein Kataisen kabinetin "totuuksia" rahoitusvajeesta.

Valtion rahoitusvarat ovat Kataisesta huolimatta kuitenkin yhteensä 62,3 miljardia euroa koostuen (31.12.2012) käteisvaroista ja talletuksista (7,4 mrd euroa), osakeista ja osuuksista (33,4 mrd euroa), muista arvopapereista (1,2 mrd euroa), lainasaamisista (17,0 mrd euroa) ja muista saamisista kuten kauppaluotoista.

Lisäksi valtiolla on reaaliaral-lisuutta: maata, metsiä, rakennuksia, teitä yms.

Eli nämä hallituksen "katastrofin" ennustajapuolueet, jotka tekevät kaikkensa valaistakseen kansaamme siitä, että on välttämätöntä ja fantastista, antaa miljardeja fimoille, työnantajille ja rikkaille sekä

EU:lle, ja koska ministeri Urpilaisen (sdp) sanoin "emme voi lepäillä laakereillamme" tätä tulee jatkumaan, kuin laakereilla varustettuna.

Koskahan sairaat, työttömät, lapsiperheet, eläkeläiset, opiskelijat ja duunarit ovat "lepäilleet laakereilla". Voi Jutta katso välillä muuhunkin kuin peiliisi, elämä ei ole valtaosalle kansaa niin "fantastista" kuin kaverisi Katainen esittää. Toiselle työväenpuolueen johtajalle en valaise mitään, hän onivoton tapaus.

Vielä lyhyesti kun kulutusky-syntä on leikattu (leikatut palkat, irtisanomiset ja sosiaaliset korvaukset mm. eläkkeet) firmoja tulee kaatumaan, koska finanssi-politiikka on EU:n määräämää ja kok sdp johtoista väärää talous-politiikkaa.

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula
jori.porspakka@gmail.com
040 5605008

Muut lehdet: Kiakkovierasuutisia

Aamulehti 6.12.13; Mies loukkaantui ratsupoliisien rynnäkössä

Kiakkovierasjuhliissa yksi mielenosoittaja loukkaantui lievästi ilta-kahdeksan aikaan, kun hän joutui poliisihevosen töytäisemäksi. Tapahtumat saivat alkunsa, kun mielenosoittajajoukko oli kiinni Sorsapuistossa olevissa aidoissa. Ratsupoliisit ratsastivat häätämässä väkijoukkoa kauemmas. Samaan aikaan ilmassa lenteli esi-neitä ja yksi hevosta vaikutti säikähtävän tilannetta.

Ratsastaja sai hevossensa pi-dettyä kurissa, mutta ratsupoliisit lisäsivät vauhtia ja yrittivät kiirehtiä pois paikalta. Tuolloin eräs mies jäi yhden hevosen alle ja loukkasi jalkansa. Muut mielen-

osoittajat menivät auttamaan miestä. Yhdellä oli mukana lääke-rinlaukku. Loukkaantuneen miehen nilkka oli ilmeisesti nyrjähtänyt.

Kainuun Sanomat pääkirjoitus 10.12.13;

"Kaikkien poliisien maltti ei säilynyt. Kainuun Sanomat kertoi maanantaina, että yksi ratsupoliisi karautti päin neljää nuorta tyttöä, jotka olivat esiintyneet Tampere-talolla Sympaatti-kuorossa. Yksi tytoistä kaatui ja loukkaantui lievästi. Muutkin järkyttyivät poliisin ryntäyksestä ja kiroilusta. Poliisi oli paikalla suojelemassa juh-lakansaa.

Miksi poliisi siis ohjasi juhlas-ta poistuneet kuorotytöt vaaraan antamatta heille suojaa?"

Ilmari Ekonen, opiskelija, Sastamala

Loimaalla marssittiin aluesairaalan puolesta

Turun sairaanhoitopiiri linjasi tuoreessa, vuoteen 2016 ulottuvassa strategialuonnoksessaan, että aluesairaaloiden palvelutasoa lasketaan merkittävästi ja toimintaa keskitetään Turun yliopistolliseen sairaalaan (TYKS). Strategian taustalla on se, että TYKS tarvitsee huonon taloudellisen tilanteensa vuoksi enemmän potilaita. Potilaat otettaisiin aluesairaaloista. Loimaan, Salon ja Uudenkaupungin aluesairaaloista häviäisivät vuodeosastoa vaativa kirurgia. Salon aluesairaalaasta lähtisivät myös synnytykset ja lastenosastot. Loimaalta synnytykset on siirretty jo aiemmin Turkuun. Päivystysvalmiuden hävitessä ei päivystyksenkään jatkolle ole edellytyksiä. Päivystyksen siirtyminen Turkuun taas tarkoittaa potilaskallia muualta maakunnasta kohti Turku. Aivan kohtuutonta sairaiden ihmisten kannalta.

Myös Loimaalla asukkaat lähtivät puolustamaan aluesairaala

Kuva: Juha Kieksi

Käytännössä tämä kaikki johtaisi aluesairaaloiden näivettymiseen. Sairaaloissa oleva korkea osaami-

nen häviäisi ja palvelutaso laskisi radikaalisti. Aluesairaaloiden taloudellinen pohja romuttaisi ja nii-

den toiminnasta tulisi taloudellisesti kannattamatonta. Muutos olisi merkittävä yksittäisen kuntalai-

Tapa koulu vuodessa parhaassa kaksi

Keskustelu pienempien koulujen lakkauttamisista käy kuumana niin Porvoossa kuin Loviisassakin. Vanhempien ja kyläläisten huoli kylän ”sydämen” kuolemisesta on aiheellinen, mutta vuodesta toiseen valitettavan myöhäinen. Kun päätös uudesta suuresta koulusta tehdään, niin jokaisen valtuutetun tulisi tietää, että se pitää sisälleen päätöksen monen kyläkoulun lakkauttamisesta, silloin kun kysymys on laskevista oppilasennusteista kunnan tai kaupungin alueella.

Kokemukseni mukaan valtuustojen puheenjohtajatin yleensä puoltavat pieniä kouluja tai kyläkouluja, mutta aina äänestävät uuden uljaan puolesta. Jos oppilasta kohti laskettu opetusneliömäärä on tietynä hetkenä esim. 10, niin kestä-mätönhän on tilanne, jossa se nousee arvoon 13. Tällöin on selvää, että se palautetaan mieluiten alle kymmeneen ja oppilasmäärien las-kiessa joudutaan karsimaan pieniä kouluja enemmän kuin uuden neliöt edellyttäisivät. Karsinta tapahtuu selvityksen tai suunnitelman mukaan, mutta ei yhtä aikaa, ettei vastustus saa liikaa joukkoja taakseen. Sen valtuustot kestävät, että tulee yhden tai kahden koulun puoltava adressi vuodessa. Menettely ei tunne kielirajoja.

Kouluverkkoselvitykset – vaikka ovat talouden sanelemia – eivät pysty osoittamaan yksiselitteisiä säästöjä, koska koulukuljetukset ovat vaihtelevia ja pääomakuluihinkaan on vaikea saada kestävä vastusta. Ns. elinkaarimalli on kuntien tarpeisiin kaikkein kyseenalaisin rahoitustapa. Elinkaari-mallia tulisi käyttää lasten kasvun ja aikuistumisen tarkastelussa ja mitata onko kunta onnistunut perustehtävässään, luonut edellytykset aikuistua ja sovit-tautua yhteiskuntaan. Käytöstä poistuvan koulukiinteistön mahdollinen tuleva käyttö ja mahdollinen arvo jäävät arvailujen varaan. Rakennemuutistajat ovat onnistuneet, rakenne on uudistunut, ihminen hävinnyt rakenteille.

Kaikkien lähikouluja puolustavien tulisi lähteä liikkeelle silloin, kun uusi kouluhanke tai kouluverkkoselvitys on lähdössä liikkeelle, päätöksentekoon, talousarvioon ja kyseenalaistaa uuden

tarve ainakin oppilasennusteiden perusteella. Päätöksentekijöitä – kokemukseni mukaan - tuskin muut seikat kiinnostavat. Kaupunkien kylliin pohjautuvat rakenteelliset arvot ja vetovoimatekijät sivuutetaan sekä ne inhimilliset arvot, jotka liittyvät lapsen turvalliseen kasvuympäristöön. Silloin kun on yleensä jo liian myöhäistä, on kysymys omista lapsista ja heidän koulustaan sekä oman kylän elinvoimaisuudesta. Kuntakokojen kasvaessa kylien elinehtojen puolustaminen on ollut entistä vaikeampaa. **Koulun koolla ei tutkitusti ole ollut ratkaisevaa merkitystä kasvun ja oppimisen kannalta**, mutta koulun läheisyydellä on. Tätä selittää jo fyysisessä yksinkertaisu-

dessaan se, että koulupäivästä voi tulla pari tuntia pidempi keskustaun kuljettaessa. Virikkeet tai mieluumminkin ärsykkeet lisääntyvät matkojen pidetessä ja kouluyhteisön kasvaessa. Maailman on syytäkin suureta ja ehkä ärsyttääkin yläasteella sekä lukiossa, mutta pienempien koululaisten tulisi tutustua ensin lähiyhteisöön-sä, ”normaalin” kasvukehän kasvun kautta. On suuren asian yksinkertaistamista, jos väittää, että koulun ja kasvun ongelmat ovat keskimäärin lisääntyneet koulukoon kasvaessa ja siirtyessä kauemmaksi, vaikka näin on käynytkin. Kuraatorien, psykologien ja kouluavustajien tarve on jatkuvasti kasvanut. Lapsen ”elinkaari” ja vanhempien elämä saa suurempaa sisältöä tun-tikehyksen väljyydestä kuin sen su-pistetun, toteutuvan mittavista, teknisistä ulkoisista puitteista.

Hannu Ikonen
Porvoon ex koululautakunnan suom. kiel. os. pj
Liljendal

Tuusulan valtuuston ”joulu-lahja” kuntalaisille

Tuusulan valtuusto (9.12) hyväksyi 1,5 miljoonan euron sopeuttamiset eli leikkaukset. Nämä tulevat leikkaukset (jo päätettyjen lisäksi) heikentävät mm. kuntalais-tien peruspalveluja.

Hälyttävä esimerkkinä kuntalaisille on valtuuston kaikkien puolueiden yksimielisyys, kun se kohdistuu jälleen Pohjois-Tuusulaan (Jokela ja Kellokoski) näiden terveyskeskusten sulkeminen ”kesäsululla” neljäksi viikoksi. Yksikään valtuutettu, edes pohjois-tuusulainen ei vastustanut tätä perusterveydenhoidon pois leikkamista.

Ihmetystä herättää näiden kaikkien valtuutettujen toimimattomuus tässä asiassa. He lupasivat toimia juuri kuntapalveluiden puolesta, muistan näin viime kuntavaalienkin alla kaikkien ehdokaiden luvanneen. Ja eipä myös

kään ”uudella” kunta-alueella Perusuomalaisilla, ollut lupauksiensa mukaista linjaa puollustaa kuntalaisia. Samaa leikkauslinjaa ajetaan kunnassa kuin ”vanhat puolueet”.

Valtuustopuolueiden tukeminen yksityistä sairaalaa, kunnan terveydenhoidon sijasta Kiljavan Sairaala, sillä vuoden 2013 aikana Tuusulan kuntalaisten on maksettua sinne 993 165,42 € (josta tukirahaa 270 000 €) tämän tukimaksu jatkuu vuosittain vuoteen 2016 asti.

Tämä Kiljavan Sairaalan tukeminen on oikeampi kohde leikata kunnanpalveluissa, koska tämän yrityksen lisäksi kanavoituu ”veroparatiisi saarille” - tähän ei ole hyväksyttävää, - eihän Tuusulan kunnanvaltuutetut ?

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula
jori.porspakka@gmail.com

sen kannalta. Ambulanssimatkat Turkuun lisääntyivät ja operaatioista toipuminen tapahtuisi yksinäisyydessä Turussa. Sosiaalisen verkoston läheisyydessä toipuminenkin tapahtuu nopeammin.

Todennäköisesti kehitys joutaisi lopulta aluesairaaloiden lakkauttamiseen. Tällä hetkellä aluesairaalat ovat TYKSia kannattavampia ja niiden hoidon laatu on todettu useissa yhteyksissä erittäin hyväksi.

Kansa ei suostu aluesairaalan alasajoon

Loimaan aluesairaalan työntekijät organisoivat nimien keruun ja mielenosoituksen aluesairaalan puolesta lauantaina 23.11. Kahdessa viikossa liki puolet loimaalaisista allekirjoitti adressin aluesairaalan puolesta ja noin 1500 henkilöä osallistui lauantain mielenosoituksen ja tori-taantumaa. Loimaalla ei ole miesmuistiin järjestetty yhtä näyttävää mielenilmausta. Kansanliikkeen nousu sai aikaan sen, että sairaanhoitopiirin strategia laitettiin jäihin ja se palautettiin valmisteluun.

Mielenosoitus osoittaa, että julkiset lähipalvelut ovat ihmi-

sille tärkeitä ja että ihmiset, jotka normaalisti eivät nouse vastustamaan leikkauksia ja heikennyksiä, ovat valmiita puolustamaan niitä. Sen sijaan yhteyttä ei nähdä eduskunta-alueiden harjoittaman uusoikeistolaisen politiikan ja yksittäisen sairaanhoitopiirin päätöksen välillä. Paikalliset kokoomus- ja keskusta-valtuutetut asettuivat näyttävästi puolustamaan Loimaan aluesairaalan säilyttämistä nykyisellään, vaikka juuri näiden puolueiden linjaaman politiikan tuloksena julkista terveydenhuoltoa ajetaan alas kaikilla maassa.

Kaiken keskittäminen suuriin kokonaisuuksiin palvelee lopulta suurpääoman tarpeita. Suuret, keskittyneet yksiköt on helpompi yksityistää kuin lähipalvelut. Olemme saaneet ympäri Suomea huomata, miten ulkomaiset suuryritykset vähitellen hivuttautuvat suomalaisille sairaanhoidon markkinoille. Nopeita voittoja on näköpiirissä. Kärtsijöinä ovat sairaat kansalaiset. Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen mukaan yksityinen sairaanhoito ei voi koskaan tuottaa parempaa hoitoa kuin julkinen sairaanhoito.

KÄ/Juha Kieksi

Vaasan sairaanhoitopiiri välttelee vastuuta

Vaasan sairaanhoitopiirin asukkaita Pohjanmaalla on jo pitkään huolestuttanut tieto sydänkirurgian yksikön lopettamisesta Vaasan keskussairaala. Syyksi lopettamiselle on ilmoitettu säästöt. Julkisuudessa on arvioitu, että ostamalla palvelut muualta säästetään 1,3 milj. Monissa lehtikirjoituksissa on kuitenkin todettu, että arviot säästöistä perustuvat virheellisiin laskelmiin, vaan tulos olisi päinvastainen.

Kuva: Waino Pietikäinen

Mikäli palvelujen saneeraajien suunnitelmat toteutuvat, voi lähi-aikoina käydä niin, että näiden seinien sisällä ei maakunnan asukaille tärkeää sydänkirurgian yksikköä enää löydetä. Olisiko täälläkin Loimaan ja Salon esimerkin kannustamana asukkaiden läh-dettävä joukolla kadulle

28. marraskuuta 2013 päätti Vaasan sairaanhoitopiirin valtuusto jatkaa sydänkirurgian toimintaa puoli vuotta. Päätös oli kompromissi. Mitään selvää puoluepoliittista linjausta ei näkynyt. Mustasaaren kaupunginjohtaja käytti puheenvuoroja sydänkirurgian puolesta. Lähes kaikilla valtuuston jäsenillä oli ruotsinkieliset nimet. Kun kuntien valtuustot valitsevat edustajiaan, niin ilmeisesti RKP on saanut yliedustuksen.

Kysymys ei ole pelkästään toiminnan jatkamisesta, vaan myöskin tieteellisestä kehittämisestä. Toiminnan tehostaminen antaisi kokemusta henkilökunnalle. Kaikesta päätellen todellinen ratkaisu on tehty muualla kuin valtuustossa ja se on toiminnut vain kumileimasimena vallan-pitäjille.

Keskussairaalan ylläkkäri Rauhala sanoutui vuoden vaih-

teessa irti sydänkirurgian klinikan valvonnasta. Aikaisemmin hän vähätteli klinikan vaikutusta sydänkirurgiaan. Myöskään mitään erikoisempaa jälkipyykkiä ei ole ollut havaittavissa. Lähes kaikki ovat turtuneet ”säästämiseen” ja siinä ei erikoisemmin haeta vaihtoeh-toja.

En ole havainnut mitään toimintaa varojen keräämiseen klinikan pelastamiseksi. Tietenkin ajatus varojen keräämiseksi klinikan pelastamiseksi on bluffi, koska jatkuvaa toimintaa ei voi ylläpitää keräyksin. Myöskin vanhus- ja sairaanhoidon alasajo jatkuu valtakunnallisesti. Vaasassa ovat eläkeläiset yksityisesti vaati-neet joukkoliikettä ja mielenosoituksia Eduskuntatalon eteen. Kannatan ajatusta, mutta ilman järjestöjen tukea en voi tehdä paljoakaan.

Waino Pietikäinen
Vaasa

Pyhäjoen ydinvoimalahanke vastatuulessa

Saksalaisen EON:in vetäydyttyä hankkeesta sekä voimalan valmistaja, että hinta meni uuteen pohdintaan. Hanke ajautui taloudellisiin vaikeuksiin EON:in ja ryhmän muita osakkeenomistajia lähdettyä projektista. Yhteensä hankkeen on jättänyt noin 40% osakkeenomistajista. Suurin jäljelle jäänyt omistaja on teräsyrittäjä Outokumpu, joka omistaa n. 15% osuuden hankkeesta, harkitsee mukanaoloa, kuten muutkin osakkaat. Yhtiön alkuperäinen toimitusjohtaja ja hallituksen puheenjohtaja erotettiin omistajakadon jälkeen. Lisäksi yhtiön ydintekniikkajohtaja on siirtynyt osa-aikaiseksi neuvonantajaksi ja rakentamisjohtaja erosi.

Fennovoima hylkysi niin Arevan kuin Toshiba voimalatarjoukset ja jatkaa neuvotteluja vain Rosatomin kanssa. YLE:n mukaan Rosatomin noin 1200 megawatin ydinvoimalan hinta olisi 6,4 miljardia euroa. Fennovoima uskoo saavansa tingattua voimalan hinnan 4-6 miljardin väliin. Tiedetään kuitenkin, että aikataulujen ja kustannusarvioiden meneminen plörinäksi on pikemminkin sääntö kuin poikkeus.

Fennovoiman voimalasuunnitelman pohja pudonnut

Fennovoiman omistuspohja on muuttunut. Saksalainen, yksityinen EON, on poistunut ja tilalle on tullut venäläinen, valtiollinen Rosatom. Muitakin alkuperäiseen omistajakatraseen kuuluneita yrityksiä ja yhteisöjä on karissut matkalla. Lupa- ja kirjattu voimalan koko on vaihtunut. Suurelle on lupa, pieni tehdään. Suunnitelma ydinvoimala on prototyyppi ja koepaikka sille on suunniteltu Pyhäjokea.

Ydinjätteiden sijoitusta ei ole ratkaistu, sillä se varastoitaisiin aluksi ydinvoimalan alueelle väliaikaisesti. Useasti väliaikainen on melkein lopullista. Eduskunnan kesän 2010 periaatepäätös koski noin 1700 MW Arevan tai Toshiba voima-

Ydinvoimayhtiö Fennovoima ja venäläinen Rosatom ovat sopineet esityksestä, joka tähtää investointipäättöksen ja laitostoimitussopimuksen tekoon tämän vuoden loppuun mennessä. Neuvottelujen tuloksena Fennovoima tarjoaa omistajilleen ydinvoimalaa, joka Rosatomin kanssa sovitun tavoiteaikataulun mukaan tuottaisi sähköä vuonna 2024. Alunperin Fennovoiman tavoitteena oli aloittaa voimalan rakennustyöt jo vuonna 2012 ja käynnistää uusi voimala tuotantoon vuoteen 2020 mennessä.

Kansallismaisema on yksi asia, jonka puolesta Hanhikivi-liike taistelee

mala. Energianäkymät ovat sen jälkeen muuttuneet. Suomi siirtyy kohti tehokkaampaa energiakulutusta, Energiasyöppöteollisuus muuttuu vähemmän syöpöksi tai muuttaa maasta. Vanhasta periaatepäätöksestä on jäljellä vain raamit – sisältö on vaihtunut.

Fennovoimalle ei tule myöntää ydinvoimalupaa

Fennovoiman laitoksen rakentamislupa on monen mutkan takana. Fennovoiman periaatepäätös umpeutuu heinäkuussa 2015, ellei yhtiö onnistu sitä ennen hankkimaan rahoitusta ja sopimusta laitostoitajan kanssa.

Rosatom rakentaa reaktoreita parhaillaan myös Sosnovyi Boriin. Hankkeessa on ollut lukuisia ongelmia. Vuonna 2010 venäläinen syyttäjä muun muassa keskeytti rakennustyöt puoleksi vuodeksi, koska työmaalla rikottiin paloturvallisuus- ja hygieniamääräyksiä. Ydinvoimalan betonirakenteet myös romahtivat kesäkuussa 2011 ja Rosatom jatkoi voimalan töitä

raunioiden päällä.

Fennovoima teki puutteellisen kilpailutuksen

Ydinvoimayhtiö Fennovoima teki virheen, kun se jätti Rosatomin tarjouskilpailun alkuvaiheessa pois. Tätä mieltä on uusiutuvien energiajärjestelmien professori Esa Vakkilainen Lappeenrannan teknillisestä yliopistosta: ”Isoissa toimituksissa pitää olla kilpailuvaiheessa vähintään kolme toimittajaa, koska jos joku tippuu alkuvaiheessa pois, niin kalkkiviivoille jäisi kuitenkin muutama, joista valita. Fennovoimalta oli virhe heittää Rosatom pois jo alussa”.

Fennovoiman ydinvoimala kaatuu korkeaan hintaan

Euroopan ja Yhdysvaltojen taantumien ja uudistuvien energioiden hinnan alenemisen sähkön hinnan arvellaan painuvan 32-38 euroon megawattitunnilta, ydinvoimalainvestointii ei kannata. Lappeenrannan teknillisen yliopiston aiemman laskelman mukaan uuteen paik-

kaan rakennettavan suuremman ydinvoimalan sähkön omakustannehinta on noin 51 euroa megawattitunnilta - pienemmässä voimalassa sähkön omakustannushinta voimalassa nousisi selvästi yli 60 euroon megawattitunnilta.

Mankala-periaate suurrisiki kunnille

Fennovoimassa sovelletaan ns. Mankala-periaatetta: osakkaat saavat osakkuussähköä omakustannushintaan. Kun kaikki myydään omakustannushintaan. Osakkuussähköä saa ostaa omakustannushintaan, mutta se on ostettava. Mankala Oy:n hallituksen entinen jäsen Osmo Soininvaara arvioi sähkön Fennovoiman Mankala-hinnan vähän yli 100 euroa/MWh.

Kuntiin kohdistuvaa valtavaa riskiä kunnat eivät tiedosta.

Fennovoiman osakkeista noin 40 % on kaupan. Osakkeitaan yrittävät myydä mm. Kuopio, S-ryhmä, Atria, Omya, Lankosken Sähkö, Leppäkosken Sähkö, Outokummun Energia ja

Ålands Elandslag. Outokummun Energia, Etelä-Savon Energia.

Jos ja kun Fennovoima mennee konkurssiin, vastuut ja velat jakautuisivat konkurssihetken osakeomistusten suhteessa. Fennovoimasta luopuneet kunnat - kuten Kuopio - yrittää epätoivoisesti myydä osakkeitaan, jota kukaan ei ole halukas ostamaan. Vain Jyväskylällä onni potkaisi ja se sai osakkeensa kaupaksi. Jokainen osake, joka onnistutaan myymään, pienentää kunnan vastuuta.

Yleensä osakeyhtiöissä voi menettää vain sijoittamansa rahat. Mankala-periaatteen takia voi jossain vaiheessa tulla vastaan tilanne, että osakeomistajan kannattaa lahjoittaa osakkeensa jollekulle halukkaalle, jotta tappioita ei tulisi enempää kuin osakkeisiin sijoitetut rahat.

Rahan polttaminen lope-tettava!

Koska Kataisen hallitus kurjistaa kuntien asemaa, kunnat eivät voi sitoutua hankkeeseen suunnitellulla tavalla. Monet kunnat ovatkin luopuneet Fennovoimasta. Voimalalle ei löydy rahoitusta. ”Onko Fennovoiman hanke mahdollista saada taloudellisesti kannattavaksi, kun rakentamiskustannukset tehoyksikköä kohden ovat paisumassa Olkiluoto3 -hankettakin korkeammiksi jo lähtötilanteessa?”, kysyy hanketta vastustava Pro Hanhikivi-liike. Tekniikka ja talous -lehti totesi osuvasti: ”Fennovoima tarvitsee isotaskuista ja riskiä rakastavaa kaveria”.

S-ryhmä investoi tuulivoimaan

Fennovoimasta lähtenyt S-ryhmä investoi yli 200 miljoonaa euroa tuulivoimaan. Ryhmään kuuluvan S-voiman ja energiayhtiö St1:n yhdessä omistama Tuulivoima satsaa lähivuosina tuulivoimaan lähes puoli miljardia euroa rakentamalla Porin edustalle ja Perämerelle useita voimaloita ja tuulipuistoja.

Juhani Tanski

Suomen huoltovarmuus uhattuna: Sähkönsiirto tulee kansallistaa

Uusliberalismin rantauduttua Suomeen neljännesvuosisata sitten sen ensimmäisiä ilmentymiä oli rahamarkkinoiden vapauttaminen. Osa kansasta huumaantui ”vapaasta” markkinataloudesta ja aloitti ulkomaisella rahalla kulutusjuhlaa ja kasinotaloudeksi nimetyn pidäkkeettömän tuhlailun. Tämän seurauksena Suomi oli mennä konkurssiin. Tuosta ahdingosta selvitäkseen silloinen Ahon-Viinasen hallitus alkoi soveltaa tuota uutta ideologiaa käytäntöön paneamalla valtion omaisuutta myyntiin. Ahoa pääministerinä seurannut Paavo Lipponen (sd) ei libertaristisessa hurmiossaan jäänyt ollenkaan huonommaksi, jos mittarina käytetään hyvinvointiyhteiskunnan hävitystä. Tällä tiellä tässä maassa on jatkettu, on hallituksen värikirjo ollut mikä tahansa.

Tämän uuden ideologian, uusliberalismin, mukaan tehtiin parikymmentä vuotta sitten uusi linjaus valtion strategisen omistajuuden periaatteeseen. Tuolloin valitun linjan mukaisesti valtio on luopunut lähes kokonaan kaikesta niin sanotusta perusteellisuudesta. On luovuttu muun muassa kaivannais-, metalli-, metsä-, lannoiteollisuudesta, tietoliikenteestä, Yleä lukuun ottamatta. Öljynjalostuksessa ja energian tuotannossa valtiolla on vielä osuuksia, mutta sekin sektori toimii yksityisen bisneksen toimintamallin mukaan. Nyt energiayhtiö Fortum myi siirtoverkkonsa suurelta osin kansainväliselle (Australia, Kanada) sijoittajakonsortiolle. Tämän Fortumin kaupan myötä noin 640

000 kotitalouden sähköjakelusta vastaa jatkossa ulkomainen, puhtaasti vain sijoittajaintressiin eli voiton tavoitteluun toimintansa pohjaava taho.

Kaupan taustalla on EU:n vaatimukset siitä, että energiayhtiöiden pitäisi luopua verkkojensa määräysvallasta. Nyt jo on useilta tahoilta kuultu olevan todennäköistä, että sähkön siirtohintaa tämän uuden omistajan hallinnoimassa verkossa tulee nousemaan.

On syytä palauttaa mieleen taannoinen sähkömarkkinoiden ”vapauttaminen”. Kun Suomi liittyi 1998 Pohjoismaiden ja Baltian maiden sähköpörssiin Nord Pooliin

Sähkönsiirtoa varten tulee perustaa kansallinen valtionyhtiö

sähkön hinta alkoi heittelehtiä aina markkinatilanteen mukaan.

Tuolloinen elinkeinoministeri Mauri Pekkarinen mainosti hallituksen päätöksen merkitsevän jatkossa suomalaisille edullisinta mahdollista sähköenergian hintaa. Kyllähän sen jälkeen on kieltämättä voinut valita sen edullisimman energian toimittajan, mutta siinä samassa yhteydessä sähkövalon syttymisen kaksi teknistä edellytystä, sähkön siirto ja siirrettävä energia erotettiin erikseen hinnoiteltaviksi.

Siis ne kiinteät osat - sähkölangat ja kaapelit - omistava, aina paikallinen yhtiö hinnoittelee omien tarpeidensa mukaan niin sanotun siirtohinnan ja energian hinnoittel- ee kukin kirjavasta markkinatoimijoiden joukosta aina omien kannattavuustavoitteidensa mukaan.

Ongelma tässä on se, että tuota siirtohintaa ei voi kilpailuttaa. Paikallinen sähköyhtiö on aina omalla alueellaan monopoliasemassa ja voi hinnoitella palvelun-

sa aina maksimaalisen voittotavoitteen mukaisesti. Ja tästä on nyt kysymys, kun ensimmäisen kerran suomalaiskotiin järjestää sähköenergian siirron - eli ne sähköjohtot - ulkomaalaisomisteinen rahamarkkinapeluri. Tämä on, jos ei nyt aivan vaarallista, niin ainakin jatkuva uhka suomalaiselle sähkökuluttajalle sähköenergian toimitusvarmuuden ja hinnan suhteen.

Kommunistien on syytä ottaa ideologisesta työkalupakistaan vanha kunnan ase: on vaadittava kaiken huoltovarmuuteen - mihin kohtuuhintaisen sähkön saanti ehdottomasti kuuluu - liittyvän infran ottamista kokonaan valtion omistukseen ja hallintaan. Sekä huoltovarmuuteen, että valtion strategiseen omistukseen liittyvässä ideologisessa ajattelussa on irtauduttava uusliberalistisesta ”kaikki on kaupan, kun vaan hinnasta sovitaan”-ajattelusta ja palattava kansallisen, ja kansalaisten edun mukaisiin rakenteisiin ja käytäntöihin.

Unto Nikula SKP:n Vantaan kaupunkijärjestön pj.

Suomi ui ajopuuna liittovaltioon

Hallituksen EU-selonteko saa vasta julkistetuissa asiantuntijalau-sunnoissa osin kolean vastaanoton. Valtiovarainministeriön enti-nen huippuvirkamies Peter Nyberg kaataa hallituksen niskaan jää-vettä. Hänen mukaansa Suomen EU-politiikka on haihattelua, jo-ka vie meitä tahdottomana ajopuuna kohti liittovaltiota. Suomen hallituksen talous- ja eurokysymyksissä harjoittama EU-politiikka on suurelta osin toiveajattelua, jonka avulla Suomi ei saa sellais-ta unionia kuin haluaa, eikä säilytä nykyisenlaista itsenäisyyttään. Sen sijaan haihattelu vie Suomea ajopuuna liittovaltion osaksi ja kohti kansallisen päätösvallan menetystä. Ellei tämä suunta miel-lytä, on Suomen itse valittava uusi suunta ja uitava rohkeasti vas-tavirtaan. Eduskunnan suuri valiokunta käsittelee nyt joulukuussa hallituksen viime kesäkuun selontekoa.Valiokunta on juuri julkis-tanut selonteosta saamansa viitisenkymmentä asiantuntijalausun-toa. Eduskunta keskusteleee aiheesta helmikuussa. Nybergin lau-sunnon pitäisi saada hölytyksellot soimaan.

Rahaliittoa rakentamassa

Valtiotieteen tohtori Peter Nyberg työskenteli velkakriisin alkuvaihei-siin asti useissa Suomen kansainvä-lisen talouden kannalta keskeisissä viroissa Kansainvälisen valuuttara-haston IMF:n, Suomen Pankin ja vii-meksi valtiovarainministeriön teh-tävissä. Nyberg arvioi hallituksen EU-selontekoa omissa nimissään yksityisenä asiantuntijana.

Virta vie kohti liittovaltio-ta

Nybergin arvion mukaan EMU-po-litiikka uhkaa Suomen itsenäisyyt-tä ja eduskunnan valtaa. Suomi on vakavien ja vaikeidenkin valintojen edessä. Valintojen tekemättä jättä-minen on yhtä kuin ajopuuna aje-lehtimistä. EMU-kehityksen voima-kas virta vie Suomeakin kohti liitto-valtiokehitystä. Hallituksen selonte-ko on toivorikasta jhyväuskoista lii-rum-laarumia.

Epäuskottavaa toiveajat-telua

Nybergin mukaan hallituksen se-lonteossaan kuvaamat Suomen EMU-tavoitteet jäävät toiveajatte-luksi. Hallituksen selonteko sivuut-taa EU:n keskeisten toimielinten ta-voitteen: rahaliiton kehittämisen liittovaltioksi.

**Taukoamaton pyrkimys sy-
vempään integraatioon on täy-
del্লisen liittovaltion malli.** Hal-litus kiertää asian eikä ota kantaa liittovaltiokehitykseen - toteuttaa ajopuu-mallia. Nyberg kaipaa ku-vausta myös siitä, miten Suomi var-mistaa omat tavoitteensa, etunsa ja sen, ettei Suomi ajaudu virran vie-tävänä mihin vain suuret euromaat, komissio ja EKP tahtovat - ajopuuna liittovaltion osaksi.

Vaivihkaa hivuttamalla

Nyberg on aiemmissakin kriisin ai-kana esittämissään puheenvuo-roissa varoittanut Suomea uhkaa-vasta liittovaltiokehityksestä. Nyt hän toistaa vakavan huolensa, jos-sa uhka on EMU:n muuttuminen liittovaltioksi Suomen ja suomalais-ten huomaamatta. Hänen uhkaku-vassaan Suomi ajelehtii ajopuuna kuin sattumalta Suomen kansain-välistä asemaa radikaalisti muutta-vaan ja kansallista itsemääräämisoi-keutta radikaalisti rajoittavaan jär-jestelyyn. Kriisin varjolla toteutetut lukuisat järjestelyt ovat siirtäneet yhä enemmän päätösvaltaa jäsen-valtioilta EU:n toimielimille. Juu-ri tällaiset pienet tekniset muutok-set rahaliiton rakenteissa hivuttavat Suomeakin pikku hiljaa kohti liitto-valtiota.

Edessä on joko-tai-valinta Nyberg ei usko EU-komission ja

**EKP:n yliveritaiseen talousosa-
miseen** niin kuin nämä itse ja Suo-men hallituskin uskovat. Hän ei ole yhtä innoissaan talouspoliittisen päätösvallan keskittämisestä kuin komissio ja hallitus. Komission ja EKP:n talousosaaminen on yhtä heikkoa tai heikompaan kuin jäsen-maiden osaaminen.

Valinnan viivyttely on ajo-puuna ajelehtimistä

Nyberg suosittelee Suomelle ny-kyistä liittovaltiokehitystä vain sil-lä ehdolla, että ”maamme julkiset ja yksityiset päättäjät eivät pysty tai halua kantaa heille nyt kuuluvaa taloudellista vastuuta”. Hintana on tällöin hyväksyttävä ”merkittävä ta-loudellisen ja talouspoliittisen itse-määräämisoikeuden menetys”. Jos ”Suomen päättäjät kuitenkin pys-tyvät ja haluavat kantaa vastuuta, on nykyinen integraation suunta-us meille kallis ja haitaksi”. Se tar-koittaa, ”että meidän tulee jättäy-tyä kaikista uusista esityksistä, eh-dotuksista, sopimuksista, järjestel-mistä ja toimista, joiden arvioidaan käytännössä uhkaavan kansallista taloudellista päätösvaltaa”. Vaikea valinta, mutta se on tehtävä. Halli-tuksen selonteko viivyttää valintaa, mikä tarkoittaa ”euroympäristössä ajopuuna olemista”.

Kumpi pitäisi pelastaa, EMU vai sen jäsenet?

Eurokriisi on saavuttanut mittash-teet, että on vain kaksi vaihtoehtoa - pelastetaan euro ja uhrataan jä-senmaiden itsenäisyys tai uhrataan euro ja pelastetaan jäsenmaiden its-enäisyys. Itsenäisyys ja nykyisen-lainen rahaliitto eivät sovi yhteen. Euron valuviat aiheuttivat kriisiin. Rahaliitto ei voi toimia eikä euro pelastua niin kauan, kuin euromaat harjoittavat itsenäistä - ja usein li-

säksi itsekästä - talouspolitiikkaa ja pitävät pankkeja kansallisomai-suutena. On nähtävä että säännöt ja sopimukset eivät estäneet euro-kriisiä. Jo rahaliittoa perustettaessa tiedettiin yhteisvaluutan johtavan jäsenmaiden vakavaan velkaantu-miseen. Kukaan ei piitannut Emu-kriteeteistä ja sopimuksista. Halut-tiin toteuttaa Schumanin oppia: Eu-roopan yhdentyminen etenee krii-sien kautta.

Professori ehdottaa euro- eron kiihкотonta selvittä- mistä

Helsingin yliopiston kansantalous-tieteen professori Vesa Kanninen pitää euroa epäonnistuneena (HS 16.8.13). ”Euron ”nettohyöty” on ne-gatiivinen. Suomen hallituksen pi-täisi tutkia eurosta eroamisen vai-kutuksia. Jos euroa harkittaisiin nyt, sitä ei perustettaisi. Euro on epäon-nistunut projekti. Ruotsi oli kaukaa viisas pitäessään kiinni omasta kel-luvasta valuutastaan. Oma raha on ollut Ruotsille siunaus”.

Euro on syyllinen käsillä olevaan kriisiin

Kanninen muistuttaa, että Krei-ka oli euroon liittyessään köyhä val-tio, jossa korot olivat yli 20 prosent-tia. Rahan kova hinta piti ylivelkaan-tumisen kurissa. Velkataakka kas-voi kestävämmäksi vasta euro-jäsenyyden jälkeen. Näin kävi mo-nissa euromaissa. Kevyttä rahapo-litiikkaa seuraa yleensä kupla. Suo-messa elää harha, että euro on tuo-nut valuuttakurssiin vakautta, joka ei muutoin olisi ollut mahdollista.

**Kelluva valuutta olisi Suomal-
le edelleen paras ratkaisu.** Krei-ka olisi Kanniaisen mukaan jo sel-vinnyt kriisistään, jos se olisi heti lähtenyt yhteisvaluutasta. Hänen mukaansa Kreikan kurimusta voi verrata Islantiin, toiseen syvään ah-dinkoon ajautuneeseen valtioon. Islanti on jo noussut jaloilleen osin oman rahapolitiikkansa ansiosta. Kanninen kuvailee eurojärjestel-mää ”katastrofiksi”. Hänestä siitä kertovat alueen surkeat talouslu-vut. Euroalueen työttömyys on yli 11 prosenttia, bruttokansantuote kutistuu ja velkasuhde on suurem-pi kuin Yhdysvalloissa. Euron netto-hyöty on ollut jäsenmaille negatiiv-nen. ”Lisäksi poliittiset ja sosiaaliset kustannukset ovat hirveät.” Kreikas-ta tulee joka tapauksessa takkiin.

Juhani Tanski STP:n puheenjohtaja

STP eurovaaleihin yhteis-työtä rakentaen

Suomen työväenpuolue osal-listuu Euroopan parlamentin vaaleihin, jotka pidetään tou-kokuussa 2014. STP on käynyt syksyn kuluessa yhteistyökeskusteluja Suomen Kommunistisen Puolueen (SKP) kanssa. Keskustelujen lähtökoh-tana on ollut, että puolueet pyrki-vät osallistumaan eurovaaleihin yhteisellä listalla, jolla on muka-na SKP:n ja STP:n ehdokkaita se-kä mahdollisesti muita edistyk-sellisiä, sitoutumattomia ym. eh-dokkaita. Lopullisia päätöksiä lis-tasta, tunnuksista sekä muista vaaleihin liittyvistä kysymyksistä odotetaan alkuvuodesta.

STP:n piirissä katsotaan, et-

tä työväenliikkeen historiallisten saavutusten puolustamiseen se-kä kovan uusliberalistisen oikeis-topoliitiikan vastustamiseen tar-vitaan nykyistä laajempaa edis-tyksellisten järjestöjen, puolueiden sekä yksityishenkilöiden muodostamaa yhteisrintamaa. Tavoitteena on, että yhteistyö tu-levissa eurovaaleissa toimisi alku-sysäyksenä tällaisen rintaman ra-kentamiselle.

STP on nimittänyt ensim-mäiseksi ehdokkaakseen puolue-en varapuheenjohtaja **Tommi Lievemaan**. SKP on jo aiemmin nimennyt kahdeksan ensimmäis-tä ehdokastaan vaaleihin.

STP:lle työympäristö- ja työ-suojelupoliittinen ohjelma

STP:n hallitus on hyväksynyt puolueelle valmistetun työympäris-töä ja työsuojelua koskevan tavoite- ja toimintaohjelman. Ohjel-masta laaditun ensimmäisen luonnoksen käsittely aloitettiin vuo-sikokouksen yhteydessä kesällä 2013. Ohjelma kuuluu eri politii-kan osa-alueista rakennettavaan puolueen tavoite- ja toimintaoh-jelmien kokonaisuuteen. Aiemmin oli jo hyväksytty kulttuuripoli-tiikkaa koskeva ohjelma.

Työympäristö

Työympäristö on laaja käsite. Se pitää sisällänsä lähes kaikkea työpaik-kojen ja työkohteiden olosuhteista. Työympäristön fyysiset, psyykkiset ja sosiaaliset osa-alueet kuuluvat tähän kokonaisuuteen. Ei ole yhdente-kevää millaisia nämä ovat ja miten ne mielletään työntekijöiden ja toimi-henkilöiden, siis itse kunkin työelämässä olevan kohdalla. Ongelmia on paljon ja ne tulisi ratkaista mahdollisimman tyydyttävällä tavalla. Kamp-pailu paremmasta työympäristöstä on usein lähellä työehtosopimuksis-ta käytävää taloudellista, työntekijä- ja työnantajapuolen välistä tulon-jakotaistelua. Kyse on joskus jopa täysin samoista asioista.

Työsuojelu

Työsuojelu pitää sisällänsä kaikki ne toimenpiteet, joita voidaan käyt-tää työolojen kohentamiseksi. Nämä ovat lakisääteisesti pääasiallises-ti työnantajien vastuulla ja niiden vaatimat taloudelliset kustannukset samoin. Työsuojelutoimintaan liittyvät myös työpaikkojen työsuojelu-organisaatiot ja niissä toimivat ja niihin valitut vastuuhenkilöt. Työnan-tajat nimeävät omat edustajansa, kun taas työntekijöiden ja toimihen-kilöiden kohdalla käydään vaalit henkilökunnan keskuudessa. Vaaleilla valitut työsuojeluvaltuutetut, varavaltuutetut ja työsuojelutoimikuntien työntekijä- ja toimihenkilöjäsenet ovat vastuussa vain valitsijoilleen ei-vätkä näin ollen edusta työnantajien intressejä. Näin ollen on tärkeätä, että tehtäviin valitaan aktiivisia, innostuneita ja tiedonhaluisia henkilöi-tä. Työsuojelutoimikunnat eivät tee taloudellisia päätöksiä, vaan ne kuu-luvat työnantajille ja heidän edustajilleen työnantajan linjaorganisaati-oissa. Työpaikkojen henkilöstön lisäksi työsuojeluun kuuluvaa toimintaa harjoittavat myös työsuojeluviranomaiset, työterveyshuolto, ammatti-liitot, tutkimus- ja koulutusorganisaatiot, oikeuslaitos päätöksillään se-kä viime kädessä myös lainsäätäjä.

Tarve ohjelmalle

Kaikille työpaikoilla työskenteleville työntekijöille ja toimihenkilöille se-kä heidän edustajilleen on tärkeätä ja hyödyllistä tietää minkälainen on hyvä työympäristö ja millä keinoin siihen voidaan päästä. Myös syyt työ-olojen ongelmiin, niiden laajuus ja riippuvuus yhteiskunnan valtarake-nteista on välttämätöntä tunnistaa. Näiden asioiden selvittämisessä voi-daan hyödyntää myös eri organisaatioissa laadittuja työympäristöä ja työsuojelua koskevia tavoite- ja toimintaohjelmia. Useimmiten kuiten-kin vain osittain, koska valtaosa ohjelmista ei koskettele asioiden yhteis-kunnallisia yhteyksiä ja keskittyvät vain näennäisiin ja pinnallisiin rat-kaisumalleihin. STP:ssä katsottiin tarpeelliseksi pyrkiä kokonaisvaltai-sen ja puhtaasti työntekijäin lähtökohdista rakentuvan ohjelman laa-timiseen. Tällä ohjelmalla voidaan tukea ja suunnata työntekijä- ja toi-mihenkilöpuolen omaehtoista toimintaa parempien työolojen puoles-ta käytävässä kamppailussa.

Ohjelman sisältö (7 sivua)

Ohjelma rakentuu seitsemän alaotsikon varaan:

1. Työympäristö ja työsuojelu Suomessa
2. Työolot työntekijöiden valvontaan
3. Työsuojelun viranomaisvalvontaa tehostettava
4. Työn voimaperäistämistä on rajoitettava
5. Koulutus ja tutkimus palvelemaan työntekijöiden etuja
6. Työterveyshuolto irti työnantajista
7. Työolot kuntoon joukkovoimalla

Nämä valitut kohdat sisältävät kattavasti työympäristöön ja työsuoje-lutoimintaan liittyvät ajankohtaiset ongelmat ja niiden ratkaisukeinot. Ohjelma tullaan lähiaikoina julkaisemaan myös sähköisenä versiona STP:n asiakirjoissa (linkki: Suomen Työväenpuolue / Kansan ääni).

Ohjelman loppuvetoamus

”Työsuojelukamppailun luokkaluonne on ymmärrettävä todellisuus-tena eikä annettava yleisen konsensushakuisen ilmapirinin näissäkään asioissa harhauttaa työntekijöitä ja heidän edustajiaan sitkeyttä ja kär-sivällisyyttä vaativassa toiminnassa työtätekevien terveyden puolesta.”

KÄ/Toimitus

Marxin Pääoma säilyttää ajankohtaisuutensa

Pikkuporvarillisen vasem- miston kritiikki on edel- leen ajankohtaista

Karl Marx-seuran puheenjohta- ja **Vesa Oittinen** piti laajan alus- tuksen pääoman syntyprosessis- ta. Hän katsoi, että suomen kielel- lä saatavaa neuvostoliittolaisen tut- kijan **Vitali Vygodskin** kirjoittamaa ja SKP:n tutkijan Timo Koste- en mentamaa kirjaa **”Miten Marx te- ki suuren keksintönsä”** voi suosi- tella lähdeteokseksi. Mielenkiintoi- sen yksityiskohdan Oittinen esi- ti mainitessaan, että tulevan pää- oman alkukuitu mahdollisesti sisäl- tyi 1842 Rheinische Zeitungissa jul- kaistuun artikkeliin, jossa hän käsi- teli metsänomistajien Reinin maa- päivillä vaatimaa lakia puuvarka- uksista. Omien sanojensa mukaan Marx tässä ensi kertaa törmäsi ns. ”aineellisiin etuihin”. Oittinen sel- vitti miten Marx lähestyi taloustie- dettä pikkuporvarillisen utopistiso- sialistin Proudhonin kritiikin kaut- ta. Oli välttämätöntä, että työväen- liike vapautuisi sen toimintaa hä- märtävistä (desorientoivasta) har- haluuloista.

Merkittävänä ajatuksena Oit- tinen esitti, että Marxin Proudhon- in vastainen kritiikki ei suinkaan ole mitään 1800-luvulle kuuluvaa. Tästä esimerkkinä kanadalainen Marx-tutkija **Marcello Musto** tote- si meidän olevan tänään samassa ti- lanteessa kuin 1840-luvulla, jolloin heräämässä ollut työväenliike tuoti illusorisia ideoita, jotka eivät pe- rustuneet kapitalismin todellisen luonteen oivaltamiseen. Tänäänkin vihreiden, vasemmiston ym. piirissä nostetaan esiin ideoita, joille Marx olisi pudistellut päätään. Oittinen esittelle Grundrissin syntyproses- sia todeten, että juuri Grundrissessa Marx ensimmäisen kerran kir- joittaa arvo- ja lisäarvoteorian yk- sityiskohtaisen muokkauksen. Mik- si Marx sitten ei saanut työtään val- miiksi? Lasallelle 22.2.1958 lähettä- mässään kirjessään Marx ilmoittaa tulevan teoksensa käsittävän kuusi kirjaa. Monen tutkijan mielestä tä- mä oli kuitenkin tehtävä, jonka lä- pivieminen oli ylivoimaista. Lisäksi Marx oli niin kriittinen oman työnsä suhteen, että käytti suunnattomasi aikaa lisätutkimuksiin ja uudel- leen kirjoittamiseen. Yksinkertaises- ti Marxilta loppuivat voimat kaikki- en suunnitelmiansa läpiviemiseen.

Yhteiskuntateoreetikkona Marx on ohittamaton

Keskustelussa **Sixten Korkman** osoitti tuntevansa myös Marxia ja katsoi Marxin olevan aina ajankoh- tainen. Hän kehitti koko yhteiskun- taan ja historiaa kattavan tarkastelu- tavan ja vision, jollaisia ei kehitetä enää nykyään. Historiallinen mate- rialismi oli Marxilla erityinen tulkin- ta kehityksen syy- ja vaikutussuh- teesta. Se pelkistetysti sanoo tuot- antosuhteiden määräävän yhteis- kunnalliset suhteet, jotka puoles- taan heijastuvat yhteiskunnan ”ylä- rakenteeseen”. Klassisen taloustie- teen edustajat näkevät asian toi- sin, koska heidän mukaansa ihmi- nen voi ajattellullaan muuttaa maa- ilmaa. Korkmanin mukaan nämä ajatukset ovat melkein vastakkaisia ja kumpikin tänään kiinnostavia. Vapaudesta Korkman totesi **Adam Smithin ja David Ricardon** osoit- taneen, että kapitalismissa yksilön vapaus ja hajautettu talouden toi- minta voidaan yhdistää markkina- talouden puitteissa. Marx puoles- taan toteaa vapaan ihmisen olevan

Marxin ja Engelsin tuotanto sekä Marxin pääteos **”Pääoma”** ovat uusliberalismin kriisissä nousseet jälleen huomion kohteeksi. Karl Marx-seura ja Demokraattisen sivistysliiton opintokeskus järjestivät 16.11.-13 Helsingin Yliopistolla onnistuneen **”Pääoma-seminaarin”**. Samalla julkistettiin Kustannusyh- tiö TA-Tieto Oy:n kustantamana Pääoman ensimmäisen osan uusintapainos. Tilaisuudessa professori Sixten Korkman ja toimittaja Hannu Taanila keskustelivat **”pääoman ikuisesta piinasta”**. Apulaisprofes- sori Suvi Salmenniemi ja dosentti Leena Näre **”kävivät keskusteluja Marxin kanssa työstä ja arvosta”**. Aiheesta **”miksi Marx ei saanut Pääomaa valmiiksi”** luennoi tutkimusjohtaja Vesa Oittinen. **”Pääoman ajankohtaisuudesta”** luennoi johtava tutkija Pertti Honkanen. Aiheesta **”nykyinen finanssikriisi ja Marx”** piti alustuksen erikoistutkija Seppo Ruotsalainen ja teemasta **”Pääoma 2000-luvulla”** piti esityksen Mii- ka Kabata. Julkaisemme Kansan äänessä Seppo Ruotsalaisen (KÄ 6/13) ja Miika Kabatan (KÄ 1/14) luen- not. Seminaarin aineisto kokonaisuudessaan on julkaistu Tiedonantajan **”Teoria- ja politiikka”**-liitteessä.

Vesa Oittinen (vas.) muistutti, että tänäänkin vasemmiston piirissä nostetaan esiin kestävämmiä ideoita. Lena Näre (kesk.) ja Suvi Salmenniemi (oik.) selvittivät kapitalistien keinoja voittojen maksimoimiseksi.

myös työssään luova, mutta kapi- talismissa tämä ei toteudu, koska työstä tulee hyödyke ja kaikki on kaupallista ja tapahtuu markkinoi- den ehdoilla.

Korkman katsoo Marxin näh- neen oikein kriisin olevan osa ka- pitalismia, mutta Marxin kriisiteori- oiden sisältävän kiistanalaisia hypo- teeseja ja tendenssejä kuten ”voit- tosuhteen aleneminen” ja ”kurjis- tuminen”. Käsitteensä Korkman katsoi Marxin aliarvioivan demo- kratian kykyä saada aikaan (ge- neroida) yhteiskunnan epäkoha- tia korjaavia kompromisseja. Kork- man kuitenkin antoi ymmärtää, että meillä Marx ei ole saavuttanut mer- kittävää asemaa yliopistoissa, mut- ta yhteiskuntateoreetikkona ja ajat- telijana Marx on ohittamaton.

Pääoma panee pohtimaan nykykapitalismia

Suvi Salmenniemi ja Leena Näre kävivät raikkaan keskustelun uus- liberalistisen kapitalismin keinois- ta voittojen maksimointiin. Kiin- nostuksensa Pääomaan he kerto- vat syntyneen tarpeesta pohtia ny- kykapitalismin luonnetta. He ovat huomanneet, että samalla kun ka- pitalismin ja yhteiskuntaluokan kä- sitteet joutuivat ankaran arvoste- lun kohteeksi 90-luvulla, niin yhe- teiskunnallinen eriarvoisuus kääntyi kaikkialla kasvuun. He kertovat haluavansa ymmärtää Pääoman avulla palkkatyötä. Keskustelus- sa nousi esiin paljon palvelualoja koskevia esimerkkejä. Tutkimuksis- saan he olivat todenneet miten yk- sityisissä hoivayrityksissä voittoja kerätään mm. työvuorosuunnitte- lun kautta. Tehokkaiksi ovat osoit- tautuneet mm. 14-tuntiset työvuorot. Silloin normaalityötä tekevi- en määrä voidaan pitää minimissä. Myös bussinkuljettajien osalta löy- tyy esimerkkejä siitä miten kuljetta- jien työsidonnaisuus aika on 14 tun- tia. Sinä aikana on 8 tuntia työtä ja kuusi tuntia taukoja, joita ei laske-

ta työaikaan. Aikatauluja kiristämäl- lä tehdään työstä myös tuottavam- paa. Työsuunnittelussa työntekijä voi olla työnantajan käytettävissä suurimman osan valkeillaoloajasta.

Tämä muistuttaa Marxin ai- koja. Monissa töissä, mm. hoiva- alalla, ”oikeudellisesti haavoittu- vaa” maahanmuuttajaa käytetään ”joustavana” työvoimana. Kun teol- lisuuskapitalisti oli riippuvainen lii- kaväestöstä, on palvelualan kapi- talisti riippuvainen joustavasta työ- voimareservistä. Esimerkkejä löytyy myös siitä, että maahanmuuttaja- taustaiselle työntekijälle lasketaan vähemmän työtunteja mitä hän on oikeasti tehnyt ja luotetaan sii- hen, että työntekijä ei uskalla tästä työnantajaa huomauttaa. Keskuste- lussa Suvi ja Leena totesivat Pää- oman olevan ajatuksia herättävä tes- os. Se panee pohtimaan kapitalis- min muutosta sekä sitä miten Eng- lannin teollisuuskapitalismia koske- vat kysymykset (mm. lapsityö, työ- aika) ovat ajankohtaisia tänäänkin

Taanila oli oma lukunsa ja sai kansan nauramaan

Puheenvuorossaan Hannu Taanila katsoi, että on tärkeää erottaa toi- sistaan Marx ja marxilaisuus, koska Marx on pahoinpidelty kuoliaaksi. Taanila nostaa esiin jo Marxin aika- na syntyneen vulgääri-marxilaisu- den, jossa Marxin tieteellisiä aset- tamuksia ymmärrettiin väärin, yk- sinkertaistettiin ja näiden pohjalta tehtiin sitten yhteiskunnallisia joh- topäätöksiä eli pahoinpideltiin. Tä- mä vulgäärimarxilaisuuden perin- ne sitten ”kristallisoitui” tai huipen- tui Neuvostoliiton Kommunistisen puolueen ideologiana. Syntyi oppi ”marxismi-leninismi”, jonka tekemi- seen sen enempää Marxilla kuin Le- ninilläkään ei ollut osaa eikä arpaa. Edelleen Taanila käytti hänelle an- nettua puhujalavaa hyväkseen ju- listamalla, että (1) marxismin-leni- nismin oppirakennelma modifioi- tiin kuuluisassa teoksessa ”Marxis-

min-leninismin perusteet”, (2) Marx oli hyvin pitkälti Neuvostoliitossa sensuroitu ja (3) sen tekijöinä olivat NKP:n politrukit, jotka olivat oppi- neisuudeltaan korkeintaan Jorma Ollilan tasoa. Taanila antaa ymmär- tää, että neuvostoliittolaisten polit- rukkien kehittämä vulgäärimarxilai- suus on synynä siihen, että, että tä- nään ei tunneta oikeaa Marxia, kos- ka kaikki ymmärtävät tämän neu- vostomarxismin todellisena Marx- ina.

Taanila vertasi Marxia tässä suhteessa toiseen suureen sak- salaiseen ”Johan Sebastian Bach- iin”, koska hänetkin ”pahoinpidel- tiin” julistamalla ”viidenneksi evan- gelistaksi” (Bach oli ennen kaikkea kirkkomusiikin säveltäjä ja harras luterilainen). Koska Bach nyt miel- letään ”viidenneksi evankelistak- si”, estää se musiikin ystäviä me- nemästä suoraan Bachiin. Vastaa- valla tavalla neuvostomarxismi es- tää Marxin ystäviä menemästä Marxiin. Taanilan ajatuskuvi- o menee niin pitkälle, että sen mukaan neuvostolainen vulgäärimarxilai- suus synnytti tietenkin antivulgää- rimarxilaisuuden ja esimerkin täs- tä näemme, kun menemme katso- maan miten pitkä jono on Akatee- misen kirjakaupan Starbucks-kahvi- lan ovelta. Tämä heijastaa samaistu- mista pyhään ja kalliiseen eli ame- rikkalaisuuteen. Taanilan ajatuksen- juoksua seuraten neuvostopolitru- kit ovat amerikkalaisuuden ilmen- tymän perimmäinen syy.

Taanilan ajatukset kestä- mättömiä ja kaunaisia

Näkemyksillään ja heitoillaan Taa- nila saa kyllä kansan nauramaan. Muistakaamme kuitenkin mitä Marx sanoi: ”Kyse ei ole maailman selittämisestä vaan sen muuttami- sesta”. Marxin ja Engelsin suurim- mat tieteelliset löydöt olivat dia- lektiikan ja materialismin yhdistä- minen ja tältä pohjalta luonnon ja yhteiskunnan yleisten lainalaisuuk-

sien löytäminen. Tähän perustu- en Marx selvitti pääomassaan ka- pitalismin talouden lainalaisuudet ja kehitysprosessit. Marx ja Engels asettivat yhteiskuntakehityksen il- miöt tieteelliselle perustalle.

Marxin keskeisin historiallis- filosofinen johtopäätös oli kapi- talismin kumoamisen välttämät- tömyys yhteiskunnallisessa vallan- kumouksessa, jonka subjektit on työväenluokka. Tämä päämäärä oli Marxin ja Engelsin toiminnan tär- kein motiivi. Mutta Marx ei sanonut millainen rakenteeltaan on kapita- lismin tilalle pystytettävä työväen hegemoniaan perustuva valtio ja miten tämä yhteiskunnallinen val- lankumous tapahtuu. Se syntyy yhe- teiskunnallisen käytännön ja luok- kataistelun prosessissa. Selkeästi- kin Taanila ”unohtaa” nämä kysy- mykset. Vallankumous Venäjällä pe- rustui Marxin ja Engelsin ajatusten soveltamiseen silloisessa historialli- sessa tilanteessa. Lenin otti tarkasti huomioon sen miten Marx ja Engels itse näkivät vallankumouksen mah- dollisuudet esimerkiksi ”Euroopan hulluna vuotena” ja sen jälkeisenä aikana. Bolshevikit toimivat Marxin ja Engelsin periaatteiden mukaises- ti täysin oikein pyrkiessään muutta- maan maailmaa tyytymättä pelkäs- tään selittämään sitä.

Mutta tähän muuttamiseen Marx ja Engels eivät anna suoria vastauksia. Heillä on antaa vain metodi ja tieteellinen perusta. Siksi kaikissa työkansan vallankumouk- sissa syntyy erilaisista historiallisista olosuhteista johtuen erilaista käy- täntöä. Se Taanilan parhaama mar- xismi-leninismi onkin sitten mar- xilaisen tieteen ja käytännön tuo- mista suurille joukoille. Jos haluaa Taanilan mukaan pysyä pelkästään Marxin ja Engelsin teoksissa, silloin ei voi eikä saa tehdä mitään. Tätä ei- vät Marx ja Engels kuitenkaan tar- koittaneet, mutta näin juuri toimi- vat sosialidemokraatit. He vastusti- vat Venäjällä vallankumousta. Mut- ta Venäjän vallankumous oli kui- tenkin paljon enemmän, kuin pelk- kä Neuvostoliitto. Se hyvinvointi- valtio ja kuuluisa keynesiläinen yhe- teiskunta- ja talouspolitiikka, jota toteutimme aina 80-luvulle saakka, perustui siihen, että koko länsimai- sen työväenliikkeen selkänäjana olivat Neuvostoliitto ja muut sosia- listiset valtiot. Nyt kun niitä ei ole, eivät sosialidemokraatitkaan ole muuta kuin kapitalistien apupuolue, tuskin sitäkään.

Taanila puhuu myös omiaan välttäänsä ”neuvostopolitruk- kien” sensuroineen Marxia ja Eng- elsia. Asia on lähinnä päinvas- toin. NKP:n organisoimana Marxin ja Engelsin teokset tuotettiin kai- kille merkittävälle kielille. Marxil- le ja Engelsille yhteiskuntailmioi- den tieteelliset lainalaisuudet sel- visivät kiinteässä yhteydessä silloi- seen työväenliikkeeseen ja sen tais- teluun. Kyllä se samoin on tänään. Marxia voidaan ymmärtää ja sitä pitää tutkia kiinteässä yhteydessä työväenluokan käymään kapitalis- minvastaiseen luokkataisteluun.

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähteet:
Tiedonantaja (45/13), Teoria- ja po- litiikka liite.
Omat seminaarimuistiinpanot

Seminaarin ja sieltä virinneen keskimääräisen voiton suhde- luvun laskutendenssin arviointi jatkuu seuraavassa numerossa.

Nykyinen finanssikriisi ja Marx

Seppo Ruotsalainen
16.11. 2013
Puheenvuoro Pääoma-seminaarissa 16.11.2013 (Helsingin yliopiston päärakennus)

Aluksi on syytä tuoda esiin pari Marxin analysoimaa kaavaa, joilla on keskeinen merkitys kapitalistisen talouden luonteeseen ja kehityksen ymmärtämiseksi.

(1) Voiton suhdeluku:

M / C+V.
Marx ilmaisee voiton keskimääräistä suhdelukua kaavalla: **m / c+v**. Kaava kuvaa kapitalistin saaman lisäarvon (**m**) suhdetta pysyvän pääoman (**c**) ja vaihtelevan pääoman (**v**) summaan. Suure (**c**) tarkoittaa tuotantovälineiden ja raaka-aineiden arvoa, (**v**) puolestaan prosessissa käytetyn työvoiman arvoa. Voiton suhdeluku on sitä suurempi mitä suurempi lisäarvo (**m**) on suhteessa viivan alapuolella mainittuihin kahteen muuhun tuotannontekijään c+v nähden. Lisäarvon suhdeluku ilmaistaan lisäarvon (**m**) prosentuaalisena osuutena summasta **c + v**.

Voiton suhdeluvun alenemispyrkimys

Marx paljasti ensimmäisenä taloustieteilijänä täsmällisesti argumentoiden, että voiton suhdeluku pyrkii kapitalistisen tuotannon edetessä alenemaan. Vaikka lisäarvo (**m**) kasvaa voimakkaasti ja vaikka työvoiman arvoa (**v**) painetaan alaspäin, voiton suhdeluku pyrkii alenemaan siksi, että tuotantovälineisiin ja raaka-aineisiin sijoitettava arvonsa (**c**) kasvaa vielä jyrkemmin kuin lisäarvo (**m**). (Marx Pääoma 3, suom. 1976, s. 215).

Edellä kuvatun tilanteen voi olettaa vallitsevan esim. juuri ajankohtaisesti esillä olevissa lentoyhtiöissä, joissa koneisiin ja raaka-aineisiin, esim. polttoaineisiin sijoitettava arvonsa (**c**) on huomattavan korkea.

On kuitenkin otettava huomioon, että Marx esitti voiton suhdeluvun alenemislilmön nimenomaisesti tendenssinomaisena, siis ei suinkaan automaattisesti ja kaikissa olosuhteissa toteutuvana lopputuloksena. Hän esitti tuolle ilmiölle myös ns. vastaan vaikuttavia tekijöitä, jotka hidastavat alenemissuuntausta ja pyrkivät kohottamaan voiton suhdelukua ylöspäin.

(2) Toinen tärkeä kaava: rahalla luodaan rahaa eli

R-T-R’ ja R-R’
Kuvitteellisen pääoman olemusta analysoidessaan Marx nosti esiin kaavan **R- T- R’**, joka tarkoittaa, että normaalissa kaupankäynnissä rahalla (**R**) ostetaan tavara (**T**), joka puolestaan vaihdetaan (suurempana) rahaan (**R’**). Kapitalismissa ja markkinataloudessa työvoima on tavara, jolla on sellainen ominaisuus, että se pystyy luomaan itseään suuremman arvonsa.

Marx totesi, että kuvitteellinen talous kehittyy ”rahakauppiaiden” johdolla suuntaan, jossa kaava **R – T – R’** supistuu yhä enemmän äärijäsenikseen eli kaavaksi **R – R’**. Työ ja tuotantoprosessi pudotetaan yhä suuremmassa määrin välistä pois ja rahaa synnytetään rahalla . Raha ”kasvaa” ikään kuin puissa.

Työvoiman ulosliputusta

Työvoimatavaran lisääntyvästä ”ulosliputuksesta” esim. Suomessa

Kuva: Heikki Mämmikkö

Seppo Ruotsalainen ja myös Sixten Korkman nostivat esiin voiton suhdeluvun laskutendenssin lain. Siitä heräsi keskustelua.

ovat parhaillaan osoituksena täällä jokseenkin yhtenäisenä virtana etenevät YT-neuvottelut. Lattiatasolta tästä ilmiöstä viestittää Tampereella asentajana työskentelevä ay-aktiivi Pauli Schadrin, joka sanoo seuraavansa kauhulla meneillään olevia yt-neuvotteluja, ulkoistamisia, lomautuksia ja irtisanomisia. Ainoa keino nostaa osakkeen arvoa, on pistää väkeä pihalle, Schadrin toteaa ja jatkaa, että väkeä irtisanotaan kiihtyvällä tahdilla pörssikurssien vuoksi (Tiedonantaja 8.11.2013)

Juuri tällä hetkellä ajankohtaisista, pitkään jatkuneista Finnairin palkka- ja työehtosopimusneuvotteluista on saatu tietoja, joiden mukaan yhtiön työntekijöitä painostetaan osittain jopa ilmaisen työn tekemiseen, jotta he voisivat säilyttää työpaikkansa ja osallistua miljoonien eurojen säästötalkoisiin. Ajoittain vaikuttaa siltä kuin kapitalistin tavoitteena olisi tuotantolaitos, jossa ei olisi lainkaan työntekijöitä. Mitä tulee tapahtumaan tilanteessa, jossa robotit korvaavat yhä suuremmassa määrin elävän työvoiman?

Rahan lapiointia

Kaavaa **R-R’** toteuttamalla voidaan tietysti lapioida rahaa yritykseen helpommin ja enemmän kuin pidemmän ja työläämmän kaavan kautta. Työvoimatavara tulee kapitalistin mielestä liian kalliiksi ja pyrkii painamaan alaspäin voiton suhdelukua ja sen myötä yrityksen pörssikurssia.

Keskeinen selitys tälle ilmiölle on, että kapitalistinen tuotantomuoto kohtaa edetessään rajan, jossa pääoman ”suden nälkää” ei pystytty tyydyttämään materiaalisissa tuotantoehtoissa eli reaalityöväkän ehdoissa pysyen. Siksi on ilmeisen houkuttelevaa luopua pääomanomistajalle yhä enemmän tuskaa tuottavasta tavarasta, ”kalliista” työvoima-tavarasta ja ”oikaista” lyhennettyyn eli kutistettuun pääoman liikkeeseen.

Tämä ”siirto” tapahtuu ratkaisevasti mielikuvituksen avulla. Marx huomauttaa, että kokonais-työpäivän kesto rajoittaa tuotannon pääoman kasaamista, mutta ”jos lisäarvo käsitetään koron irratiionaaliossa muodossa” (siis muodossa **R - R’**), niin silloin rajaeste on voitettavissa ja ”pääoman kasaaminen ylittää kaiken mielikuvituksen” (Marx, 1976, 395).

Miksi osinkoja?

Julkisessa keskustelussa herättää hämmästyä, että sellaisessakin tilanteessa, jossa yrityksen taloudellinen tulos ja voitto heikkenevät, erityisesti pörssiyhtiöt jakavat avokätisesti osinkoja yrityksen omistajille. Tässä on kyse siitä, että kaava **R – R’** tuo yritykseen ”ylimääräisiä” ra-

hamääriä itse tuotantoprosessista riippumatta ja sen ulkopuolelta eli esim. pörssikurssien kautta. Kyseessä on tavallaan rahan ylituotantokriisi.

Keskeinen kysymys tässä yhteydessä kuuluu: Miksei näin syntyviä ylimääräisiä varoja ja rahoja käytetä uusinwestointeihin ja sitä kautta työntekijöiden lisäpalkkaamiseen.

Syynä voitontavoittelu ja järjestelmän rajoittuneisuus

Vastaus edellä mainittuun kysymykseen löytyy taloudellisen voitontavoittelun ensisijaisuudesta ja kapitalistisen järjestelmän kapea-alaisuudesta. Sähköyhtiö keskittyy sähkön, lääkeyhtiö lääkkeiden, lentoyhtiö lentämisen alueelle. Voiton suhdeluvun laskutendenssin ja sitä seuraavan pörssikurssin laskun pelossa nuo yritykset eivät katso voitonsa laajentaa tuottavaa sijoitus-toimintaa oman erityisalansa ulkopuolelle. Ne eivät katso voivansa käyttää kuvitteellisen talouden yritykseen heittämää ylimääräistä rahaa oman tuotantoalueensa ulkopuolelle tai reuna-alueille koska arvioivat, että nuo investoinnit eivät tuota riittävää voittotasoa.

Edellä sanottu aiheuttaa yrityksille tarpeen vapautua ylimääräisistä rahoistaan osinkoja ja muita etuuksia jakamalla samalla kun ne pyrkivät vapautumaan (nyt investointien ”puuttumisen” johdosta) ”ylimääräiseksi” muuttuvasta työvoimastaan.

Pääomanomistaja katsoo edullisemmaksi jakaa osan yrityksen tuloksesta osinkoina kuin (mahdollisten) investointien kautta syntyvinä voittoina ja palkkoina. Osa työvoimasta vaihdetaan rahaksi. Omistajille suuntautuessaan jaettavat osingot lisäävät voiton = lisäarvon (**m**) absoluuttista määrää ja työvoiman arvon (**v**) alentuessa (irtisanomisten seurauksena) osingot pyrkivät kohottamaan voiton suhdelukua (osinkojen laskeminen mukaan voittoihin on perusteltua, koska voitto = korko + kaikenlainen voitto + maankorko (Marx 1976, 243; sama 1904, 221).

Yritysjohdon palkitsemien

Yritysjohdon ylisuuret palkat ja palkkiot ovat jälleen olleet julkisuudessa monissa muodoissaan. Mediassa setvitään parhaillaan kuntien ja valtion eläkevakuuksia hoitavan Kevan toimitusjohtajan Merja Ailuksen käsittämättömiä asunto- ja autokauppoja ja niihin liittyviä etuja. Kaikkein käsittämättömintä on, että Kevan hallituksen päätöksen mukaan Ailus voi jatkaa tehtävässään normaalisti – siis ikään kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Samaan aikaan kun Suomen 1.4 miljoonasta eläkeläisestä puolet eli n. 700 000 elää EU:n määrittämän köyhyysrajan (1150 euroa bruttona kuukaudessa) alapuolella, media välittää sellaisia otsikoita kuin ”Eläkelaitoksen toimitusjohtaja asui vuosia pilkkahintaan kevyesti verotetuissa työsuhteasunnoissa”, ”Keva-johtajalle hankittiin avo-BMW”, ”Keva-pomojen entisiä luksusasuntoja makuutetaan tyhjiin” jne.

Miksi ei kohtuuttomuuksiin puututa ?

Tavallista kansalaista ihmetyttää, kuinka nämä täysin kohtuuttomat palkitsemisjärjestelyt voivat jatkua vuodesta toiseen ilman että asiaan vakavammin puututaan yhteiskunnan päättäjien taholta.

Kohtuuttoman palkitsemisjärjestelmän taustasyitä etsittäessä nostetaan keskeisenä esiin johtajien ahneus, eikä siinä arviossa varmaankaan vikaan menä. Asiaan liittyy kuitenkin muutaakin. Marxilaisessa näkemyksessä kohtuuttomat palkitsemisjärjestelmät ovat seurausta itse kapitalistisen järjestelmän olemuksesta.

Ovista ja ikkunoista sisään tunkeutuvaa ylimääräistä rahaa ei voida jakaa yrityksen henkilöstölle, koska se merkitsisi työvoiman arvon (**v**) lisäämistä ja (**v**) on joko-viivan ”väärällä puolella”, ts. sen pelätään alentavan voiton suhdelukua.

Bonukset johtajille ja avainhenkilöille

Ilta-Sanomat kysyi Finnairin edellisen bonus-kohun aikaan maaliskuussa 2012 (IS 15.3.2012), ”osako Finnair kertoa, missä kohtaa organisaatiota kulkee raja, jonka yläpuolella majailevia sitouttaa voitelu ja alapuolella uhkailu?”. Marxilainen vastaus tuohon kysymykseen kuuluu, että raja kulkee työn ja pääoman välissä. Bonukset suunnataan henkilöille, joiden katsotaan edustavan lisäarvoa eli voittoa (**m**), jolla pyritään estämään voiton suhdeluvun aleneminen.

Finnair niin kuin muutkin pörssi-yhtiöt ovat sen pakon edessä, että niiden on aika ajoin vapauduttava ylimääräisestä ja tarpeettomaksi muuttuneesta rahasta ja eräs keskeinen vaihtoehto ovat ”avainhenkilöt”, joiden ”sitouttamisen” ja merkityksen korostaminen saa lähes yksilöpalvonnan luonteen. Finnairin johto on korostanut ”avainhenkilöiden” valtavaa merkitystä yhtiön kriisivaiheessa. Toisaalta on tullut tietoon, että sitouttamisbonusten ehtona ei ole vaadittu edes avainhenkilöiden läsnäoloa yrityksessä, vaan pelkkä ni-

mi ovessa on riittänyt.

Avainhenkilöiden suhteen päättäjillä on avainhu-kassa

Finnairin taannoisen palkitsemisjupakan yhteydessä lähes koko yhtiön hallitus sai ex-ministeri Heidi Hautalan toimesta lähtöpassin. Tällaisella toimella voi tietysti olla jonkinlaista vaikutusta palkitsemisnnettelyjen muuttamiseen, mutta johtajien potkut eivät sinänsä ja yksin poista itse kapitalistisen järjestelmän sisällä olevaa perusristiriitaa. Uusi hallitus on ennen pitkää tai välittömästikin saman ongelman edessä.

On syytä palauttaa mieliin, että Finnairin hallitus teki elokuussa 2009 päätöksen yhteensä lähes kolmen miljoonan euron bonuksien jakamisesta yhtiön 18 avainhenkilön kesken. Sitten ilmeni, että myös toimitusjohtaja Mika Vehviläinen oli saanut vuoden 2009 lopussa työsuopimukseen liittyen asuntoedun lisäksi 180 000 euron bonuksen. Samaan aikaan Finnairin henkilöstö pakotettiin palkanalennuksilla ja palkattomalla työllä osallistumaan yrityksen 26 miljoonan euron säästötalkoisiin. Finnair on nyt marraskuussa 2013 antanut tulosvaroituksen. On mielenkiintoista nähdä, miten yhtiö suhtautuu johdon palkitsemiskysymykseen talousvaikeuksiensa keskellä. Aikaisemman kokemuksen valossa johdon ja avainhenkilöiden palkitsemisista ei tingitä – ei ainakaan paljon.

Vakava oire

Yritysjohdon kohtuuttomat palkitsemisjärjestelmät ovat vakava oire kapitalistisen järjestelmän toimimattomuudesta ja ahdasrajaisuudesta. Erityisen mieltä kuohuttavia ovat työeläkeyhtiöiden johtajien palkat ja palkkiot, jotka suuruudeltaan liikkuvat yritysjohtajien kärkipäässä. On kestänyt, että palkansaajien ja yrittäjien työeläkemaksuja käytetään eläkejohtajien varallisuuden kasvattamiseksi.

Mitä lopuksi voiton suhdeluvun alenemistendenssiin tulee, Karl Marx kirjoitti: ”Mutta siinä kammossa, jota he (porvarilliset taloustieteilijät SR) tuntevat laskevan voiton suhdeluvun edessä, on tärkeintä tunne, että kapitalistinen tuotantotapa kohtaa tuotantovoimien kehittyessä rajan, jolla ei ole mitään tekemistä rikkauksien tuottamisen kanssa sinänsä; ja tämä omalaatuinen raja on todistuksena kapitalistisen tuotantotavan rajoituneisuudesta ja vain historiallisesta, ohimenevästä luonteesta” (Marx, Pääoma 3, suom. 1976, s. 245).

Kirjoittaja on valtiot. tri ja erikoistutkija

Kuva: Heikki Mämmikkö

Sixten Korkman ja Tommi Lievemaa vaihtoivat mielipiteitä väliajalla

Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla
Ottakaa suomalaiset aloite omiin käsiinne

Suomen itsenäisyydestä
äänestettävä vielä

Rita Dahl (Eurovaaliehdokas, SKP sit.) sanoi puheenvuorossaan, että eurooppalaiset hallitukset suosivat liberalistista talouspolitiikkaa, jossa yhteistä hyvää ajatellaan talouden kautta. Talouskuripolitiikka leikkaa julkisista palveluista: sote-sektorilta ja koulutuksesta. Kansa jakautuu kahtia ja ne, joilla on eniten menettävää, passivoituvat. Vain äänestämällä voit kuitenkin poistaa politiikan luottamuskriisin. Talvivaaran kaivos jatkaa ympäristörökoksiaan, suuryhtiöt lobbaavat intressejään EU:ssa ja EU:n ja USA:n vapaakauppasopimuksen toteutuksessa puolueellinen markkinatuomioistuin ohittaisi kansallisvaltioiden intressit. Työtä halvennetaan ja tekijänoikeuksia kaapataan – akateemisen prekariaatin ja työväestön asia on osin yhtäläinen!

Asiantuntijapuheenvuorot EK:sta talousalan vaikuttajiin korostavat ihmisen utilitääristä raivaajaluonnetta. Kaikista ei ole Koskeloiksi. EMU:a suunniteltaessa ei otettu huomioon jäsenmaiden heterogeenisyyttä, ei harmonisoitu verotusta, eikä huomioitu julkisen sektorin tarpeita. Pankit ovat EMUn erityissuojeluksessa puskurirahastojen kautta.

Itsenäisyys katkolla kolmatta kertaa

Tommi Lievemaa (Eurovaaliehdokas STP): Porvaristo on useasti asettanut itsenäisyytemme uhanalaiseksi historian aikana. Suomen työväen hallitus solmi alkuvuonna 1918 Neuvosto-Venäjän kansa rakentavan yhteistyö-sopimuksen, mutta heti maaliskuussa valkoinen Suomi solmi Saksan kansa orjuuttavan sopimuksen. Suomea tehtiin Saksan vasallivaltioiksi. Saksan tappio maailmansodassa pelasti Suomen itsenäisyyden. Reilut 20 vuotta myöhemmin valkoinen Suomi liittoutui Hitlerin kansa sotaan Neuvostoliitto vastaan. Silloin pelastuimme Puna-armeijan natsi-Saksasta saadun voiton ansiosta hirvittäviä ihmisuhreja vaatineessa sodassa.

Porvaristomme on tänäänkin asettanut itsenäisyytemme uhatuksi. Maamme on sidottu Saksan johtamaan Euroopan unioniin. EU-sopimus muistuttaa orjasopimusta vuodelta 1918, jolla maamme itsensä määräämis-oikeus hävitettiin ja taloutemme alistettiin Saksan eduille. Aina edistykselliset voimat ovat kyyenneet turvaamaan maamme itsensä määräämis-oikeuden. Tänään me olemme se voima, jonka tehtävänä on maamme pelastaminen taantumukselta. Tähän tarvitsemme yhteinäistä EU:n pakkovoimaa vastustavaa vasemmistoa.

Eurokritiikkiä maalataan nurkkaan

Alexander Holthoer (Eurovaaliehdokas IPU): Valtamediat yhdistävät EU- ja eurokriittisyyden äärioikeistoon. Näin varmistetaan epävarmaa keskiluokkaa sitoutumasta demokraattisiin, Eurokielteisiin voimiin. Milloin hallintomme lakasi edustamasta ja ryhtyi hallinnoimaan? Eriarvoisuuden kasvua perusteellaan vastuullisuudella ja vahvistetaan laein. Päivittäin leikataan ja tehostetaan julkista sektoria, jotta voitaisiin tuottaa parempaa yksityistä. Tämä on mahdollista, koska käytämme ulkomaan rahaa, jota lainaamme heidän mää-

Jo perinteiseen tapaan EU:n vastaiset-, EU-kriittiset- sekä sodanvastaiset järjestöt järjestivät Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla Helsingissä puhe- ja keskustelutilaisuuden. Järjestäjien puolesta Antti Pesonen (IPU:n puheenjohtaja) avasi tilaisuuden: EU:ssa päätetään rahapolitiikasta, kauppapolitiikasta, maatalouspolitiikasta, aluepolitiikasta ja käytännössä myös talouspolitiikasta. Yhteiskunnallisen kehityksen ohjekset on annettu pois. Tapahtunut ei olisi ollut mahdollista, jos olisimme olleet riittävän laajasti hereillä. Olemme menossa huonoon suuntaan. Eriarvoisuus ja köyhyys kasvavat ja päätösvaltaa siirretään Suomesta pois. Suomi on sidottu EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan ja joutuu mukaan kaikkiin sotiin ja kriiseihin, joihin EU osallistuu. Muutoksen aikaansaamiseksi täytyy muuttaa päättäjiä. Olemme tänne tänään kokoontuneet, koska näemme suunnan muutoksen välttämättömäksi. Muutoksen tarpeellisuus ei näy vielä riittävästi käytännön toimissa. On jo kiire. Tulevissa vaaleissa tulee äänestää edustajia, jotka aidosti haluavat toteuttaa suunnan muutoksen kohti itsenäisyyttä ja kansanvaltaa.

Kuva: Heikki Mannikko

räämään hintaan.

Euro on resurssinsiirtomekanismi kohti globaalia pääomaa. On asenneltu ukkosenjohdattimia – mamuja, varakkaita, työttömiä, ruotsinkielisiä, ja laiskoja nuoria. Suomalaisen peräänantamattomuus purkautuu näin lopulta kanssaihmiisiin. On tartuttava haasteeseen palautettava itsenäisyys. Sen syvin olemus on yhteinen hyvän tekeminen lastemme ja tulevien sukupolvien vuoksi. Suomen 100. syntymäpäivää soisi vietettävän itsenäisenä valtiona, koska edessä on suurempia haasteita yhteisvoimin kohdattavaksi. Mandelan sanoin: ”Vapaus ei ole vain kahleiden hylkääminen, vaan eläminen muiden vapautta kunnioittaen ja vahvistaen”.

Ottakaa suomalaiset aloite omiin käsiinne

Georgios Tsakiroglou (Kreikka): Itsenäisyyspäivä on suomalaisten ja itsenäisten kansojen päivä. Kotimaassani Kreikassa on syntynyt demokratia, jonka se on menettänyt. Kreikka muistuttaa Palestiinaa. Syynä on eurosopimus, jossa luvattiin 10 hyvää ja kaunista. Itsenäisyytensä lisäksi Kreikka on joutunut purkamaan kaikki: terveyspalvelut, koulu- ja eläkejärjestelmän maksaakseen velkansa. Maassa on 2-2,5 milj. pakolaista ja lisää saapuu. Työttömyys on noin 32 % ja nuorisotyöttömyys 65 %. Vesi ja sähkö on katkaistu 600000 ihmiseltä, kun ei ole työtä eikä rahaa maksaa laskuja. Ensi vuoden alussa astuu Kreikassa voimaan laki, joka vie 400000 kreikkalaiselta kodin vaikka velkaa olisi vain 50 euroa. Kysymys on koko ajan rahasta. Asetetaan veroa veron päälle. EU on antanut 420 uutta sääntöä ja lisää tulee. Kreikka hävitetään ja sen jälkeen tulee muiden vuoro- Suomenkin. Jos halutaan säilyttää Suomi Itsenäisenä maana on lähdeittävä ulos EU:sta, eurosta ja Natosta. Ottakaa suomalaiset ohjat omiin käsiin. Minun kotimaani on klinisesti kuollutta

Itsenäisyyden puolesta EU-sopimuksia vastaan!

Tiina Sandberg (eurovaaliehdokas SKP): Jyrki Katainen tote-

si 3.12. HS:ssa, että hänen mielestään pääministerin tärkein tehtävä on itsenäisyyden vahvistaminen. Olen samaa mieltä Kataisen kanssa. Valitettavasti Katainen on epäonnistunut tässä tärkeimmässä tehtävässään surkeasti. Hän ei ole taistellut suomalaisten itsensä määräämis-oikeuksien puolesta, vaan on keskittynyt suurpääoman vallan kasvattamiseen. Hän on ollut epäroimattä valmis pumppaamaan rahat Suomesta keinottelijoiden ja pankkien taskuihin, vaikka se on johtanut palveluiden leikkauksiin ja kurjistamiseen.

On aika muuttaa tämä kehitys ja vaatia rahan palvonnan sijaan uutta suuntaa. Suomi voi irtaantua EU-sopimusten kahleista, jotka on tehty valtiosopimuksista. Ne – kuten kaikki sopimukset – voidaan avata, neuvotella uudelleen ja purkaa. Tämän tekemiseen tarvitaan uusia päättäjiä vanhojen tilalle ja ennen kaikkea kansalaisten vahva tuki. Suurin osa kansasta on jo tyytymätöntä EU:n toimintaan. Nyt täytyy kasvattaa massa kriittiseksi. Se on tie irti EU-sopimusten kahleista.

Tasavaltalaisten itsenäisyyden muistopäivän puhe

Susanna Kaukinen (Eurovaaliehdokas VasIPU): Eliitin huutoon Sosialismia rikkaille, kapitalismia köyhille! on vastattava. Me emme enää jää koteihimme odottamaan, että Kreikka palaa, Espanja hukkuu ja Suomi sortuu. Me lähdemme yhteisrintamassa eurooppalaisten ystäviemme kanssa vastarintaan! On aika palauttaa valta kansalle, jolle se kuuluu - palata eteenpäin sille tukevalle pohjalle, jolle me rakensimme maastamme tasa-arvoisen, harmonisen, hyvinvoivan, solidaarisen ja sivistyneen. On aika palata eteenpäin mukana jotain vanhaa, eli koko kansan valtiollinen itsenäisyys ja jotain uutta, eli entistä vahvempi kansanvalta, sillä meidän elittimme on pettänyt maan.

On aika palata Brysselin hukareistusta Suomeen demokratian pelastamiseksi, jonka elitti vei kuin varas yöllä ja asetti harvainvalan! On aika, hyvät suomalaiset, ystävät ja toverit, ajaa elitti pakosal-

le, kaataa EU-valta ja julistaa Uusi Suomi!

Vastuunottoa Suomen taloudesta

Juhani Tanski (STP:n puheenjohtaja): Katainen selittää, että pitää leikata, koska on lama. EU:n 16 jäsenmaasta vähiten velkaantuneita ovat Tanska, Tsekki, Liettua, Latvia, Ruotsi, Luxemburg, Bulgaria ja Eesti. Näistä vain Luxemburg ja Eesti ovat euromaita. Toisaalta 14 velkaisimman EU-maan joukossa on 12 euro-maata. Tämä osoittaa, että euro on kriisin aiheuttaja EU:n sisällä. Suomenkin ongelmat johtuvat pitkälti eurojärjestelmästä. Ellei ymmärrä mikä on pielessä, ei löydä ratkaisuja pulmiin.

Rahaliitossa on velkojen yhteisvastuu. Kaikki tajuamme yhteisvastuun lisäämisen katastrofaaliset seuraukset. Kaikki ottavat lainaa tietäen, että se maksetaan yhteisvastuullisesti takaisin. Demarit lupasivat vaalikampanjassaan euron kien ehdoksi sijoittajavastuun ja vakuudet lainoille. He myös lupasivat, että progressiivinen verotus säilytetään. He lupasivat, ettei hallitus valmistelee eläkeiän korotusta. Demarit pettivät nämä vaalilupauksensa ja nimittävät petostaan ”vastuunotoksi” Suomen taloudesta.

Itsenäinen Suomi on monessa vahvempi

Lea Launokari (IPU, Naiset Rauhan Puolesta): Euroopan Unionissa yhä useampi maiden kansalaiset vaativat kansanäänestystä EU jäsenyydestä. Euroopassa on kampanjoitava kansalaisten suoran demokratian puolesta. Tarvitsemme todellisia vaihtoehtoja politiikan ja yhteiskuntakehityksen suunnan muuttamiseksi. Eroamalla eurosta saamme itsenäisen keskuspankin, oman rahan ja mahdollisuuden itsenäiseen talouspolitiikkaan. Oma raha on itsenäisyyden välttämätön edellytys. Nyt Euro-Suomi on eurokriisin maksaja.

Itsenäinen Suomi voi päätöksillään rahoittaa mm. energiajärjestelmän uudistamisen. Voidaan luoda uutta työtä ja luopua ydinvoimasta hyödyntämällä mm. puu-

energiaa, biokaasua, maalämpöä, tuulivoimaa ja aurinkoenergiaa.

Itsenäinen Suomi harjoittaa itsenäistä ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, eikä sitoudu EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan, joka määrää jäsenvaltioita lisäämään asemenojaan ja sitoo ne käytännössä sotilasliitto Natoon. Itsenäistyminen tekee mahdolliseksi puolueettomuuspolitiikan. Se on paras turva Suomelle, meidän ei tarvitse liittyä Natoon.

Politiikka on ollut onnistunutta

Mauri Nygård (VEU, IPU:n vpj): Lama jatkuu. Ahkera Bilderberg-käviä ja valtiovarainministeri Jyrki Katainen selittikin laman alkuvaiheessa, että lamasta tulee W:n muotoinen. Ensin elvytetään, mutta sitten toisella kertaa ei enää elvytetä. Ymmärsin hänen tarkoitaneen yleistä politiikkaa EU:ssa. Poliitiikan ymmärtää, jos lähtee siitä, että vain yksityistämisellä on merkitystä, ei esimerkiksi valtiontaloudella, työttömyydellä tai kuntapalveluilla. Kaikki tähtää yksityistämiseen, mihin EU antaa taustatukea. Pakottaa esimerkiksi yhtiöittämään kuntien liikelaitokset. Sama on politiikka ja ideologia esimerkiksi Kreikassa.

Kuntien ahdinko ja palveluongelmatkin ovat tahallaan aiheutettuja. Ensin vähennettiin rajusti hyvätuloisten verotusta, sitten rahapulaan vedoten valtio on tiputtanut kunnille jaettavat valtionosuudet likimain puoleen, vaikka kuntien tehtävät ja menot ovat lisääntyneet. Tarkoituksellista on myös, että köyhät elävät nyt huomattavasti lyhyemmän elämän rikkaisiin nähden kuin itsenäisyyden aikana. Poliitiikka on ollut onnistunutta.

Kreikan tuki rikkaille pankeille

Gerd Söderholm (toimittaja, Naiset Rauhan Puolesta): Sanomassani ei ole uutta, mutta tuon jonkun aspektin keskustelulle. Jumalanpalveluksessa saarnattiin Suomen olevan nyt itsenäinen, eurooppalainen ja globaali. Siksi kannattaa katsoa Eurooppaa pidemmälle esimerkiksi Japaniin. Verrattaessa velkaantumista Suomessa sanotaan Japanin olevan Suomeakin velallisempi, yli 200 % bkt:stä.

Mutta Japanissa velka on kotimaista ja korot valuvat takaisin Japanin talouteen. Tämän haluan tuoda esille. Euro on keino, jolla meidät köyhdytetään. Varsinkin kun ajattelee Kreikkaa, niin siellä velka oli Euroopan ja Saksan rikkaille pankeille. Ne euron rahat, joita talloilla maksoimme Kreikalle valuiivat suoraan suurille pankeille. Seurauksena ihmiset köyhtyivät vaan sen mukaan mitä me maksoimme.

”Elämässä on vaaroja”

Juha Kovanen (SKP): Täällä on mainittu se Kataisen hallituksen rakennepaketti. Miksi tämä paketti on olemassa. Suurimmat syyt ovat varmaan, jos ajattelemme EU-kytkentää, eurokuri, EU:n talouskuri. Nämä panevat jäsenmaat, kuten Suomen, nöyristelemään kansainvälisiä sijoittajia. Tärkeintä on kolmen A:n luottoluokitus. Rakennepaketin sisällöstä on keskusteltu, mm. tästä vanhusten laitoshoidosta vähennettävästä 300 milj., kun vanhuksia siirretään kotiin laitoksista. Tätä on kommentoinut vanhustenhoidon

Jatkuu sivulla 11

Työväenpolitiikkaa työkansan ja....

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismen Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermann-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuuri-työ ry

Helsinki

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Ville Rahikainen
Timo Nieminen

Helsinki

Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Jaakko Pietiläinen
Pekka Tiainen
Jaakko Ahvola
Postimies, eläkeläinen
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Taina Mäenpää
Namu
Ansa
Pörrö
Veikko Väisänen
Riitta Väisänen
Senja Väisänen
Janne Rahikainen
Einari Rahikainen
Miina Vuorinen

Hannele Salava
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Abdullah Tammi
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä
Leena Hietanen
Petri Krohn
Antti Siika-aho
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Harri Jalo
Marja L.
Simo Heikkinen
Eino Lindroos
Nimbe
Marja Pesonen

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa

Espoo Otaniemi

Jouni Penttilä
Anne Aaltonen
Jaakko Laurikainen
Pertti Leino
Pertti Salmi
Eero
Pekka Sievänen
Mamma Miia
Jaana Nurmi
Sisun Mummi

Maija-Liisa Nurminen
Katariina Nurminen
Elina Kämppi
Nelly & Mishka
Haagan Flikka
Punapaita
Paavali ja Elina
Matti Suominen

Vantaa

Unto Nikula
Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen

Tuusula

Markku Nieminen
Esa Koivisto
J. Koivisto
Sirpa Koivisto
Esko Koivisto
Ossi Keränen
Heimo Hulkkonen
Sairanen

Porvoo

Matti Wahrman
Teresia Wahrman
Vera Wahrman
Saga Wahrman
Anneli Suninen
Hannu Hämäläinen
Hannu Henttonen
Pertti Pitkänen
Heikki Leinonen
Pirkko Nokkala
Yrjö Nieminen
Tuukka Wahrman
Hannu Ikonen
Raimo Järvelä
Pekka Kokkinen
Kalevi Wahrman
Kaija Siippainen
Tommi Wahrman
Aune Manelius

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti
Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Markus Uutela
Minna Ekman
Olavi Tirronen
Galina Rintala
Mauri Rintala
Reino Intovuori
Jarmo Vikman
Silja Mölkänen
Veera Eloranta
Pia Eloranta
Helena Tuomaala
Teuvo Turunen
Kirsi Ruohomäki
Ines Mäkilä
Raimo Paavola
Risto Lajunen

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Esa Haaristo
Timo Lehtimäki
Jukka Kaunas
Heikki Laaksonen
Raimo Lehtimäki
Dima Búdnik

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Tampere

Martti Satri
Hannu Huhtala
Risto Koivula

Lempäälä

Markku Huhtala
Kihniö

Hannu Tiainen

Ilmajoki

Keijo Uusiprosi

Lapua

Jaakko Muilu
Katja Sissi

Vaasa

Mauno Harjunpää
Liisa Harjunpää
Matti Honkonen
Markku Seppälä
Matti Reini

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

Hämeenkyrö

Marja Kangasniemi
Jorma Kangasniemi
Kalle Toivola
Kalevi Nurmi

Ikaalinen

Pentti Mansikkamäki
Kalevi Kalliomäki

Jämsä

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman
Veikko Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Kuopio

Juhani Tanski

Lapinlahti

Viljo Heikkinen

Joensuu

Raimo Ruttonen

Sonkajärvi

Asko Julkunen

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Mauno Harjunpää
Riitta Vainionpää
Rainer Andersson
Toivo Hakkarainen
Eija Tolonen
Merja Andersson
Maire Wilkman
Anita Salven
Hannu Kukkonen
Johan Wiman
Arvo Keiskander
Mats Nordlund
Heikki Häkkinen
Heikki Rajamäki
Taina Tarvonen
Mikko Anttila
Jorma Talikka
Pentti Katainen
Eero Saareinen
Reino Halttu
Ritva Toimi
Mary Andersson
Seppo Keränen
Esa Salomaa
Reijo Karttunen

Pasilan Mämmiveikko maapallon elonkehän puolesta.

Kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää uutta vuotta. Yhdistäkäämme voimamme uusliberalismia vastaan ensi vaiheessa demokraattisen muutoksen puolesta.
Heikki Männikkö

Kansan ääni ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt toivottavat kaikille lehden lukijoille, avustajille ja ystäville hyvää ja rauhaa Joulun ja Uudenvuoden aikaan. Kerätään voimia ensi vuoden taisteluun uusliberalismin murtamisen merkeissä.

Ottakaa suomalaiset aloite omiin käsiinne...

Jatkoa sivulta 12

asiantuntija Sirkka-Liisa Kivelä lehtijutuissa, jossa hän ihmettelee, miten muistisairas vanhus kotona pärjää. Eihän siellä yksin pärjää.

Eilen radion uutisissa haastateltiin mm. Espoon perusturvajohtajaa Juha Metsoa. Hän vastasi kysymykseen, miten muistisairas vanhus pärjää kotona, näin: "Elämä on vaarallista". Tämä kertoo eliitin suhtautumista kansalaisiin. Se ei ole inhimillinen eikä hyväksyttävä. Rakennepaketissa on monta muuta epäinhimillisyyttä, joita on nostettava EU-vaalikamppailussa esille ja näyttää kaapin paikka.

"Koordinoitu markkinatalous"

Heikki Männikkö (STP, EVKR): Meillä oli joitain vuosia sitten järjestö "Muutosvoimat Suomi". Silloin keskustelimme millaista talousjärjestelmää kehitämme EU:n jälkeen. Hakalehto määritteli "koordinoitu markkinatalous", mikä mielestäni oli oikein. Lea Launokari puhui äsken, että EU:n pakkopaidan sijaan tulee säädellä pääomatuloja, kuten oli asianlaita ennen EU:ta ja uusliberalismia. Tämä on totta. EU:n vastaisille järjestöille irti Euroopan Unionista on sama kuin irti uusioikeistolaisesta talouspolitiikasta, jonka tilalle meidän tulee rakentaa säädelty

talous. Tulee kuitenkin muistaa, että meillä oli "koordinoitu talous" sodanjälkeisenä aikana. Ei tämä olotila sitä poista, etteikö markkina yhteiskunnassa suuri pääoma pyrkisi uudelleen maksimivoittoihin ja ulos sääteletaloudesta ottamalla talouselämän päättävä vallan jälleen haltuunsa. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että kansalaisten tulee koko ajan olla valppaina ja organisoitua yhteiskunnalliseen toimintaan. Tulee estää suurta porvaristoa enää koskaan pääsemästä valtaan. Toimitti: Heikki Männikkö

Ryhmä suomalaisia Venezuelan ystäviä ja bolivaarisen vallankumouksen tukijoita vieraili Venezuelan Helsingin lähetystöllä 8.12. Samana päivänä Venezuelassa järjestettiin kunnallisvaalit, joissa presidentti Nicolas Maduron PSUV-puolue saavutti tärkeän voiton. Kuvassa ryhmän keskeisimpänä Venezuelan Helsingin lähetystön asianhoitaja, rouva Zulay Prieto de Rodriguez.

...ympäristömme ehdoilla-STP

70 vuotta sitten (15)
Taistelut siirtyivät Ukrainaan ja Valko-Venäjälle

Puna-armeijassa kaikki olivat syksyllä 1943 tietoisia, että ratkaisevat askeleet fasistien lyömiseksi oli otettu. Opittiin yhä paremmin hallitsemaan hyökkäysoperaatioita ja taitavaa puolustusta. Tuli estää vetäytyvän vihollisen pureutuminen puolustukseen Dneprille. Oli edettävä nopeasti Dnepr-joelle ja vallattava sen länsirannalta sillanpäitä. Keskisten rintamien osalta tämä onnistui jo syyskuussa näiden ylittäessä Dneprin useissa kohdin 700 km matkalla välillä Lojev-Zaporožje. Myös ylisellä Dneprillä LänsiR ja Brjanskin R lähestyivät Dnepriä. Etelässä LounaisR ja Etelä R valloittivat ensin Dnetskin laakion. Lisäksi näillä rintamaosuuksilla Dneprille jouduttiin etenemään pidempi matka ja tehtävän täyttäminen siirtyi lokamarraskuulle. Näiden rintamien tuli myös vapauttaa Krim.

Linnoitettu ”itävali” hidasti etenemistä etelässä

LounaisR sai 18.9.-43 tehtävän vapauttaa Dnepropetrovsk ja Zaparožje ja vallata Dneprillä sillanpää. EteläR:n tuli murtaa vihollinen Molotšnaja-joella, sulkea natsit Krimille ja vallata Dneprin alajuoksulla sillanpää. Tehtiin uudelleenjärjestelyjä. 8.KaA suunnattiin Dnepropetrovskin ja Zaparožjen suunnan vahvistamiseen. EteläR:n 44.A, XX-PsAK ja 26.TykD ryhmitettiin 23.9. mennessä 5.IskuA:n ja 2.KaA:n saumaan tehostamaan hyökkäystä lounaaseen. Oli edettävä Molotšnaja-joelle, murrettava siellä vihollisen puolustusasemat ja vapautettava Melitopol. 28.A:n tuli edetä Molotšnaja-järvelle. XIXPsAK komennettiin EteläR:n vasemmalle siivelle. LounaisR:n joukot pakottivat natsit siirtymään Dneprin taakse 22.9. Dnepropetrovskin ja Zaparožjen välisellä alueella.

Samaan aikaan KeskusR:n, Voronežin R:n ja Aron R:n joukot etenivät kaistoillaan keskiselle Dneprille. Fasistit yrittivät torjua Puna-armeijan hyökkäykset kaikissa sillanpäissä. Päämaja kiirehti laajentamaan sillanpäitä, murskaamaan vihollisen Molotšnaja-joella, etenemään sieltä Dneprin alajuoksulle ja sulkemaan natsijoukot Krimille. Vihollinen oli ehtinyt linnoittaa Molotšnaja-joen ja tuonut sinne uusia voimia. Siksi neuvostojoukkojen läpimurtoyritykset kangertelivat.

Voimat tehtävän suorittamiseksi järjestettiin uudelleen

Komentajien neuvonpidossa päätettiin supistaa läpimurtokohtaa ja siirtää sinne suuremmat voimat.

Uusi läpimurto päätettiin aloittaa 26.9. 28.A:n tuli iskeä Melitopolin eteläpuolelle. Sen jälkeen liikkuvat ryhmät tuli ohjata murto-aukoon. Osa voimista ohjattiin katkaisemaan Krimiltä Hersoniin johtava rautatie ja sulkemaan fasisteilta ulospääsy Krimiltä Perekopin kautta. XIPsAK ohjattiin estämään vihollisen vetäytyminen Krimiltä Sivasin kautta. Tuli vallata alisen Dneprin vasen ranta sekä suisto, ohjata EteläR:n päävoimat Kohovkan-Hersonin alueelle ja vallata sillanpää.

Nämä tehtävät huomioden 5.IskuA ohjattiin Dneprille Bolšaja Lepetihan alueelle valtaamaan sillanpää. Siitä pohjoiseen oleva Dneprin rantakaista jätettiin LounaisR:lle ja sen vasemmalle sivustalle Nikopolin kohdalle asetettiin 8.KaA. 44.A:n tuli iskeä Kohovkaan ja 2.KaA:n sen lounaispuolella Dneprille.

Lounais- ja Etelä R saavuttivat Dneprin ja Melitopolin

Operaatio alkoi 26.9. tunnin tykistövalmistelulla ja EteläR siirtyi hyökkäykseen Melitopolin valloittamiseksi. Vihollisen teki ilmavoimensa tukemana raivokkaita vastahyökkäyksiä. Natsit olivat syyskuussa vahvistaneet Itävalia. 2KaA ja 44.A etenivät ensimmäisinä hyökkäyspäivänä. LounaisR:lla 1.KaA pääsi Dneprille mutta ei kyennyt sen ylitukseen. 6.A siirsi Dneprin yli 28.9. mennessä neljä divisioonaa ja 12.A kaksi divisioonaa. EteläR:lla 5.IskuA, 44.A ja 2.KaA torjuivat vihollisen vastahyökkäyksiä ja valmistautuen hyökkäykseen. 51.A pääsi 30.9.Molotšnaja-joen latvoille kuten myös XIXPsAK. 2.10. todettiin, että Tšuikovin 8.KaA:ssa ja Leljušenkon 3.KaA:ssa oli jäljellä puolet tarvittavasta ammusmäärästä.

Niiden hyökkäys keskeyttiin ammusvarastojen täydentämiseen saakka. Lisäksi ryhmittymää päätettiin vahvistaa. Dneprin ylittämistä 1.KaA:nosalta päätettiin luopua. Kuitenkin 6.A:n neljä divisioonaa jätettiin Dneprin länsirannalle puolustusasemiin. Puna-armeija oli murtautunut vihollispuolustuksen läpi Molotšnaja-joella läpimurtoalueen ollessa n. 18 km leveä ja 10 km syvä. EteläR:n joukot ryhtyivät jälleen 9.10. taisteluun Melitopolista, jonka kautta kulkivat liikenneväylät Dneprin alajuoksulle ja Krimille. Raskaiden taistelujen jälkeen reservistä tuotti Kreiserin 51.A murtautui kaupunkiin, jossa alkoivat ankarat katutaistelut. Samaan aikaan LounaisR:n joukot valtasivat Dneprillä Zaporožjen, sekä sen koillispuolella sijaitsevan fasistien sillanpään.

Rintamat nimettiin uudelleen

Sodankäynti oli edennyt siten, että näköpiiriin asettuivat Ukrainan ja Valko-Venäjän vapauttaminen. Siksi puolustusministeriön päätöksellä rintamat nimettiin 23.10 uudelleen: KeskusR muutettiin Valko-Venäjän R:ksi (V-VR), Kalininin R - 1.Baltian R:ksi, Baltian R - (Brjanskin R oli muutettu 10.10. Baltian R:ksi) 2.Baltian R:ksi, Voronežin R - 1.Ukrainan R:ksi, Aron R - 2.Ukrainan R:ksi, LounaisR - 3.Ukrainan R:ksi ja EteläR - 4.Ukrainan R:ksi.

Vihollinen suljettiin Krimille

Melitopol vallattiin fasisteilta 23.10 ja 25.10. 3.UR valloitti Dneprillä Dnepropetrovskin ja Dneprodzeržinskin. 4.UR:n oli suljettava vihollisen pakotiet Krimiltä. Ensimmäisenä Molotšnajalta vastarintaa murtaen Dneprin alajuoksulle eteni 2.KaA (Zaharov) kuukaudessa. Eteläpuolella sitä Melitopolista Kohovkaan eteni Homenkon 44.A. Sen rinnalla eteni 51.A, tuhoasi matkalla natsien jv- ja ps-joukkojen iskuryhmän ja hyökkäsi vihollisen niskaan Perekopin luona. 51.A:n itäpuolella eteni 28.A siirtyen suojaamaan 2.KaA:n, 51.A:n ja 44.A:n selustaa. Näistä pohjoiseen taistelivat Nikopolin luona Tsvetajevin 5.IskuA ja Zaporožjen luona Leljušenkon 3.KaA. Natsit tekivät Dneprillä ankaraa vastarintaa pyrkien palauttamaan puolustuksensa ennalleen. Niinpä 5.IskuA ei kyennyt hävittämään natsien Nikopolin kohdalla olevaa sillanpäättä.

Kiovan alueen vapautus

Voronežin R (1.UR) suoritti 12.10.-23.12 Kiovan operaation. Kiovan valtaaminen fasisteilta ei onnistunut Bukrinin sillanpäästä (KÄ 5/13). Vihollinen siirsi sinne Kiovan alueelta päävoimansa. Pääisku päätettiin suorittaa Kiovan pohjoispuolelta Ljutežin sillanpäästä. Voimien siirto Bukrinin sillanpäästä aloitettiin 25.10.-43. Ljutežin sillanpäähän

Kurskin taistelun alkamisesta 5.7.-43 taisteluja käytiin keskeytymättä vuoden loppuun runsaat viisi kuukautta. Painopistealueilla eteläisillä rintamilla 800 km matkalla puna-armeija työnsi saksalaisia runsaat 500 km länteen. Vuoden lopussa rintamalinja kulki Hersonista Smolenskiin Dneprin länsipuolella. Joulukuussa Neuvostoliiton sodanjohto asetti ensisijaiset tavoitteet neuvostoliittolais-saksalaisen rintaman sivustoille. Etelässä koko Ukraina ja pohjoisessa Leningrad Itämeren tasavaltojen rajoille saakka tuli puhdistaa miehittäjistä.

oli 1.11. mennessä keskitetty mm. 38.A, 3.KaPsA, 5.KaPsA, VII Läpimurto TykAK sekä muiden aselajien yksiköitä. Hyökkäys alkoi 3.11.-43. Sitä tuki 2.IlmaA. Vihollinen sidottiin edelleen Bukrinin sillanpäähän, jossa 27.A ja 40.A aloittivat hyökkäyksen 1.11.-43. 38.A:n hyökkäys sujui aluksi laiskasti. Taisteluun lähetettiin 3.KaPsA. Se katkaisi Kiovan-Zitomirin välisen tien 5.11. Samaan aikaan Moskalenkon 38.A eteni Kiovan laitakaupunkiin ja 6.11. se yhdessä Kvarštšenkon ps-ak:n kanssa valtasi täysin raunioitettun Kiovan. Kiovan vapautuksen jälkeen 1.UR ajoi vihollista länteen ja valtasi mm. Fastovin ja Zitomirin. Fasistit kykenivät kuitenkin Zitomirin alueella 13.12. vasta-iskuun, valtasivat kaupungin takaisin, siirtäen rintamalinjaa 40 km itään. Tilanne palautettiin ennalleen reservien saavuttua paikalle. Neuvostojoukot hallitsivat nyt alueen 150 km Kiovasta länteen ja 50 km etelään. Etelämpänä 2.UR:n joukot ylittivät Dneprin 30.9.-43 edeten Krivoi Rogiin ja Kirovogradiin, mutta joutuivat perääntymään ja asettuivat puolustukseen Ingulets-joelle. Rintaman oikealla sivustalla 52.A partisaanien

kanssa ylitti 14.12. Dneprin ja valtasi Tserkassyn kaupungin.

V-VR aloittaa Valko-Venäjän vapauttamisen

KeskusR (V-VR) joutui luovuttamaan vasemmalta siiveltään 13.- ja 60.A:n Voronežin R:lle (1.UR). Näiden tilalle V-VR sai Brjanskin R:ita, (joka muutettiin samalla 10.10.-43 Baltian R:ksi) kolme armeijaa: 50.A (Boldin), 3.A (Gorbatov) ja 63.A (Kolpaktsi), jotka taistelivat V-VR:n oikean sivustan tasolla, olivat ylittämässä Sož-jokea ja siirtymässä Valko-Venäjän puolelle. Hyökkäivät joukot etenivät nopeasti, eivätkä huoltojoukot pysyneet mukana ja ampumatarvikkeista alkoi olla pulaa. Gomelin suunnalla kävi raskaita taisteluja Romanenkon 48.A ja sen kanssa Gomelin eteläpuolella operoinut Batovin 65.A oli myös ylittänyt Sož-joen. Taistelut Gomelin luona viivästyivät vaikeakulkuisen maaston johdosta. Tehtiin päätös siirtää hyökkäyksen painopiste etelämmäksi Lojevin alueelle. Sožin ja Dneprin väliselle alueella jätettiin 48.A:n osia sitomaan fasistien

Jatkuu sivulla 13

Gomel on Valko-venäjän toiseksi suurin kaupunki. Se oli ensimmäinen vapautettu kaupunki. Vapautuksen muistomerkissä lukee seuraava teksti: ”Gomelin työläiskaupungilta vapauttajasotureille, Kunnia Neuvostosotureille! 26.11.1943 Valko-Venäjän rintaman joukot armeijajenraali K.K.Rokossovskin johdolla vapauttivat saksalaisfasistisilta anastajilta ensimmäisen valkovenäläisen aluekeskuksen - Gomelin kaupungin. Gomelin taisteluissa kunnostautuneet joukot: kenraaliluutnantti A.V.Gorbatovin 3. armeija, kenraaliluutnantti P.A.Romanenkon 48. armeija, kenraaliluutnantti I.I.Fedjuninskin 11. armeija, kenraaliluutnantti S.T. Rudenkon 16. ilma-armeija sekä yhdistetty kaukotoimintalennosto. Korkeimman sodanjohdon käskyllä ilmoitettiin kiitokset Gomelin vapautusjoukoille. Moskovassa ammuttiin 20 kunnialaukausta 224:n tykin yhteislaukauksella”.

Taistelut siirtyvät Ukrainan ja Valko-Venäjälle

Jatkoa sivulta 12

Gomelin ryhmän voimia. 65.A:n ja 61.A:n joukot vedettiin takaisin Sož-joen itärannalle ja siirrettiin etelämäksi, jossa ne ylittivät Dneprin. Aikaa tähän oli 6 vrk. Samaan aikaan 50.A, 3.A ja 63.A määrättiin hyökkäykseen vihollisen huomion harhauttamiseksi uuden pääiskun suunnasta. Nämä hyökkäykset sitoivat tehokkaasti vihollisen joukkoja.

Voimia Gomelin ympärillä ryhmitettiin uudelleen

Uusi 15.10.-43 alkanut 65.A:n hyökkäys Lojevin suunnalta tuotti menestystä. Dnepr ylitettiin, fasistit ajettiin asemistaan ja 65.A:n sekä etelämpänä 61.A:n joukot pääsivät etenemään ja 65.A:n sivustaa varmistaan lähti liikkeelle myös XIXJ-vAK. Rintaman joukkojen uhatesa pääiskun suunnassa vihollisen Gomelin ryhmittymän selustaa, oli vihollinen pakotettu vetäytymään Sož:n ja Dneprin väliseltä alueelta. Tätä käytti 48.A hyväkseen hajottaen vihollisen varmistusosastoja ja työntyen kauas eteen. Hitleriläisillä oli kuitenkin vielä toinen linnoitettu vyöhyke n. 20 km päässä Dnepristä. Hyökkäys keskeytettiin väliaikaisesti ja Lojevin sillanpäähän vedettiin lisää voimia mm. yksi läpimurto Tykak. 48.A jatkoi päävoimansa siirtämistä Dneprin länsirannalle. Ylijohdon reservistä siirretty Fedjuninskin 11.A ja 63.A valmistautuivat hyökkäämään Gomelin pohjoispuolitse Žlobinin suuntaan.

Päävoimien hyökkäys Lojevin sillanpäästä, tavoitteena vi-

hollisen puolustuksen murtamisen, Retšitsan valtaus, eteneminen Vasilevitšiin ja fasistien Gomelin ryhmittymän selustaan päätettiin aloittaa 10.11.-43. Operaatiota valmisteltiin koko ajan ja taistelut rintamilla jatkuivat keskeytyksellä. Pääiskun suunnassa toimi hitleriläisten keskustan AR:n joukkoja, jotka aikoivat pysyä lujasti linnoitetulla Itävallilla. Gomelin pohjoispuolella määrättiin 11.A ja 63.A hyökkäämään. Tällä viholliselle annettiin kuva pääiskun suorittamisesta pohjoisessa.

Samaan aikaan rintaman oikealla puolella LänsiR:n joukot jatkoivat etenemistään saavuttaen Valko-Venäjällä Mogilevin luoteispuolella linjan Lenino-Dribin. Vasemmalla toimiva rintamanaapuri 1.UR taisteli Kiovan lähialueilla. Siellä fasistit kykenivät vielä lyömään takaisin yritykset murtaa natsien puolustus.

Gomel vapautettiin ensimmäisenä Valko-venäjällä

V-VR aloitti Lojevin sillanpäästä hyökkäyksen 10.11.-43. Ratkaiseva isku tehtiin 65.A:n kaistalla. Rintaman komentaja Rokossovski alisti ensimmäisessä vaiheessa kaikki panssari-armeijakunnat ja ratsuväen 65.A:n komentajalle Batoville. Hyökkäystä tuki S.I.Rudenkon 16.II-maA. Fasistien puolustus murrettiin ensimmäisenä päivänä. Seuraavana päivänä ps- ja rv-akt:t tunkeutuivat murtoaukkoon.

Samanaikaisesti Dneprin länsirantaa pitkin hyökkäävät

48.A:n joukot etenivät menestyksellisesti. Osalla voimiaan 48.A ylitti Berezina-joen kohdassa, jossa se yhtyi Dnepriin ja muodosti sillanpään Žlobinin kaupungin eteläpuolelle. Batovin komennosta kaksi jv-divisioonaa ja kaksi ps-prikaattia kaarsivat Retšitsaa miehittäneiden hitleriläisten selustaan ja vapauttivat kaupungin. 61.A:n joukot ajoivat vihollista jo kohti Mozyria. Rintaman voimaryhmittymän eteneminen Gomelin alueella natsien selustaan, oikealla 3.A:n eteneminen Byhovin suuntaan ja keskustan alueella 63.A:n ja 11.A:n voimakas painostus pakottivat vihollisen vetäytymään Gomelistä. Valko-Venäjän huomattava teollisuus- ja aluekeskus vapautettiin fasisteista 26.11.-43.

V-VR:n rintama vahvisti asemiaan

Gomelin- Retšitsan operaation tärkeä saavutus oli, ettei vihollinen kyennyt siirtämään V-VR:n alueelta 1.UR:n alueelle ainoatakaan yksikköä Kiovan vapautustaistelujen aikana. Operaatiossa murtauduttiin vihollisen pääpuolustuslinjan lävitse. Tämä loi edulliset lähtöasemat koko Valko-Venäjän vapauttamiseksi. Joulukuussa V-VR:n joukot vahvistivat asemiaan. Rintaman oikealla sivustalla 50.A saavutti Dneprin Novo-Byhovin luona. Oikealla sivustallaan 50.A oli yhteydessä Tšausyn luona LänsiR:n 10.A:aan. 3.A valmistautui Dneprin ylitykseen ja Rogatševin valtauksen. 48.A pureutui Berezina-joen pohjoisrannalle Žlobinin eteläpuolelle. 65.A ja 61.A etenivät suunnal-

Runsaassa kahdessa vuodessa osat kääntyivät. V. 1941 heinäkuussa neuvostojoukot perääntyivät taistellen Valko-Venäjällä suuria tappioita kärsien. Lokakuussa 1943 saksalaisten sotavankikolonnat kulkivat Valko-Venäjältä itään. Kuva ”Marsalkka Zukovin muistelmat” kirjasta.

la Mozyr-Kalinkovitš.

Keskeytymätön eteneminen Dneprille kesti 5 kuukautta

Vuoden loppuun mennessä taistelu Dnepristä oli päättynyt. Leveä virta oli ylitetty lähes koko matkaltaan Mustaltamereltä Smolenskiin. Viisi kuukautta kestäneen keskeytyksettömän hyökkäyksen aikana oli tuhottu 118 vihollisdivisioonaa. Joulukuun loppuun mennessä 2.- ja 3.UR:n alueella oli muodostettu 400 km leveä ja 100 km syvä sillanpää Dneprin länsirannalle. 3.UR:n joukot puhdistivat Zaporozžen sillanpään ja valtasivat Dnepropetrovskin. 4.UR muodosti sillanpään Perkopin kannakselle ja sulki natsit mottiin Krimille. Pohjoisessa oli valloitettu osa Kalininin aluetta, Smolenskin alue ja laajoja alueita Valko-Venäjän itäosista. Vuoden lopus-

sa rintamalinja kulki pohjoisesta Ilmajärven, Velike-Lukin, Vitebskin ja Mozyrin alueen, Polisian alueen, Zitomirin, Fastovin, Kirovogradin alueen ja Zaporozžen kautta Hersoniin. Krim oli edelleen fasistien miehittämä.

Joulukuussa -43 päätettiin Ukrainan ja Leningradin vapauttamisesta

Joulukuussa pidettiin Moskovassa puolustuskomitean laajennettu istunto. Taistelujen painopiste oli ollut eteläisillä rintamilla. Saavutettujen voittojen ansiosta tilanne Leningradissa oli helpottunut. Tässä vaiheessa Saksalaisilla oli itärintamalla 5 milj. sotilasta, 54000 tykkiä ja kranaatinheitintä, 5400 ps-vauhua ja rynnäkkötykkiä ja 3000 len-

Jatkuu sivulla 19

Venezuela: Sosialismin rakentaminen sai edelleen kansan tuen

Sunnuntaina 8.12.2013 pidetyissä kunnallisvaaleissa Venezuelan Yhdistynyt Sosialistipuolue PSUV pysyi edelleen maan suurimpana poliittisena voimana. Opposition harjoittaman taloudellisen sodankäynnin ja sabotaasien keskellä se oli PSUV:ltä hieno saavutus, joka takaa mahdollisuuden jatkaa maailman vaikeinta yhteiskunnallista projektia, demokraattisen sosialismin rakentamista kapitalismin keskellä.

Presidentti Nicolas Maduron PSUV-puolue saavutti tärkeän voiton Venezuelan kunnallisvaaleissa, huolimatta opposition harjoittamasta sabotaasista ja taloudellisesta sodankäynnistä.

PSUV liittolaisineen sai 49,24 prosenttia äänistä, kun oppositiokoalitio MUD (Mesa de la Unidad Democrática) liittolaisineen sai 42,72 ja muut ryhmät 8,03 prosenttia. PSUV:n kannatus jäi ensimmäistä kertaa niukasti alle 50 prosentin.

Vaaleissa valittiin 335 pormestaria, kaksi metropolialueen pormestaria, sekä kunnanvaltuutetut kaikkiin kuntiin. PSUV sai 255 pormestarin paikkaa, joka on 76 prosenttia paikoista. Äänen kesittäminen kärkiehdokkaalle siis onnistui hyvin. Äänestysprosentti oli 59, mikä on enemmän kuin yle-

sä kunnallisvaaleissa Latinalaisessa Amerikassa. PSUV voitti useimmissa kunnissa, mutta oppositio eteni joissakin suurissa kaupungeissa kuten Caracasin metropolialueella.

Vaaleja edelsi ankara taloudellinen sodankäynti ja opposition järjestämät sabotaasit. Tilanne Venezuelassa tuo elävästi mieleen Chilen ja Salvador Allenden vuonna 1973. Allendella oli sama projekti kuin viime maaliskuussa syöpään menehtyneellä Hugo Chavezilla: demokraattisen sosialismin rakentaminen kapitalismin keskellä. Se on varmasti paitsi vaikein, myös

maailman vaarallisin yhteiskunnallinen projekti.

Valta kansalle

Venezuelan kansa kävi vaaliurnilla 18. kerran Hugo Chavezin presidenttikauden alettua vuonna 1999. Se on enemmän kuin maassa oli ollut vaaleja edellisen 40 vuoden aikana. Chavez perusti Venezuelaan toimivan demokratian vapaine kansanäänestyksineen. Eikä siinä kaikki: Venezuelaan on perustettu laaja ruohonjuuritason demokratia yhteisöneuvostoineen. Näitä neuvostoja on viimeisen laskennan mukaan yli 40 000. Ne saavat rahaa valtion budjetista paikallisiin, itsenäisesti toteutettaviin projekteihinsa.

Myös taloutta on demokraatsoitu kansallistamalla avainalat (myös osa pankeista), perustamalla uusia valtionyhtiöitä, sekä tukemalla ja rahoittamalla osuustoiminnan laajentumista noin 700 osuuskunnasta yli 300 000 osuuskunnan kansanliikkeeksi. Tämän nopeasti ja tehokkaasti toteutetun demokraatiaprojektin aikana länsimainen valtamedia kehtasi nimitellä Hugo Chavezia diktaattoriksi.

Maailman paras vaalijärjestelmä

Chavezin hallintokaudella uudistettiin vaalijärjestelmä täysin sähköiseksi. USA:n ex-presidentti Jimmy Carter on luonnehtinut sitä maailman parhaaksi ja luotettavimmaksi. Hänen perustamansa The Carter Centre on toiminut ympäri maailmaa vaalitarkkailijoina ja vaalijärjestelmien tutkijoina. Carter oli Venezuelassa useasti vaalitarkkailijana ja perehtyi Venezuelan vaalijärjestelmään.

Huhtikuun presidentinvaaleissa, joissa Nicolas Maduro voitti niukasti, oppositio alkoi räyhätä suureen ääneen vaalivilpistä ja vaati uudelleenlaskentaa. Keskusvaalilautakunta suostui tarkistuslaskentaan. Mutta vaikka tietokone laskisi täysin digitaalisen vaalimateriaalin uudelleen ja uudelleen, ei lopputulos miksiäkään muutu. Se rähinä kuivui kasaan omaa typeryyttään, mutta saihan perusteeton väite vaalivilpistä huomiota kansainvälisessä valtamediaassa Suomea myöten. Vaalivilppi on Jimmy Carterin mukaan Venezuelan järjestelmässä mahdotonta.

Opposition ”vaalikampanja”: taloudellisia sabotaaseja

Massiivinen sähkökatkos pimenesi Caracasin ja suuren osan maata aivan kunnallisvaalien alla 2.12. Yli kolmen miljoonan asukkaan Caracasissa metro pysähtyi ja kaupoiasta ja toimistorakennuksista jouduttiin evakuoimaan ihmisiä. Suurkaupungin pimeneminen on tehokas keino ärtymyksen ja tyytymättömyyden ilmapiirin luomiseksi.

Presidentti Maduro ilmoitti heti twitterissä epäilynsä, että katkoksen takana on sabotaasi kuten syyskuussakin oli. Maanlaajuinen sähkökatkos alkoi silloin samalta seudulta kuin nyt ja se on jo tutkimuksissa todettu sabotaasiksi. Sähkökatkokset tosin ovat Venezuelassa melko tavallisia varsinkin sisämaassa, mutta pääkaupungissa on aikaisemmin välttytty suuremmilta katkoksilta. Venezuelanalaysis.com -sivuston mukaan sabotaaseilla on aiheutettu maassa useita sähkökatkoksia.

Kansainvälinen valtamedia on

naureskellut sähkökatkoksille ja väittänyt, että öljyntuottajamaassa on öljypula. Pilikka osuu väärään nilkkaan, koska 70 prosenttia Venezuelan sähköstä tuotetaan vesivoimalla. Sehän ei ihan heti lopu eikä vettä voi varastaa. Sabotaaseista valtamedia ei tietenkään raportoi sanaakaan.

Elintarvikepulan synty

Valtamedia on silloin tällöin riekunut Venezuelan elintarvikepula, vessapaperipulasta ja milloin mistäkin. Valtio ostaa varastoihinsa elintarvikkeita ja muita kodin perustarvikkeita sekä lääkkeitä. Niitä myydään subventoituun hintaan valtion maanlaajuisessa markettiketjussa. Elintarvikkeita toimitetaan myös kansanruokaloihin, joissa köyhät saavat ilmaisen aterian joka päivä. Kuljetus on melkoinen ruljanssi ja siihen sekaan mahtuvat myös varkaiden kuorma-autot ja rekat. Niiden matkan pää saat- ta olla naapurimaa Kolumbia, jossa elintarvikkeita voi vapaasti myydä ja niistä saa hyvän nannan.

Maduro on luvannut tehokkaasti puuttua näihin sabotaaseihin. Mutta miten? Venezuelassa ei ole ex-sosialistimaista tuttua kyttäysjärjestelmää, jolla yhteistä omaisuutta valvottaisiin. Ehkä joitain apua on siitä, että valtio on äskettäin perustanut logistiikkayhtiön, jolle on tilattu 5000 rekkaa Kii-nasta ja Brasiliasta. Sitten lienee helpompi ainakin tunnistaa valtion rekat huijareiden yksityisestä bisneksistä.

Kun seuraavan kerran luet valtamediasta, että Venezuelassa on riisipula, kysy onko Kolumbiasa tarjolla halpaa riisiä.

Marjaliisa Siira

Voiton suhdeluvun laskutendenssin laista

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori (kansantaloustiede)

Olin lukioaikana lukenut taloustieteen klassikoita. Sitten luin suoraan Marxin pääoman ykkös- ja kakkos-osaa ylioppilaaksitulovuotena kesällä 1970. Etenkin kakkonen oli vaikea. Helsingin yliopiston sosiologian laitoksella Arto Noro piti luentoja Marxin kirjoituksista ja niitä kuunneltiin ja luettiin Nevalainen-Peltosta, palkkatyötä ja pääomaa ynnä muuta.

Sitten tuli Pääoman kolmas osa suomeksi Antero Tiusasen kääntämänä vuonna 1976. Siitä alkoi paremmin päästä käsitykseen Marxin pääoman perusajatuksista. Otin kirjan myös armeijaan iltalukemisiksi, ja tuli sitä luettua kohuullisen perusteellisesti. Siitä opin ajatuksen voiton suhdeluvun laskutendenssin laista. Sen huomasi, että siihen ei oltu juurikaan perehdytty. Oli niitä, jotka tunsivat peruslähtökohdan. Kumminkin sillä on keskeinen merkitys talouden ymmärtämisessä Marxin tavalla.

Asiaan kannattaa perehtyä. Kannattaa tehdä itselleen selväksi Marxin voiton suhdeluvun kaava $m/(c+v)$. m on tässä lisäarvo, v on vaihteleva pääoma ja c on pysyvä pääoma. Kustannushinta on vaihteleva pääoma plus pysyvä pääoma. Pysyvä pääoma koostuu kiinteästä pääomasta ja liikkuvasta pääomasta. Kiinteä pääoma, kuten koneet, sisältyy vain osittain tavarankustannushintaan, koska se kulutetaan vain osittain tavarantuotannossa. Liikkuva pääoma kuten raaka-aineet ja energia, sisältyvät kokonaan kustannushintaan, koska ne kulutetaan kokonaan tavarantuotannossa.

Lisäarvon suhdeluku on tässä m/v eli lisäarvo jaettuna vaihtelevalla pääomalla. Voiton suhdeluku $m/(c+v)$ poikkeaa tästä, koska pysyvä pääoma c on jakajassa mukana. Voiton suhdeluku laskee, kun c nousee ja lisäarvon suhdeluku m/v on ennallaan. Samalla c/v nousee eli pysyvän pääoman suhde vaihtelevaan pääomaan. Kun näin käy koko

Pääoma-seminaarissa 16.11.-13 nousi esiin kysymys voiton suhdeluvun laskutendenssin laista. Sen seurauksena on noussut keskustelua. Tässä Pekka Tiainen ”artikkelissaan perustelee, että Marx kirjoittaa voiton suhdeluvun laskutendenssin laista, ja on mahdollista, että vastavaikutusten takia voiton suhdeluku myös nousee. Tämä on aivan eri asia kuin voiton suhdeluvun laskun laki ja voiton suhdeluvun väijäämätön lasku, jollaista ei ole Marxilla, vaikka on yleistä, että näin virheellisesti luullaan”.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Helsingin yliopiston tiloissa pidetty ”Pääoma”-seminaarikeräsi suuren joukon asiasta kiinnostunutta väkeä. Tilaisuudesta lähti liikkeelle myös keskustelu voiton suhdeluvun laskutendenssin laista.

taloudessa, keskimääräinen voiton suhdeluku laskee.

Marx käy Pääoma kolmosen luvuissa 1-12 läpi voiton suhdelukuun vaikuttavista eri tekijöistä. Voiton suhdeluvun laskutendenssin lain hän käsittelee luvussa 13. Miksi hän puhuu laista?

Hän perustelee: ”Kapitalistisen tuotantotavan laiksi on kuitenkin osoittautunut, että tämän tuotantotavan kehityksen mukana tapahtuu vaihtelevan pääoman suhteellinen väheneminen verrattuna pysyvään pääomaan” eli hänen käsitteillään pääoman elimellisen kokoonpanon nousu. Tämä on seurausta tuotantovoiman kehityksestä. Tätä prosessia synnyttää se, että ”kapitalisti, joka käyttää parannettuja, mutta ei vielä yleistyneitä tuotantovälineitä, myy alle markkinahinnan, mutta yli yksilöllisen tuotantohinnan; näin ollen voiton suhdeluku nousee hänen kohdallaan kunnes kilpailu on sen tasa-

painottanut”. Kun muutkin ottavat käyttöön näitä parannettuja menetelmiä, pääoman määrä kasvaa ja elimellinen kokoonpano nousee. Seurauksena voiton suhdeluku lainvoimaisesti pyrkii laskemaan eli on voiton suhdeluvun laskutendenssin laki.

Kyse ei kuitenkaan ole voiton suhdeluvun laskun laista kuten yleisesti väärin ymmärretään. Luin aikoinaan arvostamani englantilaisen taloustieteilijän ja nobelistin Joan Robinsonin (31.10.1903 – 5.8.1983) tekstejä, kun hän muun muassa avasi vuonna 1942 keskustelua Marxista esseellään marxilaisesta taloustieteestä. Hän tunsii Marxia, mutta minulle jäi käsitys, että hän liiaksi käsitti Marxin lain voiton suhdeluvun laskuksi eikä laskutendenssiksi. Myöskin on esitetty erilaisia kurjistumisteorioita ja kapitalismin romahdusteorioita, mutta Marxin voiton suhdeluvun laskutendenssi ei ole romahdusteoria vaan oikeammin taloudellisen krii-

sin ja vaihteluiden teoria.

Marx nimittäin paitsi käsittelee useita eri voiton suhdelukuun vaikuttavia tekijöitä myöskin sen vastasyitä ja tekijöitä, joita hän listaa viisi: (1) Lisäarvon suhdeluvun nousu (riistoasteen nosto) voitto-suhteen ylläpitämiseksi. (2) Työpal-kan polkeminen alle työvoiman arvon. (3) Pysyvän pääoman elementtien halpeneminen. (4) Suhteellisen liikkaväestö, joka on seurausta työn tuotantovoiman kehityksestä ja saa aikaan, että on taas uutta työvoimaa tuotannon laajentamiseen. (5) Ulkomaankauppa

On huomattava, että lisäarvon suhdeluku eli Marxin käsittein usein suomennuksissa käytetty riiston aste voi nousta ja silti samalla reaaliainsio ja hyvinvointi, kun tuotanto kasvaa vielä enemmän. Pysyvän pääoman elementtien halpenemisesta on erillinenkin lukunsa 5, jossa on niinkin edistysellisiä asioita kuin jätteiden määrän vähentä-

minen raaka-aineiden paremmaksi käyttämiseksi ja jätteiden muuttaminen takaisin uusiksi tuotannon elementeiksi eli jätteiden kierrätys. Joskus 1980-luvun alkuvuosina käsitteelin näitä aiheita, kun käsitteelin ympäristökysymyksiä yhteydessä talouden toimintaan, eikä teema ole suinkaan vanhentunut vaan tarpeen avata.

Entä kriisiteoria? Pääoma-seminaarissa 16.11.2013 Sixten Korkman sanoi olennaisen taloustieteilijöille tutun asian, että osa siitä, mitä taloudessa tapahtuu, on sisäsyntyistä, endogeenista, ei ulkoapäin aiheutunutta, exogeenista. Eli Marxin teoriaan sovellettuna Marxin kuvaama kapitalistinen tuotantotapa synnyttää uumenissaan, sisällään, kriisejä ja suhdannevaihtelua. Kytken tämän voiton suhdeluvun laskutendenssin lakiin. Kriisissä ja lamassa tai laskusuhdanteessa osa liikkakasaantuneesta pääomasta tuhoutuu ja työvoimaa vähennetään ja sitä kautta voiton suhdeluku nousee ja alkaa taas uusi noususuhdanne ja mahdollisesti kasvun kausi. Tai kriisi jatkuu pidempään.

Marxin kriisiteoria ei siten ole yksistään alikulutusteoria, kuten usein tunnutaan ymmärtävän. Pikemmin on niin, että voiton suhdeluvun laskutendenssi synnyttää lisäarvon suhdeluvun nostamisen, työpalkan polkemisen ja suhteellisen liikkaväestön luomisen kautta sekä ajautuessaan taantumaan, lamaan, laskusuhdanteeseen tai muuhun kriisiin alikulutusta suhteessa tuotantomahdollisuuksiin. Liian vähäinen kysyntä on kriisi- ja talouden laskusuhdannekehitystä ja syventää sitä, mutta Marxin ajatuksen ymmärtäminen edellyttää voiton suhdeluvun laskutendenssin ymmärtämistä.

Tästä on sitten erilaisia sovelutuksia erilaisten talouskriisien analysointiin, kuten myös erilaisia johtopäätöksiä sen suhteen, miten tulee tai voidaan toimia vastaamiseksi kriiseihin tai niiden välttämiseksi tai vahinkojen rajaamiseksi. Mutta ne ovat toisten kirjoitusten aiheita. Olennaista on, että edelleenkin on ajankohtaista tarkastella, miten Marxin pääomateoriaa voidaan soveltaa nykyaikana tutkimuksessa ja politiikassa.

Lenin puhututti Helsingissä

Lokakuun vallankumouksen johtajan V.I. Leninin nimi halutaan mieluusti unohtaa mm. silloin, kun keskustellaan Suomen valtiollisen itsenäistymisen historiasta. Aihe nousi tapetille marraskuun lopussa, kun Helsingissä järjestettiin keskustelutilaisuus Leninistä.

Lenin oli keskeinen tekijä työväenluokan luokkataistelutähtiikan kehittämisessä

Venäjällä ja Neuvostoliitossa opiskelleiden yhdistyksen VeNeOy:n koolle kutsuma tilaisuus pidettiin Venäjän tiede- ja kulttuurikeskuksen tiloissa Helsingissä. Paikalle oli saapunut satapäinen yleisö

kuuntelemaan keskustelua teemasta ”Oliko Lenin onneksi Suomelle – entä Venäjälle?”.

Keskustelutilaisuuden pääesiintyjät: professori Osmo Jussila, Aleksanteri-instituutin johtaja

Markku Kivinen ja Lenin-museon johtaja Aimo Minkkinen ovat kaikki tehneet työtä Neuvostoliitto-teeman ympärillä. Sen sijaan ymmärrys historian kulta- ja tulkinnat Leninin ajatuksista poikkesivat toisistaan huomattavasti.

Neuvostoliiton tragedia-nimisen kirjan hiljattain julkaissut Osmo Jussila katsoi, että Leninin merkitystä Suomen kannalta on liioiteltu. Hänen mielestään Leninin kansallisuuspolitiikka oli silkkaa tekopyhyyttä, joka tähtäsi maailmanvallankumoukseen. Neuvostoliitto-tutkimuksen parissa työtä tehnyt Jussila tulkitsi myös tarkemmin Leniniä henkilönä ja valtiomiehenä. Professorin mielestä Lenin oli fanaatikko ja murhanhimoinen vallankumouksellinen, joka ei kaihtanut väkivaltaa.

Aleksanteri-instituutin johtaja Kivinen ei yhtynyt täysin Jussilan hieman hysteerisiin syytöksiin.

Hänen mielestään Leninin puoluejärjestelmä oli silti tuhoisa.

Lenin-museon johtaja Aimo Minkkinen vastasi painokkaasti Jussilan esittämiin syytöksiin. Minkkinen muistutti Leninin joutuneen kamppailemaan kansallisuuspoliittisesta linjastaan omiensa keskuudessa. Minkkinen korosti Leninin olleen rationaalinen henkilö, joka tarkasteli yhteiskunnallisia ilmiöitä tieteellisesti: fanaatikosta ei Leninin yhteydessä voi missään nimessä puhua.

Tilaisuuden ydin eli keskustelu Leninin merkityksestä sai saliväisön heräämään. Professori Jussilan mielestä Leninin merkitys Suomelle, Venäjälle ja maailmalle on vain negatiivista. Kivinen ja Minkkinen torjuivat väitteet ja saivat samalla yleisön puolelleen. Minkkinen mukaan Leninin merkitys rauhanpolitiikan kehittämiseen oli keskeistä. Yleisöpuheenvuoron käyttä-

nyt kehitysmatutkija Pertti Muttanen puolestaan katsoi Leninin aatteiden vaikuttaneen hyvin paljon siirtomaiden vapautusliikkeisiin.

Keskustelu Leninin merkityksestä ryöpsähti, kun tuli puhe yhteiskuntakehityksestä. Yleisöstä esitettiin teesi, jonka mukaan tämän aatteet ovat vaikuttaneet lukuisten tavallisten ihmisten maailmankuvaan: Suomessa nuo ihmiset rakensivat hyvinvointivaltiota osana työväenliikettä.

Toisaalta Leninin luoman järjestelmän pelko sai porvarit tekemään hyvinvointiin liittyviä myönnetyksiä. Moni yleisössä ollut huomautti, että näihin seikkoihin liittyvä tutkimus on vielä lapsen kengissä. Lenin-tutkimusta tarvitaan etenkin nyt kun useat yhteiskunnalliset ristiriidat kärjistyvät, totesi moni.

KIINA VUONNA 2012

Useat Kiinan kehitystä seuranneet kansalaiset epäilevät maan sosialistisen markkinatalouden toimivuutta ja päämääriä. Jotkut määrittelevät Kiinan kansantasavallan jo nyt kapitalistisen tien kulkijaksi. Epäilemättä Kiinan kommunistisessa puolueessa käydään kovaa kamppailua sosialismin ja kapitalismin välillä. Kiinalaiset kommunistit julkituovat puolueohjelmassaan oman kantansa tähän asiaan seuraavasti:

”Sosialismia rakennettaessa meidän perustehtävämme on edelleen vapauttaa ja kehittää tuotantovoimia ja aktivoida sosialistista uuden aikaistamista askel askeleelta suoriittamalla uudistuksia päällysrakenteissa ja niissä tuotantosuhhteissa, jotka eivät mukaudu tuotantovoi- mien kehitykseen. Meidän täytyy ylläpitää ja kohentaa perustalousjärjestelmän julkisen omistuksen hallitsevaa roolia ja monimuotoisten omistusmuotojen kehittämistä pala palalta yhtä hyvin kuin vallitsevaa jakelujärjestelmää ja erilaisia rinnakkaisia jakelumuotoja.

Meidän täytyy ensin rohkaista joitain alueita ja ihmisiä rikastumaan sekä eliminoidaan asteittain köyhyys ja aktivoida yleistä menestymistä ja kohdata jatkuvasti kansan ikuisesti kasvavia materiaalisia ja kulttuurisia tarpeita tuottavuuden kasvun ja sosiaalisen hyvinvoinnin perustalta. Puoluees- samme kehitys on etusijalla maamme hallitsemisessa ja nuorentamises- sa. Kaiken työmme oikeutettu- na lähtökohtana ja kriteerinä on, kuinka työmme hyödyttää tuotan- tovoimien kehitystä sosialistisessa yhteiskunnassamme, sekä kuinka se voimistaa sosialistista maatam- me ja kohentaa kansamme elinta- soja.” (KKP)

Tavoitteena sosialistinen hyvinvointivaltio

Kiinalaisten asiantuntijoiden mu- kaan Kiinasta kehkeytyy hyvinvoin- tivaltio terveydenhuoltoineen ja vanhuuseläkejärjestelmineen vuo- teen 2049 mennessä. Kiinan inhi- millisten resurssien, sosiaaliturvan ja siviiliasia- in ministeriön toimes- ta laaditun raportin mukaan tavoite toteutetaan kolmessa vaiheessa.

Ensimmäisessä vaiheessa v. 2008–2012 luodaan turvaverkosto, joka sisältää minimi toimeentu- lon, sairausvakuutuksen ja eläkkeen kaikille kaupunkien ja maaseudun asukkailla. Toisessa vaiheessa v. 2013–2020 valtio kehittää hyvin- vointipolitiikkaa ja panostaa sosiaa- liturvaverkoston vakauteen ja kes- tävyyteen. Kolmannessa vaiheessa maasta rakennetaan sosialistinen hyvinvointivaltio, jolla on kiinalai- set ominaispiirteet. Kiinan sosiaa- liturvajärjestelmä käsittää jo sosi- aalivakuutuksen, vanhuus-, orpo- us- ja vammaisavustuksen, erityis- huolenpidon varusmielille, asumis- palvelut ja sosiaaliavun.

Kiinan kansantasavallan or- ganisoinen ja kehittäminen sosialistiseksi hyvinvointival- tioksi on ihmiskunnan suurin pro- jekti kautta aikojen. Hanke on jo kuitenkin aloitettu. Siihen on re- sursoitu valtavia summia rahaa, ih- mistyövoimaa ja tietämystä. Tavoit- teen saavuttamiseen kuluu vuosi- kymmeniä. Kiina sijoittuu YK:n in- himillisen kehityksen –indeksillä (HDI) mitattuna 101. sijalle maail- man valtioiden joukossa. 1,4 miljard- in kiinalaisen hyvinvoinnin ylläpi- täminen ja oikeudenmukaisen yh- teiskunnan rakentaminen ovat val- tava urakka. Kestävän ja ympäris-

Kiinan 18. puoluekokous vahvisti v. 2012 tavoitteekseen kaksinkertaistaa maan bruttokansantuotteen ja nostaa Kiina keskivauraiden maiden joukkoon vuoteen 2020 mennessä. Tämä edellyttää maan vuo- tuisen talouskasvun ylläpitämistä 6–8 %. Kiinan talouskasvun hidastuessaakin sen bruttokansantuotteen arvo ohittanee Yhdysvaltain bruttokansantuotteen mahdollisesti jo v. 2018. Kiinan talouskasvu viimei- sen 10 vuoden aikana on ollut huimaa ja on edelleen ripeää.

Kuva: TM

”Kielletty kaupunki” Pekingissä on tänään turistikohte t. palatsimuseo. Siellä asuivat Ming- ja Qing-dynas- tian (1368-1911) keisarit sen rakentamisesta (1407-1420) saakka. Rakennustöissä oli yli miljoona työläistä. Siellä on 9999 huonetta. Nimensä alue sai, koska ylimystöön kuulumattomia sinne ei päästetty.

tötietoisen sosialismin rakentami- nen edellyttää kulutusideologias- ta luopumista, osallistuvaa talou- dellista demokratiaa ja vallan ha- jauttamista.

Vuonna 2012 Kiinan ta- lous toteutui suunnitelmi- en mukaisesti

Kiina toteutti v. 2012 talouspolitiik- kaa, jonka tavoitteena oli sen kan- salaisten hyvinvoinnin kohentami- nen. Kansallinen kysyntä näytteli pääroolia vakaan kasvun saavutta- misessa. Kansan kulutuskykyä lisäti- tiin. Siitä tehtiin taloudellisen kas- vun ohjaava päävoima. Huolimatta maailman heikosta taloudelli- sesta tilanteesta ja lamasta Kiinan ulkomaankaupan volyymi kasvoi 6, 2 % v. 2012. Kiinan viienti koho- si 7,9 % ja tuonti vain 4,3 %. Kaup- pataseen ylijäämä oli 231 miljardia dollaria. Kiinalaiset yhtiöt laajensivat olemassaoloaan valtamerenta- kaisissa maissa. Kiina investoi ulko- maille 77 miljardia dollaria (kasvu 28,6 %). Ulkomaisista sopimuspro- jekteista kuitattiin yhteensä 116,6 miljardia dollaria.

Maan hintatasoa pidettiin va- kaana. Päätehtäväksi asetui koko finanssijärjestelmän kollektiivisten riskien sääntely ja valvonta ja voi- mistaa kattavaa hintasäännöstelyä. Inflaatio pyrittiin pitämään alle 2,6 % tasoisena.

Kiina kasvatti tukeaan maata- loudelle. Keskushallituksen maata- loustuki viljelijöille ja maaseudulle kasvoi 18 %. Hallitus suojeli viljelys- maata, jota oli yhteensä 121,3 mil- joonaa hehtaaria. Tavoitteena oli kasvattaa viljasatoa 50 miljoonalla tonnilla. Lisäksi suunnitteilla oli yh- teisötasolla tapahtuva maatalous- koneiden palvelujärjestelmän ulot- taminen lähes kaikkiin kaupunkiin ja kaupaloihin. Maaseudulle vedettiin 317 500 kilometriä säh- kövoimakapeleita. Maanteitä ra- kennettiin 194 000 km. Lähes kaksi miljoonaa kotitaloutta sai käyttöönsä talouskaasua. 5,6 miljoonaa rän- sistynyttä maataloa remontoitiin. Viljavarastoja rakennettiin 4,2 mil- joonan viljatonnin varastoimiseksi. Kaupunkiin ja kyliin perustettiin standardisoituja kauppia. Ne kat- tavat 75 % Kiinan kylistä.

Palvelusektorin kehittymistä tapahtui tuottaja- ja kuluttaja- palveluissa. Palvelusektorin arvon- lisäys oli 8,1 %. Tämä sektori työllis- tää jatkossa eniten ihmisiä. Uusia rautatienlinjoja rakennettiin 5 382 km. Liikenteelle avattiin 58 672 km

valta- ja moottoriteitä. 96 uutta me- risatamaa ja kaksi siviililentokenttää otettiin käyttöön. Energiatuotanto laajeni hyödyntämällä vihreää kai- vosteollisuutta ja polttamalla hiili- pitoisia kasveja. Tuulivoiman käyt- tö kasvoi 15 000 MW ja aurinkovoim- an käyttö vastaavasti 3 000 MW. Kivihiilen, raakaöljyn ja maakaasun käyttö lisääntyi 3,8 %. Sähkötuotan- to kasvoi 4,8 %.

Energian kulutus/henkilö suhteessa bruttokansantuottee- seen aleni 3,6 %. Kiina jatkoi ener- giatehokkaan tuotannon edistä- mistä. Maassa säästettiin energiaa ja vähennettiin päästöjä teollisuus- dessa, liikenteessä, rakentamisessa ja julkisten laitosten toiminnassa. Valtio käynnisti kierrätystalouden pilottiprojekteja, joissa palautettiin kaupunkijätteessä olevia mineraa- livaroja kiertoon. Tätä varten raken- nettiin kierrätystä hyödyntäviä teol- lisuuspuistoja. Valtio tuki 489 esit- telyprojektia, jotka kehittivät kier- rätystaloutta, säästivät luonnonva- roja ja 260 miljoonaa vesitonnaa sek- kä jälleenkäsittelivät 69 miljoonaa jätetonnaa.

Kaupunkialueille rakenneti- tiin jäteveden puhdistamoita ja jätelaitoksia sekä viemärointi- järjestelmiä. Päivittäinen jäteve- den käsittelykapasiteetti kasvoi 11,6 miljoonalla tonnilla, puhdistet- tun veden tuotanto 2,2 miljoonal- la tonnilla ja jätteiden kuljetus 93 000 tonnilla. Rikkidioksidin päästöt (4,52 %), kemiallisen hapen menek- ki (3,05 %), ammoniakki (2,62 %) ja typpihapon päästöt (2,77 %) laski- vat. Veden kulutus teollisuudessa aleni 8 %. Taajamien jätevedestä ja talousjätteestä keskimäärin 83 % jälleenkäsiteltiin. Ilmastonmuutok- sen estämisessä edistytettiin. Hiilidi- oksidipäästöt pienenivät 5 %.

Perustalousjärjestelmää uu- distettiin järjestämällä uudelleen valtionyhtiöitä. Yhdeksän valtion- yhtiötä listautettiin kotimaisille tai kansainvälisille osakemarkkinoille. 51 valtion omistamassa yritykses- sä hallintoneuvostoa laajennettiin. Pienten ja mikroyritysten ohjesään- töjä muotoiltiin niin, että ne roh- kaisivat ja ohjaisivat investointe- ja hallituksesta riippumattomiin si- joituskohteisiin. Kiina voimisti pon- nistuksiaan energian käytön hinto- jen uusimiseksi. Tämä edistää vähi- tellen kotitalouksien sähkönkulu- tuksen ja talouskaasun progressii- vista hinnoittelua. Myöhemmin sa- ma asia ulotetaan sähkön käyttöön sekä vesi- ja ydinvoimaan.

Verotus-, rahoitus- ja talous- järjestelmien uudistamista no- peutettiin. Yhdeksässä provinssis- sa ja kunnassa sekä kolmessa kau- pungissa otettiin käyttöön arvon- lisävero. Maahan on perustettu ko- keiluvyöhykkeitä, joissa testataan talousuudistusta ja maaseudun ra- hoituksen uudistamista. Kiinassa on sovellettu kelluvia korkoja RMB-tal- letuksiin ja –lainoihin sekä laadittu joustavampia vaihtokursseja oman maan valuutalle suhteessa muiden maiden valuuttoihin. RMB:n käyt- töä on laajennettu rajojen välisessä kaupassa ja investoinneissa.

Kiinan työttömyysaste oli vuoden 2012 lopulla 4,1 %. Kau- punkialueille luotiin yli 12,6 mil- joonaa työpaikkaa. Kaupungissa asuva tienasi vuodessa 24 565 yä- nia ja maaseudulla vain 7 917 yä- nia. Palkat nousivat keskimäärin n. 10 %. Sosiaaliturvan kohentumi- nen hyödytti väestöä palkankoro- tuksia enemmän. Kaupungeissa ja maaseudulla otettiin käyttöön uu- dentyyppinen kattava vanhuusiän vakuutusjärjestelmä. Maaseudun väestölle ja kaupunkien työssäkä- mättömille asukkailla käynnistet- tiin oma sairausvakuutusohjelma. Maaseudun osuuskuntien työn- tekijät pääsivät terveydenhuollon ja perussairausvakuutuksen piiriin (240 yania/vuosi). Vuoden lopul- la kaupunkien väestön sosiaalitur- va koostui vanhuuseläkkeestä (325 miljoonaa henk.), sairausvakuutuk- sesta (536 miljoonaa henk.), työt- tömyyskorvauksesta (152 miljoonaa henk.), työntekijöiden tapatur- mavakuutuksesta (190 miljoonaa henk.) ja äitiysrahasta (154 miljoonaa henk.). Maaseudulla 462 mil- joonaa ihmistä kuului vanhuuselä- keen piiriin.

Lääketieteessä ja terveyden- huollossa on saavutettu merkit- täviä tuloksia kuten peruslääkityk- sen lujittaminen, kuntien lääkäri- tarkastusten ja terveydenhuollon uudistaminen sekä julkisten maa- kunnallisten sairaaloiden perusta- minen. Kolme sairausvakuutuksen perusmallia kattavat yli 95 % kau- punkien ja maaseudun asukkaista.

Kiina käytti v. 2012 BKT:staan 4 % koulutukseen. Ensimmäisen ja toisen asteen oppilaitosten remon- tointi käynnistettiin. Maaseudun koulujen opettajille rakennettiin makuusijoja ja korjattiin rapistu- neita koulurakennuksia. Lukukau- simaksujen poistaminen ulotettiin koskemaan kaikkia niitä maaseu- dun opiskelijoita, jotka opiskelivat toisen asteen ammatillisessa koulu- tuksessa. Maaseudulta kaupunkei- hin siirtyneiden työntekijöiden lap- set pääsivät asuinpaikkakuntansa kouluun. Heitä autettiin myös pää- semään paikallisiin lukioihin ja kor- keakouluihin. 92 % kouluikäisistä kiinalaisista kävi 9-vuotisen perus- koulun. Toisen asteen koulutuksen suoritti 85 %. Ylioppilastutkintoon yltyi kaikkiaan 6,9 miljoonaa kansa- laista.

Lopuksi

Kiinassa tapahtuva kehitys näyttää hyödyttävän tavallistakin kiinalai- ta. Se loiventaa myös maaseudun ja kaupunkien hyvinvointieroja. Toki koulutuksen kasvattamisella ja mark- kinoiden hyödyntämisellä sekä val- tion omaisuuden kapitalisoimisella on vissit rajansa. Kiinassa parhail- laan tapahtuva yhteiskunnallinen kehitys on myös sosialismin sisäl- lä tapahtuvaa luokkataistelua, jos- sa taistellaan maan yhteiskunnalli- sen kehityksen sisällöstä ja sen to- teutusmuodoista.

Matti Laitinen

Lähteet:

KKP:n raportti Kiinan taloudelli- sesta ja yhteiskunnallisesta kehi- tyksestä 17.4.2013, KKP:n puolue- ohjelma, Oikeudenmukaisuus ke- hityksen päämääränä (Kiinan in- himillisen kehityksen maaraportti v. 2005) ja Kiinan terveydenhoito- järjestelmän uudistusten arviointi ja toimeenpanosuositukset; www. chinadaily.com.cn.

Kuva: TM

Kiinan muuri on maailman suurin rakennus. Uusien tietojen mukaan se on yli 20000 km pitkä. Sen ensimmäiset osat rakennettiin n. 700 eaa. Säännöllinen rakennustyö alkoi Qin- dynastian aikana 200-luvul- la eaa. Välillä työ keskeytettiin, mutta rakennustöitä jatkettiin Ming- dynastian aikana (1368-1644). Niinpä yhteiskuntakehitys tämänkin ansiosta Kiinassa ja Euroopassa saivat hieman erilaisia muotoja. Muu- rilla on ollut suuri merkitys Kiinan ja maailman historiassa. Siinä mis- sä Rooma torjui germaanien hyökkäykset legiooniensa turvin, Kiina torjui ulkoiset hyökkäykset ”legiooniensa” ja muurinsa turvin. Muuri symboloi poliittista jatkuvuutta.

Kolme ilmestynyttä kirjaa (osa 2.) Mannerheimin viimeinen korttiko?

Edellisessä Kansan Äänen numerossa kirjoitin kirjoitussarjan ensimmäisen osan otsikolla ”Kolme ilmestynyttä kirjaa”. Tällä kertaa kirjoitan Juhani Suomen kirjan ”Mannerheim – viimeinen kortti?” pohjalta.

En yhtään ihmettele, kirjaan tutustumiseni jälkeen, että tästä Juhani Suomen kirjasta ollaan oltu aika vaitonaisia. Tai oikeastaan ehkä se onkin ollut odotettavissa, sillä sisältäähän teos muutamia asioita, jotka niin sanotussa yleisessä historian kirjoituksessa on tavattu unohtaa. Juhani Suomi esimerkiksi käyttää sodan jälkeen maassamme olleesta valvontakomissiosta sen oikeata nimeä **liittoutuneiden valvontakomissio**. Yleensähan meillä annetaan kovin mielellään ymmärtää, että valvontakomissio olisi ollut joku Stalinin oikku Helsingissä sijaitsevassa hotellissa. Ehkäpä niin sanotun virallisen historian kirjoituksen edustajille on tuon tapainen tulkinta välttämätön, sillä tulkinta mahdollistaa luoda mielikuvia kädet taskussa, alistuvina seisovista tasavallan sotilas- ja po-

liittisen johdon edustajista. Tapahditihan noina aikoina muun muassa asekatkentakijuttu, Stella-Polaris-operaatio ja fasistista Saksaa palvelevan maanalaisen vastarintaorganisaation luominen. Kaiken noiden edellä mainittujen puuhastelujensa perusteeksi esittivät kyseiset puuhamiehet kokemansa uhan, joka muka kohdistui Neuvostoliiton taholta maatamme kohtaan. Tavallisten ihmisten onneksi noiden herrojen puuhastelut keskeytyivät.

Niin sanottu virallinen historian kirjoitus myös katsoo parhaimmaksi sivuuttaa sen seikan, että itseasiassa Neuvostoliitto, etenkin Stalin, oli voima joka pelasti Mannerheimin lynkkaamisen sotarikollisena. Se mitä jäin, tutustutuani tuohon kirjaan, kaipaamaan on tasavaltamme historiallisen jat-

kumon selvittäminen. Huomautan tässä yhteydessä, että Juhani Suomen teos on joka tapauksessa teos aivan paikallaan. Se mitä jään kaipaamaan on tapahtumien sitominen aikaisempaan historiaan. Niin talvisota kuin jatkosota sekä osallistuminen toiseen maailmasotaan fasistisen Saksan aseveljenä, muodostaa tiukasti toisiinsa liittyvän tapahtumaketjun. Maamme porvariston taantumuksellisin osa oli omaksumunut asenteen jonka puhemiehenä ja edustajana toimi Mannerheim. Oli omaksumtu, Venäjällä tapahtuneen vuoden 1917 lokakuun vallankumouksen jälkeen ajatusmaailma, jossa maamme porvariston taantumuksellisin osa näki toimivansa ”sankarillisena etuvartiona” estämässä bolševikkien

vallankumouksen leviämistä. Eläteltiin illuusioita sosialistisen Neuvostoliiton kaatamisesta erilaisin sotilaallisin toimenpitein. Mannerheim ei suinkaan ollut tässä ajatusmaailmassa mikään takarivin perässä hiihtäjä. Päinvastoin, hänhän kävi kehuskelemassa eri maissa, että kuinka suuren sankariteon suomalainen taantumusporvaristo hänen johdollaan on kapitalismille tehnyt pysäyttäessään vallankumouksen etenemisen Suomessa. Vieläpä Mannerheim kertoi surensa, että maailmalla ei hänen sankaritarinointaan oikein ymmärretty.

Maamme taantumuksellinen porvaristo elätteli suuria ajatuksia bolševikkien kukistamisesta ja Neuvostoliiton taloudellisesta uudelleen jakamisesta. Elättelivät niitä niin kiihkeästi, että sokaistui-

vat näkemästä, että maailmassa on olemassa myös toinen tie, joka on kansojen välinen rauhanomainen yhteistyö ja rinnakkain eläminen.

Mikä tänään on hyvin huolestuttavaa, niin kotomaassamme kuin muuallakin, ovat jälleen kerran esiinnousseet kuvitelmat sodasta, jossa voidaan esimerkiksi Venäjän raaka-aineet jakaa sodan voittajien kesken. Tai ovatko nämä enää mitään pelkkiä kuvitelmia? Sitä on vakavasti kysyttävä, sillä Natohan piti jokin aika sitten Euroopassa suuret sotaharjoitukset, jossa tiettävästi olivat meidän sotaherrat edustettuna. Harjoiteltiin, lehtitietojen mukaan, tilannetta, jossa osa Eurooppaa oli vihollisen joukkojen miehittämänä. Kuvausten perusteella lähtötilanne oli sama kuin ennen vanhaan tasavaltamme armeijassa: tuntematon vihollinen hyökkää idästä.

Olankohautuksella ei voitane myöskään ohittaa taantumuksellisten piirien talvisota patsas- 75-vuotta talvisodasta- juhlintaa. Siitä tarkemmin joskus myöhemmin, mutta sen verran tässä yhteydessä, että näyttää olevan tarkoi-

tuksena pitää vuoden 2014 syksyn ja alkutalven 2015 aikana kunnan talvisotariekkujaiset. Niillä on todennäköisin tarkoitus unohtaa tai siis hävittää taustalle tosiasia, että myös vuonna 2014 tulee syyskuussa kuluneeksi 70 vuotta hetkistä jolloin Suomi irrottautui toisesta maailmansodasta.

Ikäväkseni on vielä todettava, että tälläkin kertaa tasavaltamme on sotkettu seikkailupoliitiikan tielle jo sen verran pahasti, että on tarpeen nostaa ajatukset rauhanliikkeen merkityksestä nykyisen poliittisen kehityksen kääntämiseksi rauhan politiikaksi. Vastarinnan kasvattamisen voi itse kukin aloittaa vaikkapa tutustumalla tässä kirjoituksessa mainittuun Juhani Suomen teokseen. Siinä paljastuu, kuinka maamme - väärän politiikan tuloksena - muodostui pelkäksi pelinappulaksi. Muodostui pelinappulaksi, aivan kuten tänäänkin, ilman itsenäistä päättäväisyyttä.

Timo Kangasmaa
SFT:n puheenjohtaja

Palaan seuraavissa Kansan Äänen numeroissa asiaan.

Workers World kapitalismia ja imperialismia vastaan

Yhdysvaltalaisen, marxilais-leniniläisen Workers World-puolueen konferenssi järjestettiin New Yorkissa 16.-17. marraskuuta. Konferenssiin otti osaa yli 300 henkeä 20 osavaltiosta sekä lukuisista eri kaupungeista. Pääaiheina olivat oman maan työväen kamppailut, ennen kaikkea Bostonin bussinkuljettajien ankara kamppailu monikansallista Veolia-yhtiötä vastaan, sekä kansainvälisen solidaarisuuden sekä sodan- ja imperialisminvastaisen toiminnan kysymykset.

Workers World -puolue toimii USA:ssa osoittaen, että vaikeissa uusliberalistisissa olosuhteissa toiminta tuottaa tuloksia

Tämänkertaisen konferenssin erityinen ilonaihe oli nuorison aktiivisuuden kasvu. Nuoret totesivat, kuinka ”amerikkalainen unelma” on heidän kohdallaan muuttunut painajaiseksi rasismien, poliisiväkivallan, hyväksikäytön, työttömyyden sekä alhaisten palkkojen muodossa. Nuoret jopa perustivat oman järjestön-

sä, FIST:in (Fight Imperialism, Stand Together; vastustamme imperialismia, olemme yhdessä).

FIST järjesti ensi töikseen, ensimmäisen kokouspäivän iltana, mielenosoitukseen, jolla tuettiin Bostonin bussinkuljettajia sekä vastustettiin McDonalds -ravintola-

ketjun alhaisia palkkoja, poliisiväkivaltaa sekä pankkien rosvomaista toimintaa.

Puheenvuoroja konferenssissa käyttivät sekä puolueen omat aktiivit että vierailijat. Kuuban delegaation saapuminen kokous saliin sai aikaan spontaanit, raikuvat aplodit. ”Vapauttakaa Kuuban viitoiset” ja ”Kuuballe kyllä, saarrolle ei” – huudot säestivät kuubalaisten saapumista paikalle. Iranin solidaarisuusliikkeen edustaja kiitti Workers World-puoluetta sen järkähtämättömästä anti-imperialistisesta linjasta sodanvastaisessa liikkeessä.

Konferenssissa analysoitiin kapitalismin kriisiä marxilais-leniniläisestä näkökulmasta, sekä pohdittiin ulospääsyä kriisistä. Työväen, erityisesti siirtolaisväestön, luokkatietoisuus on WW:n mukaan kasvussa Yhdysvalloissa. Puheenvuoroissa pohdittiin strategioita työväen tietoisuuden voimistamiseksi, sekä joukkojen mobilisoimiseksi toimintaan kapitalistisen järjestelmän kaatamiseksi.

Kommunistien liitto lähetti Workers World -puolueen konferenssille solidaarisuustervehdyksen, joka on nähtävillä WW:n internet-sivuilla.

KÄ/Tommi Lievemaa

Yksinvaltiudesta oligarkkioihin ja presidentin valtaoikeuksiin

Kustaa kolmannen vallankaappaus 1770 luvulla on oiva esimerkki siitä, mitä säätyvallan korruptoituminen merkitsi kansakunnan ja sen rahvaan kannalta. Kustaa puhui valtaan paluussaan ”puolueiden itsevaltiudesta” siis Hattujen ja Myssyjen itsevaltiudesta. Myssyt pyrkivät parempiin suhteisiin Venäjän kanssa ja molemmat lujittamaan omaa valtaapiiriään säätyjen sisällä, kuninkaalle jäi ”kumileimasimen rooli”. Tässä on erittäin paljon tuttua ajallamme mm. Nato-suhdetta järjestellään kuten tuolloin suhdetta Venäjään, ”valtaneuvostolle” (hallitukselle) on luovutettu kaikki valta, hyvä-veli verkostot puoluerahoituksen kukoistavat, oikeuslaitoskin on aika-ajoin valjastettu talouden (pankkien?) palvelukseen, Rahvas on tyytymätön köyhtyessään ja (kuningas) Sauli Niinistö on vallaton, kekkeri-isäntä säädyille kuten 250 vuotta sitten.

Kekkosen ajasta on väännelty jos jonkin näköistä historiankuvaa tai irtokuvaa. Rahvaalla meni kuitenkin suhteellisesti paremmin. Tulo- ja varallisuuserot kapenivat tuona aikana, jolloin hyvinvointivaltio rakennettiin maatalousyhteiskunnasta. Ahti Karjalainen – Kekkosen luotomies – käänsi Keynesin pääteoksen (Työllisyys, korko ja raha 1936) vuonna 1951, josta tuli teoreettinen perusteos Suomenkin hyvinvoinnin kehitykselle. Tuon ajan presidentti oli varustettu suurin valtaoikeuksin, hajottaa hallitus tai jopa eduskunta, jos ne eivät hyvinvointiopeja nielleet. Kokoomus pidettiin pysyvästi hallituksen, päätöksenteon ulkopuolella. Presidentti ei tarvinnut vallankäytössään, yksinvallassaan oligarkkijoukkoa ja siihen kiinnittynyttä politiikan elitististä säätyä, kuten voitaneen sanoa asian olevan tämän päivän perustuslaillisessa vallanjako-opissa ”määrätyn”. Suuri valtaeliitti synnyttää suurimman mahdollisen eliitistä riippuvaisen joukon.

EU:n myötä valtaa on jatkuvasti siirretty rajojemme ulkopuolelle ja jäljelle jäänyt valta on kiinnitetty hallitukseen, pääministeriin. Budjettivaltakin on asteittain siirtynyt EU:n komissiolle ja sitä kautta myös IMF:n silmälläpidon alaisuuteen. Monipuoluehallitusten ongelma on ollut päättämättömyys tai päätös päättämättömyydestä. Hallitusohjelmat ovat kasvaneet mittaa, pitempää linjattomuutta, päättämättömyyttä. Me olemme parlamentarissamme siirtyneet taloudellisen eliitin ohjailemaan oligarkkiseen valtaan, kuten säädytkin aikanaan omissa valtapyyteissään.

Kansa luottaa presidenttiin ja käy aktiivisesti äänestämässä. Tämä on kuin toisinto 1700-luvulta, joskaan kansa ei silloin saanut äänestää kuningasta. ”Säädyt” ovat ahneudessaan pettäneet kansan ja vain ”kuningas”, sivistynyt itsevalttias voi turvata kansan elinmahdollisuudet, poistaa leipäjonot ja palauttaa uskon kansakunnan voimaan. Valtiosääntöoikeudellista keskustelua tulisikin käydä nyt siitä, että tulisiko presidentin valtaa palauttaa ainakin hallituksen muodostamisessa ja eduskunnan hajotuskysymyksissä, jolloin erilaiset hyvä-veli kytkennät ja kassakaappisopimukset kaikiety jäisivät vähemmälle. Ehkä presidentin kautta valta olisi aidompaa kansanvaltaa? Kun usko muuhun edustuksellisuuteen on romahtanut.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin ry
Liljendal

Barentsinmeren ”merirosvot”

Kyseessä onkin ainutlaatuinen porauslautta, koska se on sijoitettu alueelle, missä meri suurimman osan vuodesta on jäässä. Missään muualla maailmassa ei ole sellaisia öljynporauslauttoja – kaikki muut maat ovat jo luopuneet öljyntuotannosta Arktiksessa (Norja tuottaa öljyä jäätymättömällä alueella). Vastaavasti myös vahingot mahdollisesta onnettomuudesta sellaisella alueella saattavat muodostua hyvinkin suuriksi.

Kuten tavallisesti Greenpeacen ideana oli nostaa tunnuksiaan (tässä tapauksessa tunnus ”Pelastakaa Arktis!”) ja kiinnittää siten kansalaispiirien huomiota kyseiseen ympäristöongelmaan. Muuten täysin samanlaisen tempauksen samaisella Prirazlomnajalla Greenpeace järjesti viime vuonna ja mihinkään voimatoimenpiteisiin sen aktivisteja vastaan ei silloin ryhdytty. Gazpromin edustajat jopa väittivät, että aktivisteja kehoitettiin nousemaan lautalle rakentavaa vuoropuhelua varten.

Mutta toisaalta Greenpeace ei ottanut huomioon (tai tarkemmin sanottuna ei tiennyt) sitä, että Prirazlomnaja on alkanut kuulua Putinin lempiprojektien joukkoon ja nyt seuraukset tulevat olemaan täysin toisenlaisia. Kun Greenpeacen aktivistit kumiveneellä lähestyivät porauslauttaa Arktic Sunrise-aluksen pysytellessä 500 metrin turvallisuusvyöhykkeen ulkopuolella ja yrittivät nousta lautalle, heidät otettiin vastaan vesitykein ja varoituskaukukin. Vartiosto oli täydessä valmiustilassa, koska alukselta oli otettu yhteyttä lautalle ja rannikkovartiostoon ja varoitettu tempauksen rauhanomaisesta luonteesta julistamalla, että alppikiipeilijät eivät aiheuta lautalle eikä sen henkilökunnalle mitään vahinkoa (jostain ihmeellisestä syystä Putin väitti myöhemmin, että vartiosto ei tiennyt, kenen kanssa oli joutunut tekemisiin – tunkeilijat saattoivat olla myös terroristeja).

Kaikki veneessä olleet välittömästi pidätettiin ja seuraavana päivänä ilman mitään laillista syytä valittiin myös Arktic Sunrise-alus, joka ei ollut rikkonut turvallisuusvyöhykkeen rajoja ja pysytteli koko ajan Venäjän aluevesirajojen ulkopuolella. Alus kaapattiin avomereillä. Yhdessä pidätettyjen kanssa se kuljetettiin Murmanskiin, missä paikallinen tuomioistuimen vangittu kaikki tempauksen osanottajat (joukossa myös tapahtumasta kertoneet lehtimiehet) nostamalla syytteen... merirosvouksesta, vaikka kukaan ei suunnitellut vakio-porauslautan miehittämistä ”aseilla uhkaamalla” eikä itse lautaa ole mikään merialus (vielä suuremalla syyllä kun vuonna 2009 eräs tuomioistuin totesi, että se ei ole alus).

Venäjän virallinen propaganda esitti vihaisia lausuntoja pahoista ”merirosvoista”, jotka yrittivät miehittää porauslautan ja jotka yleisesti ottaen olivat järjestämässä Venäjän vastaisia mielenosoituksia (mikä alkuvaiheessa johdatteli monia harhaan). Hollanti, jonka lipun alla alus purjehtii, esitti protestin, jota seurasi venäläisten ja hollantilaisten diplomaattien yhteinen pieksämissarja ja jo marraskuun lopussa YKn merioikeuden Kansainvälinen tuomioistuin antoi täyden tukensa Hollannin

18.syyskuuta Greenpeacen aktivistit yrittivät järjestää protestitempauksen öljyntuotantoa vastaan Arktiksen alueella. Näihin tarkoituksiin valittiin Prirazlomnajan öljynporauslautta, joka seisoi mannerjalustalla Barentsinmeren kakkoisosassa, muutaman kymmenen kilometrin päässä Venäjän alueelta.

Jelena ja Sergei Skvortsov Helsingissä kommunistien kansainvälisessä neuvottelukokouksessa

valitukselle ja vaati Venäjää vapauttamaan välittömästi pidätetyn aluksen. Jopa putinilaismielinen propaganda ei lähtenyt kylläkään syyttelämään tuomioistuinta Venäjän vastaisesta asenteesta ja ennen kaikkea siksi, että Venäjän viranomaisten toimenpiteet olivat ehdottoman laittomia.

Miksi Greenpeace-aktivisteja syytettiin alussa merirosvoudesta? Siksi, että Venäjän Federaation Rikoslain ja koko sen lainsäädännön vaikutus rajoittuu tässä tapauksessa vain itse porauslautan alueen sisälle ja ehkä ulottuu myös turvallisuusalueelle, jonka leveys Kansainvälisen merioikeussopimuksen mukaan saattaa olla jopa 500 metriä.

Näin ollen mitään syytteitä Greenpeace-aktivistien enemmistölle (niille, jotka pysyttelivät aluksella) ei voida yleensä esittää – he eivät yksinkertaisesti olleet Venäjän alueella (toisaalta myös porauslautalle pyrkineet eivät myöskään saavuttaneet Venäjän aluetta – heidät lakaistiin mereen vesitykeillä). Mutta jos nyt yritetään väkisin käyttää hyväksi merirosvousta, niin sellaista pahetta on rangaistava kaikkialla. Siinä tapauksessa vielä voitaisiin jotenkin puolustella viranomaisten toimia.

Toisaalta kaikkea tätä on mahdotonta puolustella terveen järjen kannalta. Ääriradikaalisia ympäristönpuolustajia olisi voinut ”kutsua nousemaan lautalle käymään rakentavaa vuoropuhelua”. Jos tämä ei ollut mahdollista, niin silloin tempauksen väittömät osanottajat olisi pitänyt poistaa paikalta tai jopa viedä heidät Murmanskiin ja sakottaa sekä kieltää heiltä matkustaminen Venäjälle. Silloin välikohtaus olisi rajoittunut siihen. Pelastakaa Arktis-juliste olisi voitu jättää paikalle – nämä yleiskehotukset eivät syytä Gazpromia oikeastaan mistään.

Mutta Greenpeace-aktivistien tempaus sai huomattavasti laajempaa huomiota kuin sen järjestäjät ilmeisesti alussa ajattelivat. Itse asiassa Venäjän viranomaiset itse vain autoivat heitä. Haluttiinko heitä todellakin vakavasti pelotella? Mutta kyseessähän ovat ihmiset, jotka ovat täysin keskittyneet taisteluun luonnon suojelemisen puolesta eikä heitä voida mitenkään pelotella. Ranskan viranomaiset ovat jo räjäyttelleet heidän alustaan ja räjäytyksessä oli myös uhreja (muuten

jos muistan oikein, niin joku viranomaisista pantiin vankilaan). Ja mitä tästä seurasi? Tapaus vain ärsytti Greenpeacea.

Täytynee kuitenkin sanoa, että en itse liikoja tervehti kyseisen järjestön tekosia, jotka usein todellakin riistäytyvät sallitun rajalle ja joskus myös sen ulkopuolelle. Muistelen aikoinani nimitelleen näitä ihmisiä huligaaniekologeiksi tai jottain siihen suuntaan. Kaiken lisäksi pyrkimyksiltään Greenpeace muistuttaa hyvin usein luddiitteja ja erityisesti ydinenergian asioissa. Mutta meidän konkreettisessa tapauksessa heidän ekologisella innollaan on olemassa perusteita.

Nimittäin kyse on siitä, että vaikka jäänkestävä vakioporauslautta Prirazlomnaja onkin periaatteessa ainutlaatuinen (kukaan ei ole vielä nostanut öljyä niin vaikeissa olosuhteissa), sen yläosana on kuitenkin 25 vuoden käytön jälkeen toiminnasta poistettu brittiläinen porauslautta, joka on näillä näkymin rakennettu jo noin 30 vuotta sitten. Tälle vanhukselle tapahtuu koko ajan kaikenlaisia haavereita ja öljytuotannon aloituspäivää (mikä ei vielä ole alkanut) on siirretty koko ajan Venäjän Luonnonsuojeluministeriön vaatimuksesta. Minäkäisten on silloin oltava niiden rikkomusten, joiden takia on jo toista vuotta ollut jumissa itse Gazpromin kaltaisen järjestön toiminta?

Tuolloin itse Greenpeace väittää, että Gazprom olisi vakuuttanut ympäristöriskinsä jopa... 175000 dollarin summasta. Mikä on tämä luku – sen ymmärtää vertaamalla sitä kuluihin Meksikonlahden öljyynnettomuuden seurausten hoitamiseen, jotka olivat muutama miljardi dollaria. Toisaalta jäältä kerättävän öljyn teknologiaa ei yksinkertaisesti ole olemassa, paitsi jos nyt paikalle lähetetään muutama ulkomaalainen lapiomies.

Muuten Venäjän virallisen propagandan eräs äänitorvi julisti kynnisesti, että muka mitään luontoa ei Arktiksessa ole olemassa eikä asiasta kannata hölöttää. Mutta eihän se nyt ihan niinkään ole, herrat – Prirazlomnajan porauslautta sijaitsee Barentsinmerellä, joka kaikkien tietosanakirjojen mukaan on intensiivisen kalastuksen aluetta. Joku tietenkin väittää vähät koko luonnosta, mutta tässä tapauksessa saattavat kärsiä myös puhtaasti taloudelliset edut ja kärsiä todella vakavasti.

Eikä ainoastaan Venäjän edut.

Ja vielä eräs asia. Virallisen propagandan levittämän tiedon perusteella monet ihmiset ovat sitä mieltä, että Prirazlomnajan tempaus ei ollut niinkään ekologinen kuin venäjänvastainen tempaus ja sen jälkeen asettavat kysymykset: miksi hyökkäyksen (eli Pelastakaa Arktis-tunnuksen) kohteena oli nimenomaan Gazprom? Tosiasiasa Gazpromista tuli Greenpeacen protestien kohde vasta viimeisenä niistä yrityksistä, jotka suunnittelivat arktisen öljyn tuotannon aloittamista.

En lähde luettelemaan kaikkia Greenpeacen tämän aiheen tempauksia, esitän vain muutaman esimerkin. Heinäkuussa 2011 eli runsaat kaksi vuotta sitten Greenpeace-aktivistit jääkarhujen naamiopuvissa murtautuivat brittiläisen Cairn Energy-yrityksen päämajaan ja järjestivät siellä kolmen tunnin ”kotietsinnän”etsiessään muka suunnitelmaa Grönlanninmeren mannerjalustan öljyvuodon torjumiseksi, jonka yrityksen johto kieltäytyi julkistamasta. Suoraan sanoen hyvin moniarvoinen tempaus, jonka tapauksessa brittiläinen tuomioistuin asetui ekologistien puolelle.

Kesällä Belgiassa Formula-1 kilpailujen radalla Greenpeace-aktivistit kiipesivät pääkatson katon VIP-loosia vastapäätä ja levittivät tunnuksen: ”Arktis – kyllä, Shell – ei!”. Palautan vain mieliin, että Shell on brittiläis-hollantilainen öljy-yritys, eräs maailman suurimpia, mutta toisaalta kukaan ei syyttänyt Greenpeacea urheilijoiden ja yleisön turvallisuuden vaarantamisesta, brittiläis- tai hollantilaistavastaisuudesta tai toiminnasta kilpailijoiden hyväksi.

Itse asiassa viimeinen väite olisi ollut vaikea toteuttaa (vaikka Venäjän virallinen propaganda ei näe tässä mitään ongelmia), koska soitaist ekologit syystä jos toisestakin ovat jo järjestäneet mielenilmauksia maailman kaikkia suurimpia öljy-yhtiöitä – Exxonia, British Petroleumia ym. vastaan. Tuolloin Prirazlomnajassa käytetty tunnus oli täysin harmiton verrattuna esimerkiksi Exxonin Belgian huoltoasemien saartoon.

Muuten näyttää siltä, että Venäjän hallitsijat olisivat tulleet järkiinsä ja aikovat jarrutella koko asiaa. Ja siihen on olemassa syytä. Protestit Lännessä voimistuvat ja vaikka Venäjän viranomaiset eivät aio muodollisesti noudattaa Merioikeuden

Kansainvälisen tuomioistuimen päätöstä, se on kuitenkin olemassa ja sen kanssa olisi jotakin tehtävä. Mutta tämä ei ole vielä kaikki eikä edes pääasia. Väkivalta ekologia vastaan, samoin kuin myös aikoinaan Pussy Rioteja vastaan herättää tyytymättömyyttä myös Venäjän yhteiskunnassa – Internetissä ja Tvssä suoritettujen mielipidekyselyjen perusteella 40-75 % venäläisistä ei hyväksy viranomaisten toimia (vaikka valtaosa Venäjän kansalaisista ei edes aavista, että Gazprom on maailman viimeinen öljy- ja kaasuyritys, joka on joutunut Greenpeacen hyökkäyksen kohteeksi). Ilmeisesti tässä on kyse siitä inhosta, jota useat ihmiset Venäjällä kokevat sekä Gazpromia että myös itse Putinia kohtaan ja kannattaako tässä tilanteessa tätä inhoa hehkuttaa?

Mutta palatkaamme Venäjän viranomaisten mahdollisiin suunnitelmiin. On jo ilmoitettu siitä, että Greenpeacen aktivistien syyte ”merirosvouksesta” muutetaan syytteeksi ”huliganismista”. Se avaa mahdollisuuden olla viemättä asiaa oikeuteen ja vapauttaa aktivistit näinä päivinä voimaan astuvan armahduksen perusteella (tämän artikkelin ilmestymisvaiheessa ehkä koko juttu on jo suljettu). Toisaalta melkein kaikki aktivistit on jo vapautettu vakuuksia vastaan.

Tuntuu siltä, että selkkaus on päättynyt, mutta tosiasiasa se ei ole niin. Jo nyt voidaan rohkeasti väittää, että Venäjän viranomaiset ovat kärsineet uudemman ulkopoliittisen epäonnistumisen.

Greenpeacen aktivistien mieleen pidättäminen kiinnitti vain heidän tempaukseensa entistä enemmän huomiota, kuin mitä he itse ilmeisesti suunnittelivat. Pilattiin suhteet Hollantiin eli maahan, jonka kautta kulkee merkittävä osa Venäjän vientiöljystä, mikä on tietenkin tärkeä asia meidän korkea-arvoisille kauppamiehille. Mutta tärkein asia on kuitenkin se, että ulkomaalaiset ja myös Venäjän omat kansalaispiirit uudemman kerran vakuuttuivat siitä, että Venäjän viranomaisten toimet eivät perustu lakiin ja ovat täysin riippuvaisia ”monarkin” oikuista. Valitettavasti yksikään Venäjän vihaaja ei voi aiheuttaa suurempaa vahinkoa maamme arvovalle kuin Kremlin asukit. Vain yksi asia olisi pitänyt muistaa koko tässä jupakassa: Gazpromin kaupalliset edut eivät ole samoja kuin Venäjän kansalliset edut.

Sergei Skvortsov, NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Näkymä Muurmanskista vuonon yli tuntureille. Muurmanskin satama ja merialueet pysyvät läpi vuoden sulana Golf-virran ansiosta. Tämä arktinen Barentsin alue on ekologisesti hyvin haavoittuva.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Kansalaiset herätkää!

Meitä on kusetettu ja kusetetaan edelleen. Valtiovarainministeri valittaa, että tulevaisuudessa rahat eivät riitä eläkkeiden mak-suun. On ylisuuria eläkkeitä yms. On aivan selvää, että eläkelaitosten, valtionyhtiöiden ja kaupunkien johtajien ylisuuret palkat vaikuttavat asiaan ratkaisevasti.

Siksi ehdotan, että eläkelaitosten, valtionyhtiöiden, kaupunginjohtajien, eduskunnan ja hallituksen palkkiotoimikunnissa pitäisi olla vähintään puolet tavallisia kansalaisia kuten työläisiä, työttömiä, eläkeläisiä, opiskelijoita ja vammaisia jne. Lisäksi eläkeyhtiöiden ja valtionyhtiöiden kokouspalkkiot pitäisi puolit-

taa. Minusta olisi myös oikein, että ne, jotka maksavat työpalkastaan eläkemaksuja, saisivat myös valvoa, kuinka heidän eläkerahojaan käytetään.

Nykyisin eläkelaitosten ja valtionyhtiöiden hallituksissa istuvat vain eduskunnan nimittämät opineet, jotka ovat oikeudenmukaisuuden ja kohtuullisuudentajun menettäneitä sätkynukkeja. Jäsenet näihin hallituksiin voitaisiin yhtä hyvin arpoa eri puolelta Suomea. Näin taattaisiin tasapuolinen edustajuus maan kattavasti.

Ja vielä reilu Benin motto: ”Palkkaerot lisäävät hyvinvointia.”

**Sakari Kuismen
Helsinki**

Julkinen ja yksityinen terveydenhuolto

Minulle on tapahtunut tässä parina kolmena viime vuotena yksi vanhenemiseen liittyvä ilmiö. Lasiainen on irronnut silmistä sillä seurauksella, että olen joutunut silmäleikkaukseen. Toinen silmä on nyt juuri äsken leikattu.

Ensimmäisen irtoamisen yhteydessä kävin terveysasemalla, josta sain lähteen silmäklinikalle. Siellä silmä tutkittiin hyvin asiantuntevasti ja perusteellisesti. Kuukauden kuluttua kävin tarkastuksessa yksityisellä silmälääkäriillä, mutta laskusta maksoin vain julkisen puolen maksun. Tämä perustui julkisen ja yksityisen väliseen sopimukseen. Näin tapahtuu ensimmäisellä kerralla. Sen jälkeen täytyy vuosittain käydä omalla kustannuksella yksityisellä lääkärillä tarkastuksessa.

Sitten irtosi toisestakin silmästä lasiainen, josta kävin yksityisellä vastaanotolla. Ja sitten alkoivat ongelmat silmässä. Kävin useammallakin yksityisellä silmälääkäriillä tänä vuonna ja päädyin lopulta yksityiselle silmäklinikalle, jossa todettiin, että silmä pitää leikata siihen syntyneen reiän vuoksi. Lasku leikkauksesta olisi ollut 2 600 euroa. Yksi näistä silmälääkäreistä sanoi minulle, ettei lasiaisleikkauksia tehdä silmäklinikalla (HYKS). No se oli propagandaa yksityisen puolen hyväksi. Vaadin kuitenkin päästä julkiselle puolelle leikkaukseen, johon minulla on oikeus. Sain lähteen elokuussa ja nyt on leikkaus tehty. Ei tuo nyt kovin pitkä aika ollut, vaikka mi-

nulle sanottiin yksityisellä klinikalla, että siihen voi mennä runsaasti yli puoli vuotta.

Silmäklinikalle on tietysti jatkuva tungos ja siellä joutuu odottamaan kauankin vastaanotolla, jossa kävin kaksi kertaa ennen leikkausta. Mutta hoito ja asiantuntemus on kiitettävää. En voi valittaa mistään muusta kuin pitkistä odotusajoista. Se ei ole silmäklinikan vika, vaan maan terveydenhuollon vääristä suuntauksesta yksityisen sairaanhoidon suosimiseksi. Pitkät odotusajat ovat tosiasia, koska julkiseen terveydenhuoltoon ei panosteta niin kuin pitäisi.

Leikkaussalin koko henkilökunta oli hyvin ystävällistä ja asiantuntevaa ja antoi hyvät ja pätevät hoito-ohjeet toimenpiteen jälkihoitoon. Kaikki kiitos heille.

Hyvä terveydenhuolto on jokaisen ihmisen perusoikeus eikä sillä saa keinotella. Sen tulee olla julkista verovaroin kustannettua. Suuntaus yksityiseen terveydenhuoltoon on väärä, sillä sairaiden ihmisten kustannuksella ei saa kerätä voittoja. Yksityisen sairaanhoidon suosimisella jäävät heitteille ne ihmiset, joilla ei ole varaa maksaa kalliita lääkärinpalkkioita, tutkimuksia ja hoitoja. On huomioitava sekin, että julkisen ja yksityisen puolen lääkäreiden ja hoitohenkilökunnan koulutus tapahtuu julkisin varoin. Yksityinen puoli siis hyötyy yhteiskunnan verovaroin kustannetusta koulutuksesta. Tämä on moraalisesti täysin väärin.

Tarja Männikkö

Lenin–patsas kaadettu Kiovassa!

Nyt kaikki suomalaiset paheksumaan ja kommentoimaan kun Ukrainan pääkaupungissa on tehty ilkivaltaa. Suomelle itsenäisyyden antanut Lenin on joutunut hyökkäyksen kohteeksi. Eikö millään ole enää väliä?

Asialla on, nimittäin jos on uskominen näitä Tampereen mielenosoituksen tuomitsijoita, rosvojoukko, huligaanit tai mitkä rettelöitsijät lienevätkään. Ei muuta kuin putkaa linnaa vankilaa mokomille Leninin häpäisijöille.

Eikö Ukrainan nuorisolla muuta tekemistä ole kuin tuhota nyt näin yhteiskunnan omaisuutta ja veronmaksajat tietysti joutuvat maksamaan koko riehumisen lystin, vai mitä. Lähteä nyt riehumaan päiväkausiksi laillista esivaltaa vastaan – menisivät töihin ja vaikka ruokaa jakamaan köyhille ukrainalaisille. Tietysti ovat herrojen hemmoteltuja kakaroita jotka aikansa kuluksi ha-

jottavat paikkoja.

On päivänselvää, että kaljapussijengi on Leninin patsaan kaatamisen takana. Mitä varten ne oikein mellakoivat kun kaljaan näyttää rahaa riittävän – aikansa kulkusi varmaankin! Missä on nuorison moraali kun ei kunnioiteta arvoja ja ei muuta tehtäisi kuin kapinoitaisiin. Ukrainassakin jo viikkokausia mellakoineet – onko ihme jos talous on kuralla kun ei viitsitä töitä tehdä vaan riehutaan hivin vuoksi kaduilla.

Harmi vain kun menivät kaatamaan sen Leninin patsaan. Olisi ollut niin helppo taas sälyttää kaikki ilkivallan teot ja mellakoinnit kommunistien niskaan. Ne kun ei muuta osaa tehdäkkään kuin riitaa haastaa joka paikassa ja yrittää saada kaaosta aikaan. Ja ne kommunistiresukat eivät edes ymmärrä, että vaaleilla valittua esivaltaa vastaan ei pidä nousta, sillä onhan kansa heidät

valinnut ajamaan tasapuolisesti ihmisten asiaa.

Täällä Aamulehden blogissa on heti aloitettava voimakas paheksuskampanja ja ehdotan, että kii-vaimmat Tampereen mielenosoituksen tuomitsijat laittavat alulle adressin jossa paheksutaan ja tuomitaan jyrkästi Lenin-patsaan kaataminen. Adressi toimitetaan ulkoministeri Erkki Tuomiojalle joka sen aikanaan luovuttaa Ukrainan päättäjiille. Olen lähes shokissa ja erittäin masentunut – itsenäisyys on minulle pyhä asia ja nyt sen meille antanutta Leniniä on häpäisty ja samalla on häpäisty koko Suomen kansaa.

Tehkää jotain, pyydän, te jotka ymmärrätte paheksua aina kun on paheksumisen paikka ja olette innolla puolustamassa esivaltaa. Odotan kiitollisuudella kannanottojanne.

**Hannu Tiainen
Aamulehden blogikirjoitus**

Demarisosialismia

Kalevi Sorsa kuittasi 1970-luvulla kommunistien sosialismiväätimukset: ”Ei se tämän kummempaa ole” tarkoittaen Suomen silloista yhteiskuntaa. **Mauno Koivisto puolestaan piti parempana ”hyvinvointivaltiota”.** **Kommunistit ovat tyytyneet toistelemaan tätä tunnusta.**

Leninin mukaan Marx ja Engels asettivat vasta sosialistisen teorian kulmakivet. Nykyiset kommunistit keskustelevat näiden kulmakivien päälle syntyvän virtuaalisen sosialismin tapettien väreistä. Sosialismin teorian kehittämiseen ei ole yhdeltäkään kommunistiselta puolueelta liiennyt voimia eikä varoja. **J.V. Stalin on todennut ker-**ran, että meidän on kehitettävä teoriaa, muuten meille tulee ”kuolema, kuolema.” Teoria jäi kehittämättä, mutta kuolema korjasi Neuvostoliiton.

Lokakuun 1917 Venäjän sosialistinen vallankumous oli ainut-kertainen tapahtuma maailman historiassa. Kaikkien länsieurooppalaisten kommunististen puolueiden sosialismitavoitteet perustuvat Neuvostoliiton olemassaoloon. Ilman Neuvostoliittoa sosialistinen vallankumous Euroopassa porvarillisten valtioiden keskellä oli jo ajatuksena mahdottomuus. Porvaristo ei ole unohtanut virhettään sal-

liessaan Venäjän vallankumouksen omien keskinäisten kiistojensa vuoksi.

Porvariston ideologit ovat kehittäneet psykologisen sodan-käynnin huippuunsa tehdäkseen sosialismin mahdollisimman vastenmieliseksi jopa siltojen alla asuville kerjäläisille. Hekin kokevat itsensä vapaiksi vapaan markkinatalouden aiheuttamista pikku puutteista huolimatta. Aseellinen vallankumous on mahdollinen erittäin heikosti järjestäytyneessä, takapajuisessa valtiossa kuten Batis-tan Kuubassa, jossa yläluokasta lähtöisin olevat nuoret aloittivat vallankumoukseksi kasvaneen kapinan, aseinaan pienoiskivääreitä ja haulikoita.

Aseettomasta joukkovoimalla toteutetusta vallankumouksesta on ainakin kaksi esimerkkiä. Ei sosialistisia, mutta mahdollisia myös niissä. Britit karkotettiin Intiasta Mohandas Gandhin johdolla. Ja hurskaan Ajatollah Khomeinin innoittamat aseettomat joukot karkottivat USA:n tukeman Persian shaahin.

Kokoomuspuolue ja muut oikeistovoimat Euroopassa valmis-televat vallankumouksellista tilannetta. (Lue Marxin puhe vapaa-kaupasta Brysselissä.) Mutta vallankumousta varten tarvitaan paitsi vallankumouksellinen tilanne myös

tietoinen järjestäytynyt taistelua johtamaan kykenevä johto. Vähäisemmätkään työt eivät suju ilman pätevää johtoa. Leninillä oli herttainen lausunto ”työmiehen känsäisen käden kumartamisesta.”

Sosialidemokraattiset puolueet muuttuivat Venäjän vallankumouksen aikoihin demareiksi, porvariston apupuolueiksi, luopuen vallankumoukseen suuntautumisesta parlamenttipuolueiksi. Ilman demareita porvariston valta ei nykyään olisi mahdollista. Mutta se ei ole demareiden vika, että Neuvostoliiton kommunistinen puolue luopui proletariaatin dikta-tuurin välttämättömyydestä ja Leni-nin käsitteestä valtiosta valtaapitä-vän luokan aseena vastustajien alis-tamisessa.

NKP:n johtavat teoreetikot, ukrainalaisen pääsihteerinsä johdolla, ”kehittivät” opin koko kansan valtiosta. Näin valtio onnistuttiin ”kuoleennuttamaan” ihan Marxin nimeen vannoen vaikka Neuvostoliitto oli kansainvälisen porvariston saartama. SKP ja muut länsieuroopalaiset puolueet siirtyivät sujuvasti NKP:n johtoa seuraten demarivoitseen parlamentarismiin.

”Hallituksessa voi puolustaa parhaiten työväenluokan etuja.”

**Viljo Heikkinen, 9.12. 2013
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti**

Rahvaan vastarinta

Mietin politiikkaa. Suurvaltapolitiikkaa. Maailmanpolitiikkaa. Yritän ymmärtää. Yritän erottaa itsestäänselvyydet ja latteudet tärkeistä ydinhuomioista. On olemassa useita erilaisia maailmankuvia. Useita lähestymistapoja. En ole oikein yhteenkään tyytyväinen. Jotkut oikeistolaiset selitysmallit ovat samanaisesta julman realistisista että tarkoituksellisesti vääriselitystä. Monet vasemmistolaiset selitykset taas ovat joko liian leväperäisiä tai liian kiihkeitä.

Minä etsisin mieluummin käytäntöön perustuvaa mallia. Hannu Taanila haukkuu Neuvostoliiton mallia vulgäärimarxilaiseksi. Mutta käytännöllinen on aina rahvaanomaista. Se on ainoa marxilaisuus

mikä minua kiinnostaa.

Minun näkemykseni lähtee yhteisökuvasta ja vasta sen jälkeen tulee ihmiskuva. Kapitalismissa vahvat ja röyhkeät urokset muodostavat ryhmiä, jotka hallitsevat muiden kustannuksella. Vastakkain eivät ole niinkään taloudelliset ja poliittiset oikeudet vaan pienen ryhmän lyhytaikainen etu ja koko yhteisön pitkäkestoiset tarpeet. Harvojen tai monien mahdollisuus omien toiveiden toteuttamiseen.

Ihmiskuva taas kertoo siitä, miksi me milloinkin käyttäydymme milläkin tavalla. Ihmisellä on sekä yhteisöllinen taipumus että itsekäs taipumus. Molemmat ovat tärkeitä selviytymisen kannalta. Terveessä kulttuurissa niiden välillä on jonkinasteinen tasapaino. Kapitalistinen malli pyrkii ensin estä-

mään yhteisön valvonnan ja sen jälkeen se yrittää korvata sen sellaisella versiolla, joka valvoo pienen ryhmän etuja.

Vastarinta kapitalismille on nimeltään kommunismi. Siihen on tyydyttävä, kunnes löytyy joku muu toimiva vastarinnan muoto. Vastarinnan historiasta oppiminen on ratkaisevan tärkeää. Vaikka ei ole mitään uutta auringon alla, on silti yhä uudestaan formuloitava vastarinnan ohjelma.

Ihmiset ovat ahdistuneita. Media on usein tämän ahdistuksen lähde. Neuvottomat ihmiset ovat alttiita erilaisille iskulauseille, joiden tarkoitus usein on hämärtää eikä valaista. Kapitalistisen median tarkoitus on estää todellisen vastarinnan pääseminen julkiseen kes-

kusteluun. Sitten, kun vastarintaa esiintyy, on median tehtävä lannistaa se. Ihmiset samaistuvat voittajiin. Voittajan media tuntuu aina uskottavalta.

Jo pelkästään Yhdysvaltojen ydinasemonopolin murtaminen oli kaikkien niiden uhrausten arvoinen, jotka kommunistit tekivät. Ilman sitä moniarvoisuus tai vastarinta ei olisi mahdollista. Ei pidä kuitenkaan ajatella, että Yhdysvallat tai EU olisi jokin hirviö. Sen valta saat-taa perustua väkivaltaan, mutta ei sitä voisi ylläpitää, jos sille ei löytyisi kannatusta. Monien mielestä vapaa markkinatalous kaikkine puutteineenkin on hieno asia.

Radikaalin vasemmiston näkökulmasta on hyvä asia, että on selkeästi määriteltävä vastustaja. Eihän elämä olisi mielenkiintoista, jos kaikki olisi helppoa. Yhdys-

valtojen toiminta ja sen tehokkuus kertoo siitä vastuksesta, jota inhimillinen, yhteisöllinen ja vallankumouksellinen toiminta synnyttää. Sen voima on hyvä mittari poliittiselle työlle.

Tuntuuko vastustaja liian suurelta? Tuntuuko asetelma masentavalta? Kyllä tuntuu. Ja kuitenkin ainakin kommunisteilla on käytössä hyviä historiallisia esimerkkejä. 1. Neuvostoliitto kesti historian suurimman sotilaallisen hyökkäyksen. 2. Se kesti myös kaiken kylmässä sodassa sen päälle vyörytetyt kepposet. 3. Lopulta se purki itse itsensä. Neuvostoliiton ansiosta meillä on käytännöllinen esimerkki, jonka onnistumisista ja virheistä me voimme oppia. Se on ison ilon aihe.

**Tauno Auer
29.11.2013**

Tukea **Kansan**äänelle

Jorma Kangasniemi 13 e, Juha Kieksi 10 e, Hannu Kautto 20 e, Tarja Männikkö 31 e, Heikki Männikkö 31 e, Larmo Lehtola 10 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 7 e, Haagan flikka10 e, Eira Kärki 30 e, Veikko Väisänen 30 e, Esko Auervuolle 20 e, Paavo Heikkinen 25 e, Jaakko Ahvola 40 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Konferenssi eurokriisistä

Ateenassa järjestettiin 30.11.-1.12.2013 kansainvälinen konferenssi velasta, kansallisesta rahasta ja demokratiasta. Konferenssin järjesti nopeasti kasvava EPAM-liike <http://epam-hellas.gr/>. Konferenssin puhujina oli taloustieteilijöitä, historiantutkijoita, journalisteja sekä poliittisten liikkeiden edustajia Islannista, Ranskasta, Italiasta, Espanjasta, Suomesta, Britanniaista, Irlannista, Venäjältä, Romaniaasta ja Kreikasta.

Konferenssi oli suuri menestys. Oli historiallista, että kymmenestä maasta oli koolla tutkijoita sekä järjestöjen ja puolueiden edustajia, jotka sekä analysoivat meneillään olevaa eurokriisiä, että esittävät ratkaisuehdotuksensa, jotka perustuvat tulevaisuuteen ilman euroa ja EU-jäsenyyttä.

Erityisen historiallista on, että valtaosa osallistujista tuli Väli­meren maista, joista ei ole totuttu kuulemaan ääniä, jotka vaativat irtautumista eurosta ja EU:sta. Konferenssiin osallistuvia yhdisti myös se, että niitä ei voida kutsua ääri­nationalisteiksi, rasisteiksi tai populistieiksi

Kreikan taloudellinen ja yhteiskunnallinen kriisi on syvä. Muut euromaat tulevat kuitenkin samaa tietä. Kansallisomaisuuden yksityistämisen ja työttömyyttä yhä pahentavien leikkausten lisäksi kreikkalaisten edessä on laaja yksityisomaisuuden siirto niiltä monilta, jotka eivät pysty maksamaan nopeasti ja suuresti korotetuja kiinteistöveroja.

Veteraanidiplomaatin arvio Kreikan tulevaisuudesta oli synkkä. Hänen mukaansa laajat yksityisomaisuuden haltuunotot johtavat avoimeen väkivaltaan ja Kreikassa toimivan EU-hallinnon kaatumiseen. Tätä tulee arvion esittäjän mukaan seuraamaan uuden perustuslain laatiminen ja Kreikan siirtyminen omaan rahaan. Puhuja piti arvioimaansa tulevaa väkivaltaa äärimmäisen valitettavana ja seurauksena EU:n määräämästä politiikasta.

Suomessa ei ole totuttu kuulemaan niin kovaa kieltä EU:n vallasta ja europoliitikan seurauksista, kuin mitä konferenssin jotkut osallistujat käyttivät. Ateenan konferenssi oli merkittävä askel laajan yhteistyön rakentamisessa. Tuleva suunnan muutos tarvitsee avoimempaa informaatiota ja tiedon levittämistä vaihtoehtoista. Aito demokratia syntyy keskustelusta.

Kreikkalaisia on suomalais­ten tavoin peloteltu, että ilman euroa ja EU-jäsenyyttä he jäävät Euroopan ulkopuolelle! Kreikka on aina ollut Euroopassa ja tulee siellä pysymään. Sama on Suomen tilanne.

Italialialainen taloustieteilijä Antonio Galloni totesi kreikkalaisille: ”Kun te lähdette ulos eurosta, te löydätte heti monia ratkaisuja taloutenne järjestämiseen. Eurosta lähteminen on pikkujuttu. Se on romahduksen vaihtoehto”.

Lisätietoja: Antti Pesonen p.0400-565 36

Aiheeton lasku

Eilen sain karhukirjeen, pitäisi maksaa kaksi pilleripakettia, joita en ole tilannut. Olen tilannut toukokuussa näyte-erän Konjam pillereistä, en muuta. Olen 5.12.2013 informoinut kuluttaja-asiamiestä Fennotuonti Oy:n ja Aléktumin toimitatavoista. Odotan hänen ryhtyvän asian vaatimiin toimenpiteisiin. Googlen sivuilta, hakusanalla Fennotuonti löytyy mielenkiintoisia asioita.

Reino Welling Jämsänkoski

Taistelut siirtyvät Ukrainaan ja Valko-Venäjälle...

Jatkoa sivulta 13

tokenetta. Neuvostojoukkojen luvut olivat 6,1 milj. sotilasta, 89000 tykkiä ja kranaatinheitintä, 2000 raketinheitintä, 4900 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä sekä 8500 lentokonetta. Juuri tässä vaiheessa neuvostojoukoilla oli väliaikaisesti vähemmän ps-voimia, koska menetykset vuoden -43 suurissa operaatioissa olivat suuret. Silloin viiden panssariarmeijan voimin keskitettiin painopistesuuntiin suuria panssarivoimia, jotka raivasivat tietä jalkaväelle.

Puolustuskomitean kokouksessa tehtiin päätös, että talven ja kevään aikana aloitetaan operaatiot Leningradista Mustalle Merelle ulottuvalla linjalla painopisteen ollessa Neuvostoliittolais-saksalaisen rintaman sivustoilla. Tämän mukaisesti Ukrainassa edetään valtakunnan rajalle ja vapautetaan Krim.

Pohjoisessa vapautetaan Leningrad ja edetään Itämeren tasavaltojen rajalle.

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:
Marsalkka **Žukovin** muistelmat, Marsalkka **A.Vasilevski:** Elämäni työ, Marsalkka **K. Rokossovski:** Sotilaan velvollisuus,
APN: Toisen maailmansodan aattona,
Albert Axel: Stalin sodanjohtajana,
Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta,
Boris Solovyov: The battle of Kursk, APN 1973
Sovjetskaja Rossija (72/13) liitteen ”**isänmaalliset kirjoitukset**” (13/13), **Andrei Raisfeldin** artikkeli ”**Zitadellen romahdus**”.
Helge Seppälä: Taistelu Leningradista ja Suomi

Kokouksia ja tapahtumia

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen PUUROJUHLA

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 su. 29.12.13 alk. klo 14.00. Ohjelmassa mm. Puheenvuorot: Pekka Tiainen sekä eurovaaliehdokkaat : Rita Dahl ja Tommi Lievemaa; järjestöväen ohjelmaa ja tietenkin puuroa, glögiä, voileipiä ja kahvia

Tervetuloa kaikki paikalle

Haluatko VAIHTOEHTOISTA tietoa?

Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden listojen ja purkkien postia, joita välitän tekemilleni listoille jonkin verran valikoiden. Periaatteena on välittää tietoa, jota ei ”hesari” julkaise. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B 06650 Hamari, puh. 040 5523099

”Pyhäkoulu” jatkuu

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tieteel-liseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa työlemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikkein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme Marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin kahden viikon välein. Opintotilaisuudet kokoontuvat Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL**

”Pyhäkoulu” jatkuu jälleen sunnuntaisin v. 2014 helmikuusta lähtien (tark. ajankoht. myöh.). Jatkamme **historiallisen materialismin** käsittelyä teemoilla: (1) **Strategia ja taktiikka** (2) **Uskonto ja sen funktio luokkayhteiskunnassa.** (3) **Sosialistisen ja kommunistisen yhteiskunta­muodostuman perusteet.** Opinto-aineistoksi sopivia perusteoksia ovat **Viktor Afanasjev: ”Filosofian alkeet”, Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti , sekä Viktor Afanasjev: tieteellisen kommunismin perusteet.**

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa **Juche-aatteesta!**
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT tiedottaa

SFT:n opintoillat jatkuvat seuraavasti: 14.1.14, 11. 2.14 ja 11. 3.14 sekä 13.5.14 alk. aina klo 17.00 Pitopaikaksi pyritään saamaan tuo kirjasto kymppin opintotila. Paikka varmistuu tammik. alussa. Jatketaan perehtymistä Vanhan Työväenpuolueen historiaan mm. Viaporin kapinaan ja siihen liittyviin tapahtumiin.

SFT kutsuu järjestöjä ja tovereita luokkasodan alkamisen vuosipäivänä su. 27. lippuineen kunniakäynneille seuraavasti:

-kello 12.00 Malmin hautausmaan pääportille josta siirrymme viime sotien aikana te­loitettujen sodan ja fasismin­vastustajien haudalle sekä Punaisten haudalle.

-kello 16.00 Helsingin Eläintarhaan Punaisten Valtakunnalliselle muistomerkillle. Pienimuotoiset tilaisuudet joka koostuvat puheesta ja kukkien laskusta.

Kansanääni
Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30 (kesä-heinäkuun kesätauolla)

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI0855411420027966

PAINOPIIKKA:
Salon Lehtitehdas

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Muinainen ilmastonmuutos autioiti Pohjolan-entä nykyinen?

Matti Klinge kertoo uudessa ”Tuhoutuiko Rooma?” päiväkirjassaan (Siltala, Latvia 2013) mielenkiintoisesta Uumajan yliopiston emeritusprofessori Bo Gräslundin sinänsä ”aina” tunnetusta vuosien 536-537 jaa. ilmastokatastrofista (Kung. Skytteanska samfundens årsbok Thule, 2012). Kronikoitsijat ovat kirjoittaneet tästä vuodesta, jonka aikana aurinko musteni, menetti säteilyvoimansa eikä muodostanut varjoja, ja sen jälkeisistä kosteista, hyvin kylmistä katovuosis- ta, yleisestä kurjuudesta.

Kuva: Heikki Männikkö

Ilmaston puolesta porukka on ollut aktiivisesti liikkeellä. Tämä iso ”Ihmistulva-tapahtuma” ilmastolain puolesta järjestettiin 2.9.2009

Ihmisistä riippumattoman ongelman pystyi luonto itse korjaamaan.

Moderni tutkimus on havainnut, että myös Kiinan lähteet kertovat ilmastokatastrofista tuona ajankoh- tana. Myös Grönlannin ja Antark- toksen jääkairaukset ovat tuoneet esiin tuon ajan vulkaanisen sulfaa- tin määrät. Nyt Gräslund liittää nä- mä tulivuorenpurkauksista tunte- mamme seikat niihin arkeologi- siin havaintoihin, joissa osoitetaan 500-luvun loppuun suuri kulttuuri- murros.

Monilla paikoin villiintyivät vanhat peltoalueet uudestaan ja tunnetaan tuhansittain autioi- tuneiden talojen kiviperustuksia Gotlannista, Öölannista, sekä su- urista osista Itä- Göötan- maata ja pohjoista Hälsinglandia. Nyt on havaittu, että samainen au- tioituminen koski koko Pohjolaa. Hetkessä vakituinen asutus supistui puoleen, keskisen rautakauden no- pea väestönkasvu kääntyi laskuun. Metsät peittivät jälleen viljelys- ja laidunmaita.

Gräslund sitoo tämän vai- heen sekä Eddan että Kaleva- lan kuvauksiin Auringon vangit- semisestä kiven sisään ”kolmek- si talveksi ilman kesää välissä”. Po- hjoiset kansat näyttävät uhran- neen kaiken kultansa ja hopeansa lepyttääkseen ”taivahan vallat”. Mi- ten laajalle tämä auringon vaiku- tus levisi, ei näytä olevan vielä tie- dossa. Ilmeisesti eteläisemmät al-

ueet selvisivät vähällä, kun poh- joisessa koettiin ankara ilmasto- ja nälkäkatastrofi. Kuitenkin tästä ihmisen toimista riippumattomasta vaiheesta toivuttiin aikanaan. Toi- sin on nykyisen ilmastonmuutok- sen uhkan kanssa, joka johtuu ih- misen toiminnasta.

Varsovan ilmastokokous: Ei tullut takkia, tuskin edes tuluskukkaro.

Varsovan ilmastokokous päättyi lai- hoin tuloksin. Tavoitteena oli ede- tä kohti sitovaa ja kunnianhimois- ta kansainvälistä ilmastositomus- ta. Näin ei tällä kertaa tapahtunut. Maat eivät saaneet sovittua kunnol- la edes siitä, miten ja milloin pääs- tövähennystavoitteet tulisi ilmoit- ta tulevaa ilmastositomusta var- ten.

Paikoin vaikutti siltä, että neuvotteluita kelataan taak- sepäin. Japani ilmoitti laskevasa päästövähennystavoitettaan. Aust- ralia päätti heikentää omaa ilmas- tolainsäädäntöään. Kanada ilmoit- ti irtautuvansa Kioton pöytäkirjas- ta. Ja samaan aikaan kokouksen puheenjohtajamaa Puola keskityi puolustelemaan omaa kivihiilen käyttöään.

Ilmastonmuutos on kenties suurin ihmiskuntaa koskaan koh- dannut haaste. Ilmastonmuutos nostaa maapallon keskilämpötilaa. Lämpenemisen vaikutukset vaihtel- evat alueittain: merenpinta nou- see, luonnon monimuotoisuus kär- sii, sadot heikkenevät, trooppiset

taudit leviävät ja äärimmäiset sääil- miöt, kuten tulvat ja kuivuuskaudet, yleistyvät.

Ilmastonmuutos ei ole pelk- kä ympäristökysymys, vaan ennen kaikkea oikeudenmukaisuuskysy- mys. Suurin syy ilmastonmuutok- seen ovat rikkaiden teollisuusmai- den kasvihuonekaasupäästöt, mut- ta sen seurauksista kärsivät eniten kehitysmaiden köyhät.

Klassinen teollisuusmaiden ja kehitysmaiden välinen kui- lu syveni ja epäluottamus kas- voi. EU ei pystynyt tällä kertaa viemään neuvotteluita eteenpäin, eikä mistään muualtakaan löyty- nyt ilmastojohtajuutta. President- ti Obama ei ole onnistunut täyt- tämään häneen kohdistuvia odo- tuksia Yhdysvaltojen suhteen. Kii- na ja Intia estävät kehittyville maille esitetyt päästövähennystavoitteet. Pettymysten sarja on vuodesta toi- seen sama. Rahaa on, mutta on eri asia, mihin se laitetaan. Valtiot tuke- vat ympäristölle tuhoisaa öljy- ja hiiliteollisuutta moninkertaisesti il- mastorahoitukseen tai uusiutuvaan energiaan nähden.

Varsovan kokouksessa olisi pitänyt sopia askelmerkeistä ja aikatauluista kohti sitovaa ilmasto- sopimusta vuodelle 2020 Pariisin il- mastokokouksessa vuonna 2015. Mitään merkittävämpää ei saatu sovittua ja tie Pariisiin näyttää vielä aiempaakin vaikeakuluisemmalta. Päättäjät eivät ota vastuuta tämän vuosisadan suurimmasta uhasta.

Neuvotteluissa teollisuus- maat olisivat voineet saada asioi- ta eteenpäin, jos olisivat oikeuden- mukaisuuden nimissä sitoutuneet kunnianhimoisiin päästötavoitteisi- in ja varojen osoittamiseen köyhille maille ilmastonmuutoksen torjun- taan ja sopeuttamiseen. Vaan mitä tapahtuikaan jo heti aluksi: Austr- alia ilmoitti, ettei osallistu köyhien maiden rahoitukseen. Japani totesi, että eivät vähennäkään päästöjään aiemmin sovitusti, vaan lisäävät niitä vuoden 1990 tasosta. USA esti lopulta edistymisen monissa avainkysymyksissä tehokkaasti. Puola isännöi kokousta sponsoroi- neita energiayrityksiä hyvin, ilmas- tokatastrofin edessä haavoittuvim- pia maita hyvin heikosti.

Ilmastokatastrofia eivät pysäytä sellaiset päätöksentekijät, jotka alis- tuvat palvelemaan fossiiliteollisuut- ta.

Toimitti: Antero Nummiranta

Lähteet: Ilmasto.org, Maan ystävät, Ympäristöministeriö

WW-nuoret tuomitsevat Ukrainan uusfasistit

Yhdysvaltalaisen Workers World-puolueen nuoret tuomitsevat Ukrai- nan Svobodan järjestöjen uusfasististen ainesten kasvaneen aktiivi- sen roolin Kiovan mielenosoitusliikkeessä. ”Ukrainan varakkaimpien piirien johtamissa mielenosoituksissa vaaditaan maan poliittista ja ta- loudellista lähentymistä imperialistiseen Euroopan unioniin”, todetaan Workers World-puolueen nuorten kannanotossa.

Mielenosoituksia Kiovassa

Joitakin aikoja jatkuneiden mielenosoitusten osanottajamääriä on huomattavasti liioiteltu. Samoin kolmella läntisen Ukrainan alueella julistetusta yleislakosta ei ole tehty havaintoja. Mielenosoitukset alkoi- vat alun perin sillä perusteella, että Ukrainan johto ei suostunut allekir- joittamaan orjuuttavaa assosiaatiosopimusta EU:n kanssa.

Vandalismia

Kiovasta saatiin surullisia uutisia. Tuholaiset ovat raastaneet alas ja rik- koneet sodan jälkeen pystytetyn V. I. Leninin patsaan. Jos joku ei ole tähän mennessä ymmärtänyt, että tässä teossa edustaa itseään niin sanottu Vapaus-puolue, niin katsokoon vain sen kantajoukkoa ja pai- nakoon muistiin sen aktivistien tekemä ilkivalta. Tänäpä he hävittävät patsaita, huomenna on täysin mahdollista, että he hävittävät toisin- ajattelevia.

Omasta ja NKP:n johdon puolesta ilmaisen myötätuntoni kiovalai- sille ja ukrainalaisille kommunisteille sekä kaikille Ukrainan kansalai- sille, joille tiet aidon demokratian ihanteisiin ja sosiaaliseen oikeuden- mukaisuuteen ovat muisto yhteisestä historiastamme. Uskon, että Le- ninin muistomerkki tullaan piakkoin pystyttämään uudelleen entisel- le paikalleen. Häpeä vandaaleille!

Sergei Skvortsov, 9.12.2013
NKP:n pääsihteeri

Ukraina vaarassa

Ukraina on joutunut Euroopan Unionin ja Yhdysvaltojen hyökkä- yksen kohteeksi. Aseita ei ainakaan vielä uskalleta käyttää, mutta sekin lienee viimeisessä vaiheessa keinovalikoimassa. Yh- dysvallat sijoitti valtavia dollarimääriä oranssivallankumoukseen. Mielenosoittajille maksettiin palkkaa, propagandaa tuli tuutin täydeltä. Kaiken lopputuloksena oli kuitenkin fiasco,dollarit me- nivät Kankkulan kaivoon, vai olisiko parempi sanoa Kiovan kai- voon.

Yhdysvaltalainen imperialismi apunaan uskollinen EU eivät helpol- la tunnusta tappiotaan. Naton ja EU:n Venäjän ympärille suunnittele- maan saartorenkaseen pitäisi saada Ukraina mukaan keinolla millä hyvänsä. Eivät ns. lännen demokratiat ole huolissaan ukrainalaisten demokratiasta tai hyvinvoinnista. Lännen propaganda on harhautta- nut osan ukrainalaisia lähtemään kaduille ajattelematta seurauksia. Jokin vapaakauppasopimus EU:n kanssa luultavasti lopettaisi Ukrai- nan maatalouden. Seurauksena olisi maatalousvaltaisessa maassa val- tava työttömyys.

Suomalaiset voisivat kertoa miten käy kun uskotaan EU:n seireeni- lauluihin. Palauttakaamme mieliin mitä meille luvattiin ennen EU kan- sanäänestystä. Suomen piti olla nettosaaja jatkuvasti, viime vuonna maksoimme yli 600 miljoonaa euroa EU:lle, jotta saamme sieltä mi- tä lapsellisimpia direktiivejä. EU:n piti poistaa työttömyys Suomesta ja elämän piti olla pelkkää ruusuilla tanssimista. Hyvät satujen kerto- jat menestyvät joskus. Toivottavasti järkevyyt ja totuus voittavat Uk- rainassa.

Pahoja enteitä on ilmassa.

Yhdysvaltain varaulkoministeri Viktori Nuland uhka- si Ukrainan hallitusta torstaina Euroopan turvallisuus ja yhteistyö- järjestön kokouksessa. Nulandin mukaan koko maailma seuraa Ukrai- nan tapahtumia. Nuland sanoi että Ukrainan hallitus voi joko vastata kansansa odotuksia, tai saattaa maansa kaaokseen ja väkivaltaan. Tä- mä on törkeää itsenäisen valtion sisäisiin asioihin puuttumista. Kyllä Yhdysvallat on edelleen Israelin ohella maailman vaarallisin valtio. Ih- miskunnassa onneksi kummankin valtion vaikutusvalta supistuu kai- ken aikaa. Kohta ei Yhdysvaltain suuruudesta ole jäljellä kuin suuret velat ja turhissa sodissa kuolleet ja haavoittuneet kymmenettuhant- net sotilaat.

Reino Welling
Jämsänkoski

Olkiluoto 3 - uusi maailmanennätys?

Onko Olkiluoto uusi talvivaa- ra? Sen mahdottomuudesta muistutettiin jo 3.9.2010

Olkiluoto 3:sta voi tulla maail- man kallein rakennus. Tällä het- kellä Olkiluoto 3:n arvioidaan maksavan 8-8,5 miljardia euroa, kun alkuperäinen hinta-arvio oli vain 3 miljardia euroa.

Jos ennuste toteutuu niin Olkiluo-

to 3 on kalliimpi, kuin yksikään ole- massa olevista hintavista rakennuk- sista. Nettisivusto The Richest arvi- oi, että maailman kallein rakennus on Marina Bay Sands Singapores- sa. Se tuli maksamaan 4,5 miljardia euroa.Toiseksi kallein oli myös Sin-

gaporessa sijaitseva Resort World Sentosa, joka myös valmistui 2010 ja rakentaminen maksoi noin 4 mil- jardia euroa. Olkiluoto 3:lla on pa- ha kilpailija - samanlainen EPR-re- aktori Ranskassa. Sen kustannuk- siksi arvioidaan 8,5 miljardia eu- roa. Mutta vielä kalliimpaa on tu- lossa. Britanniaan aiotaan ranska- lais-kiinalaisella rahoituksella ra- kentaa 19 miljardin euron ydinvoi- mala. Kiinan muuri saattaisi olla ti- laston kärkipäässä, mutta sen hin- noittelu on hankalaa.

En usko hankkeen uhkaavan lisakin kirkon ennätystä, koska maailmassa on meneillään ydinvoi- man alasajo hintasuhteen muutut- tua ydinvoiman tappioksi.

Juhani Tanski